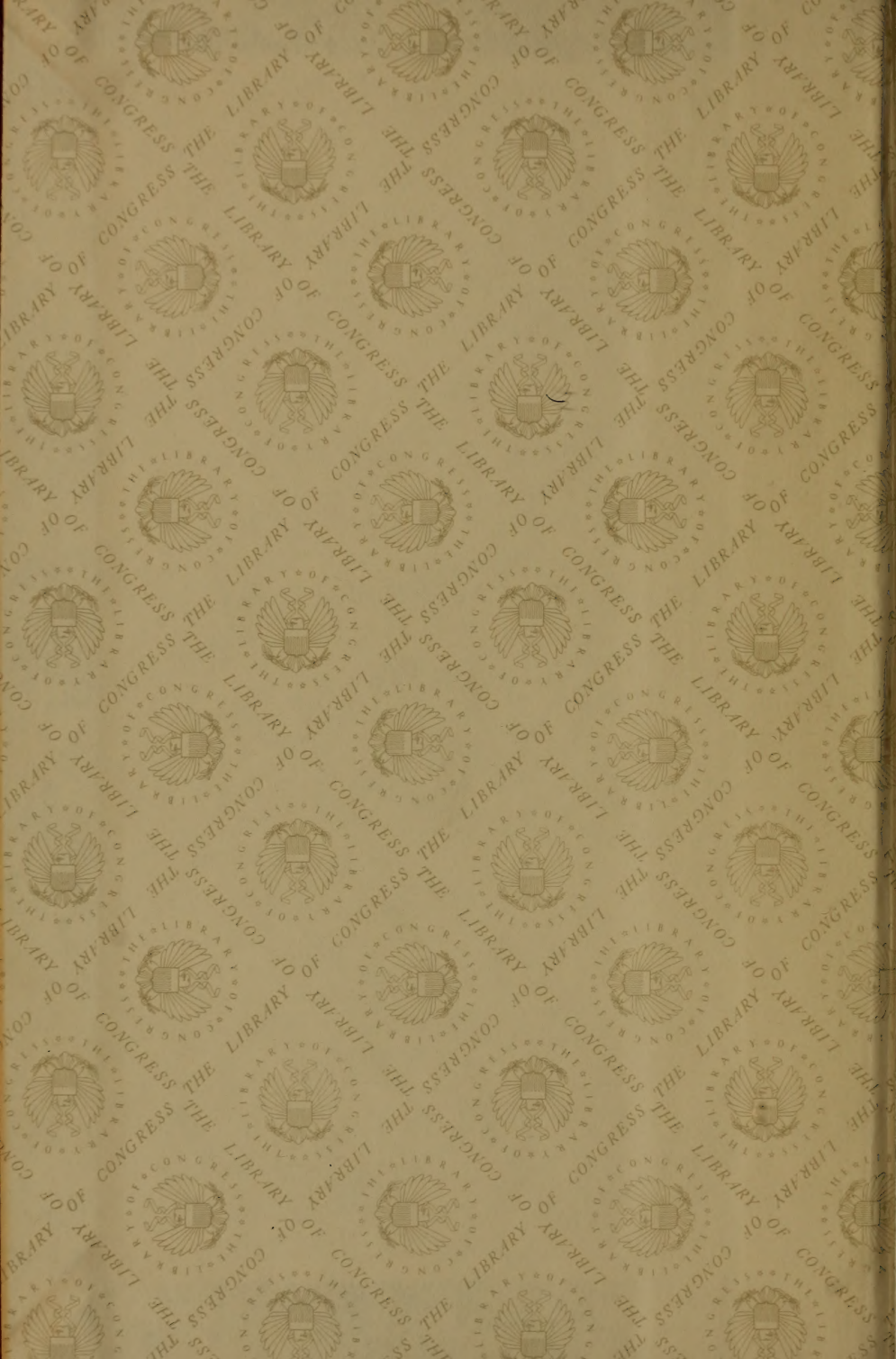

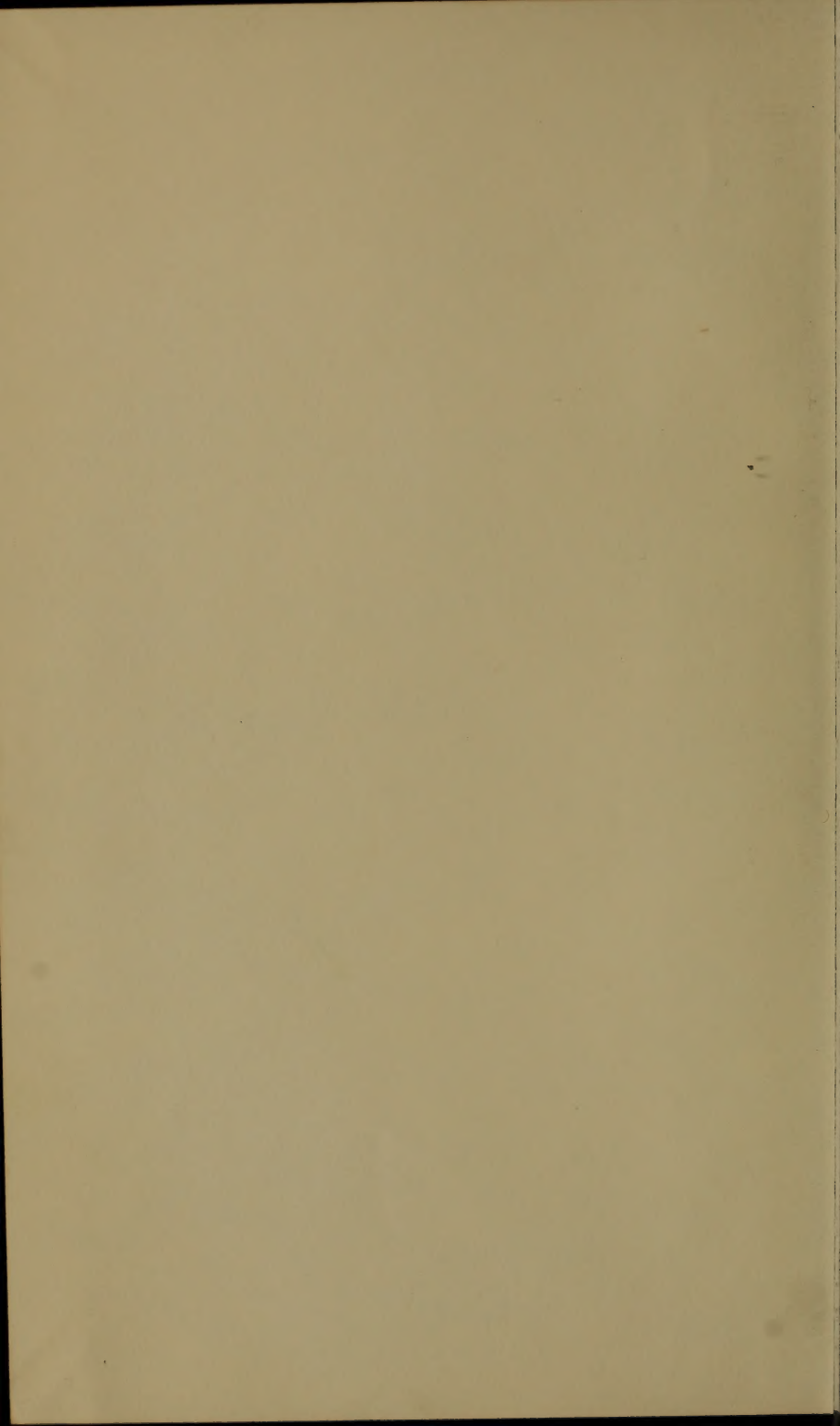
PA

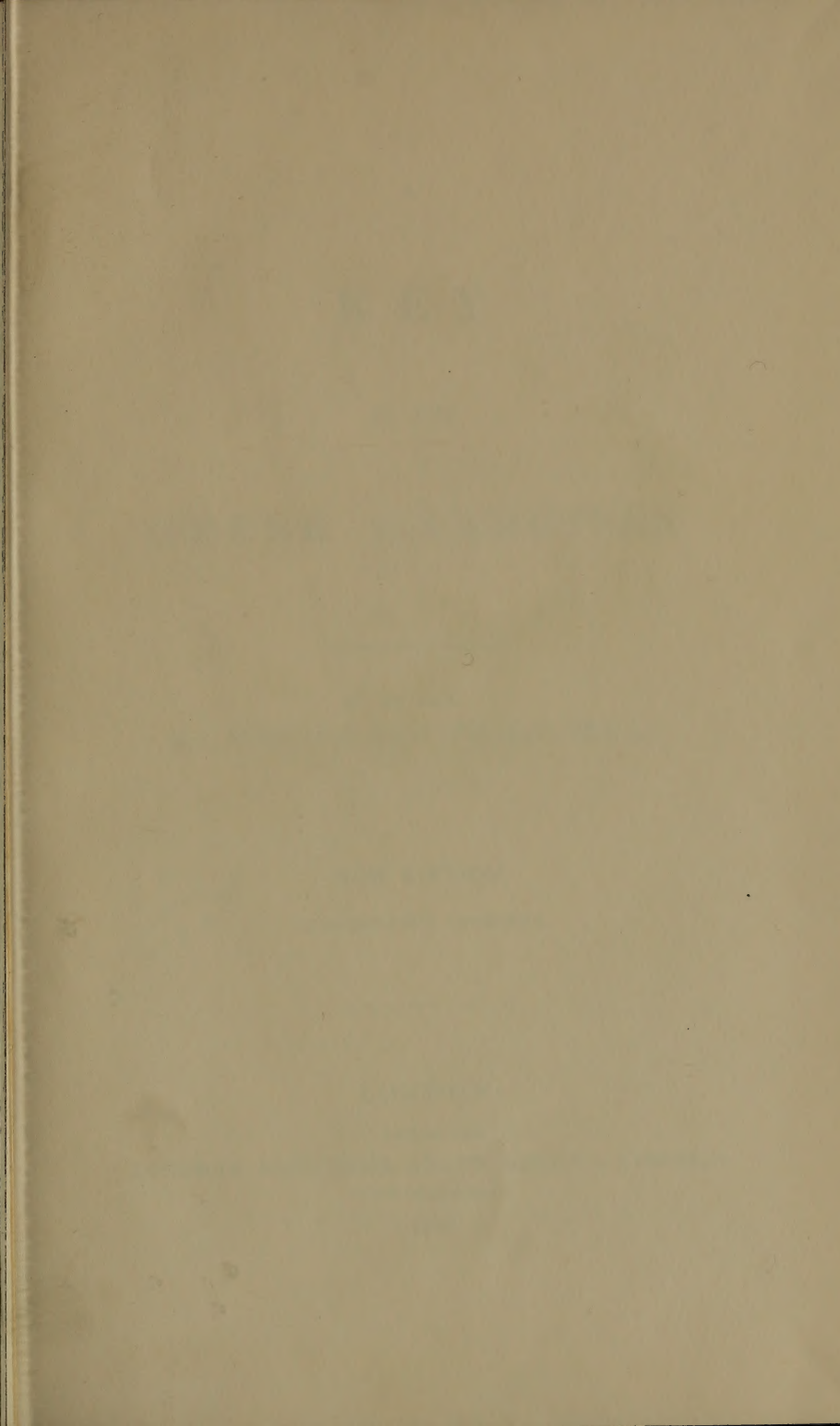
258

N5

A

KEY

TO THE

GREEK EXERCISES.

BY THE

REV. WILLIAM NEILSON, D.D. M.R.I.A.

NEW EDITION,

CONSIDERABLY IMPROVED.

LONDON:

PRINTED FOR

LONGMAN, REES, ORME, BROWN, GREEN, & LONGMAN,

PATERNOSTER-ROW.

1832.

39
11024

PA 258
N 5
KEY

GREEK EXERCISES

BY WILLIAM MILLER, D.D.

NEW EDITION

LONDON:

JOHNSON, BARNES, GREEN, & LONGMAN,

LONDON:

Printed by A. & R. Spottiswoode,
New-Street-Square.

A

K E Y

TO THE

GREEK EXERCISES.

CHAPTER I.

1. ΤΙΜΩΝ, ἄστει -ει, πόνον, πρέσβεις -εως, βουσι, λέουσι, πίστιν, κέρατι -αῖ -α, φειδός -οῦς, Θωμᾶ, Ατρείδα, Πυθαγόρου.

2. Ὅρεα -η, ἀνέμοιν, τόξα, ἡμέρας, Ἑρμέα -ῃ, ἡμέρα, ἀδελφῶ, σωτήρος, γύναι, Διῖ, βίον, μουσῶν.

3. Δένδροις, ἄνερ, Δημοσθένης, -ους, Λητοῖ -οῖ, φράσεις -εως, πατέρι -τρι, βασιλεῦ, ποιητοῦ, μυῖ, πέρατος -αος -ως, παρθένους, φιλίαν.

4. Βημάσι, ληστή -ὰ, ναῦν, ἀνδράσι, ἄνακτος, λέβητας, νόου -οῦ, βόας -οῦς, θυγατράσι, ποιμέσι, ῥόον -οῦν, μέρεα -η.

5. Ἔθνεσι, πάρος, ἱερέα, ἰχθύν, πόσει -ει, ἕαρος -ῆρος, ποσὶ, Ἑκτορ, Αἴαν, κόρακα, τείχεος -ους, δράκοντε.

6. Ἀνθρώποιν, λαίλαπα, πατέρα, πόλλεις -εις, Ἀραβες, ὄφιν, πατράσι, κτένα,λέοντες, τείχεα -η, βότρυας -υς, χειμῶνα.

7. Κύνες -ύνες, ἀμπέλῳ, θάλασσαν -λατταν, σὺν, στρατεύματος, κέρασι, μητέρος, -τρὸς, βασιλέας -εῖς, λαῶν, χάριν, κέαρι -ῆρι, παῖ.

8. Μήτερα, δρυῖ, Σιμόεν, γίγαντα, δυνάμεος -εως, μέλιτι, ὄρνιθες, ἡρώων, ῥόδα ἥλιε, Σκύθα, ῥήτορσι.

9. Ὅρνισι, λεόντοιν, ὀστέω -τῶ, χρέεα, -ρέα, Ἡράκλεες -λεις, υἱέες -εῖς, ἔπος -ους, νομεῦσι, ἄστεος, ὄφιας -ις, ποδὸς, γαστῆρσι.

10. Ὀδόντες, Πόσειδον, πατράσι, γαστέρα, σώμασι, τιμὰς, κυνῶπα, σινῆπιϊ -πι, πελέκεος, φειδῶ -ῶ, νεότητος, θυρῶν.

11. Πηλείδου, πίδακα, φιλότῃτος, Φοῖβῳ, γάμοι, κεφαλὰ, βοῶν, θεράποντες, νύκτα, κράτει -ει, ἵπποι, λιμένα.

12. Σπάρτης, ἔλκεος -ους, κρητῆρα, πόλεσι, αἰδοῖ -οῖ, στόματι, ἑρμηνεῦ, τάφρους, ἀρετὰς, χερσῶν, μυριάσι, πληθύν.

13. Αἰθέρα, ὄμματι, ῥηγμῖνα, ἄνθεα -η, φρέατι, ἐτέων -των, ὕδατος, ἔθεα -η, Τρῶες, Ἑλλάδα, κριτὰ, τρίποδος.

14. Κτέατα, ἄλλα, πατρίδες, ὀφρύες -ῦς, γόνατα, Ἰησοῦ, μαθηταῖ, δόρατος, βασιλείαν, τοκέες -εῖς, Ἀτλαντος, γέλωτα.

CHAP. II.

1. Τί'Ω, τύπτεις, λέγει, γράφετον, δίδοτον, στέλλομεν, φέρετε, ἐθέλουσι.

2. Ἐφερον, ἑώρας, ἔπεμπε, ἐγέλων, ἐτρέχομεν, ἐνομίζετε.

3. Ἐλάσετον, φήσουσι, ἀκολουθήσω, καλέσεις, πονήσετε.

4. Πραγῶ, ταφεῖ, ταμεῖτε, τυπεῖτον.

5. Ἐθαύμασα, ἔδωκαν, ἔπραξε, ἔθηκας, ἐμεινάτην, ἐγράψαμεν.

6. Ἦλθον, εὔρον, ἐτύπομεν, ἐδότην.

7. Ἐώρακα, τετυχήκαμεν, λελέχατον, τετίμηκε, πεπονθήκαμεν.

8. Ἐγεγράφειν, ἐγνώκειτον, ἐπεποιήκεις, ἐτετύφεισαν.

9. Ἦσαι, ἴκνται, τρέπονται.

10. Ἠρχόμην, ἐβλάπτεσθε, ἴσταντο.

11. Παρασκευάσῃ, δεξόμεθα, γνώσομαι, λήψεσθε.

12. Τυπεῖσθον, πίεται, τραποῦμαι.

13. Ἐπαύσατο, ἐπραξάσθην, ἔτεινάμην.
14. Ἐδόμεθον, ἐγένοντο, ἔθετο.
15. Πέπονθα, τέτυπαμεν, πέποιθας, πέφυγε.
16. Ἐλελοίπει, ἠκόειν, ἠλύθεισαν.
17. Ὀνομάζεται, τρεφόμεθον, θαυμάζονται.
18. Ἐτυπτόμην, παρσκευάζοντο, ἐγράφετο.
19. Κολασθήσομαι, λειφθήσῃ, σταλθήσεται.
20. Τυπήσεσθε, ἀπαλλαγήσεται.
21. Ἐλέχθη, εὐρέθημεν, ἐφιλήθητε.
22. Ἐτάφη, ἐφάνησαν, ἐστάλην.
23. Πέπρακται, τετυμμένοι εἰσὶ, πεφιλήμεθα.
24. Ἐτεθράμμην, ἐκέκριτο.
25. Τεθάψεται.

26. Προῦκαλεῖτο, ἐγάλα, ποιεῖν, αἰσθόμενος, πέμπης, πορεύεσθαι, ἐμέμφετο, φυλάσσοιεν, ἐμάνθανε, εἰστήκει, ἦσθετο, καταβεθικῶς, ὁρῶν, ἔλαβε, δοῦναι, γένωμαι.

27. Ἀφορισαίμην, ὥσι, ἠρκέσθην, ἐφορμήσωσι, λαμβάνοιτο, ἐξείργασται, δοξάιμι, εὐρήσων, πέπονθε, συντεθεικῶς, παρεικάσαι, δύνασθαι, ἐκπλήξαι, ἀνεγνωκῶς.

28. Κέχρηνται, ἐπανελθεῖν, ἀπέθανον, νομίζειν, ἐπιτιμήσαι, ἡμαρτηκέναι, ἔθαψε, οἴεσθε, ἀφικόμεθα, ἠδίκηνται, ὦντο, ἀκούσατε, ἔδειξαν.

29. Ἐχοις, οἴχεσθαι, σφαλῶσι, ἠνιωῶντο, ἐλπίσας, ἀποσπασθήσεσθαι, μάθοι, ἐπιθίεις, νενικηκῶς, εἰκέναι, ἐθεάσω, ἐρράγησαν, εἰκάσαι, δεήσει, βιώσεσθε, βοήσαιμι, ἀρέσκονται.

30. Βεβλάφθαι, τίμω, δύναται, τρέπωσι, κωλύσει, ὥπται, συγχέουσι, γεγονέναι, ἄρχοιτο, ἔση, διατετάχασι, λυπηθῆναι.

31. Οὐδὲν ἐγένετο, ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι τετραμήνόν ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἰησοῦς ἐμαρτύρησε, Κῦρος ἐδέξατο, ἀπῆλθεν οὖν ὁ ἄνθρωπος.

32. Φίλιππος τέθηκε, Χρυσάντας ἀνέστη καὶ ἔλεξεν ὧδε, καιρὸς εἶη, ἄνθρωπος φιλήσει, ἡ Πάνθεια πέμψασα εἶπε, μὴ λυποῦ, ὦ Κῦρε, ὅτι Ἀράσπας οἴχεται.

33. Ἐφίλουν, οἶδα, εὐρήσεις, γράφουσι, πέπτωκα, ἔβη, δεδράμην, δέδιδε, ἰκόμεθα, καθεδοῦμαι, ἔσομαι, ἐμαχέσατο, ἐλάβετο, θνηξόμεθα, ἀνηλώθη, καυθήσῃ, ἐπλήγην, μεμάχημαι, μεγαλυνθήσεται.

34. Νόμος ἐστί, χρόνος δόκει, γινωσκουσιν οἱ ἄνθρωποι, ὁ υἱὸς ἀποθνήσκει, ὁ βασιλεὺς ἐνόμιζε, οἱ πρόγονοι ἐγένοντο, ὁ πατὴρ ἤρχετο, ὁ Θεὸς δύναται, ἔρχονται οἱ μαθηταί, οἱ ποιηταὶ οἴονται.

CHAP. III.

1. ΧΡΗΣΤΟ'Σ ἀνὴρ, κοινὴ πόλις, τιμὴ ἡδεῖα, λύπη μέλαινα, ἥθεος κακοῦ, ἀνθρώπῳ ἀξίῳ, ἡμέρα ἀγία, ποιητὰ ἀθάνατε, φωνὴ ἡδεῖα, ὅμματε μέλανε.

2. Γυνὴ ὀγδόη, τύχη τιμήεσσα, μάχαιρας αἱματοέσσης, ὄρη ὑψηλὰ, ἔπος γλυκὺ, βίον εὐδαίμονα, πᾶσα ὁδὸς, κέρατα ἀληθῆ, κῆρ τέρεν.

3. Ἄνὴρ μεΐζων, πολὺν πλοῦτον, σοφία θαυμαστοτάτη, γίγαντι φοβερωτέρῳ, παρθένος χαριεστάτη, Θεοὶ μάκαρες, ἔθνος εὐνούστατον, τεῖχος μέλαν, ἵπποι ταχύτεροι.

4. Ὄνομα ἔχτιστον, ἀνὴρ ἀμείνων, φρέαρ βάθιστον, πατρὶ μεγίστῳ, δύο κέρατε, τριῶν ἀνθρώπων, ὥραν τρίτην, πράγματος τούτου, ναῦν ἄλλην, βιβλίῳ ἐμῷ, γυναϊκῆς τινες.

5. Εἰρήνη ἡδεῖα· οἱ ἵπποι συμπονοῦντες πρᾶύτεροι συνεστήκασι· οἱ ὑπηρεταὶ ισόμοιροι ἦσαν· ἄνδρες φίλοι, ὁ μὲν ἀγῶν ἐγγύς προσέρχονται γὰρ οἱ πολέμιοι.

6. Εὐδαιμονέστερος ἄνθρωπος ἔστι· τραυματαῖα δὲ πάντες ἐπέπλεον· τοὺς τραγικοὺς ὑποκριτὰς τούτους· ἐκεῖνό ἐστι τὸ ἱερόν· Ἀτρεΐδης παράχετο γηθόσυνος.

7. Ὡστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία, καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

8. Ἄνθρωποι ἐπίσημοι, ἀμενηνὰ κάρηνα, κρανίον γυναικεῖον, ἄλλα δόγματα, ἄλυποι καὶ φαιδροὶ ἄνδρες, ποῖα δέσποινα, καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα, τὸ πλεῖστον μέρος, δαιμόνια πολλὰ, μεση θαλάσση, εὐλογημένος ὁ βασιλεὺς, προτέρῳ χρόνῳ, ἀνθρωπίνου ἔιδους, ὀρθὸν λόγον.

CHAP. IV.

1. ΤΟΥΤ' ὅτι πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
2. Ἐν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.
3. Ἡ οὐκ οἶδατε, ὅτι ἄδικοι βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσι.
4. Οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρίνουσι.
5. Τὸν μὲν θεὸν φοβοῦ, τοὺς δὲ γονεῖς τίμα.
6. Μίσει τοὺς κολακεύοντας, ὥσπερ τοὺς ἐξαπατῶντας, ἀμφοτέροι γὰρ πιστευθέντες τοὺς πιστεύοντας ἀδικούσιν.
7. Ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει, καὶ τὴν διαφορὰν ἴσασιν οἱ ποιηταί.
8. Λογίξῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφύξῃ τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ;
9. Οὐδὲ γὰρ ὑποδήματα ἔχει διὰ τὸν χαλκέα, οὐδὲ ὅπλα διὰ τὸν σκυτέα.
10. Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταί.
11. Ἱπποκράτης πολλὰς νόσους ἰασάμενος, νοσήσας ἀπέθανεν· οἱ Χαλδαῖοι πολλῶν θανάτους προηγόρευσαν, εἶτα καὶ αὐτοὺς τὸ πεπρωμένον κατέλαβεν· Ἀλέξανδρος καὶ Πομπήϊος καὶ Γάϊος Καῖσαρ ὅλας πόλεις ἄρδην τοσαυτάκις ἀνελόντες, καὶ ἐν παρατάξει πολλὰς μυριάδας ἱππέων καὶ πεζῶν κατακόψαντες, καὶ αὐτοὶ ποτε ἐξῆλθον τοῦ βίου.
12. Αὐτοὺς ἐκέλευον, τὰς ἀμάξας εἶχον, πέμπουσιν ἀγγέλους, ἔλεγε ταῦτα, ἄγειν ὁμήρους, τοὺς συμμάχους ἐφοβοῦντο, λείπειν μηδέν, ἀληθῆ λέγεις, τοὺς αὐτοὺς τιμῶ, οὓς ἐγὼ ὁρῶ, εὖνοιαν ἔχων, ὅψονται τὸν υἱόν, ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους, μετέβαλε τὰ σχήματα.

CHAP. V.

1. ΠΟΤΕΡΟΣ οὖν ὁ Νιρεὺς, καὶ πότερος ὁ Θερσίτης; οὐδέπω γὰρ τοῦτο δῆλον.
2. Καινὸν οὐδὲν ποιοῦσιν, ἀλλ' ἀρπάζουσιν, ἐπιорκοῦσι, τοκογλυφοῦσιν, ὁβολοστατοῦσιν.
3. Παρελθὼν τις δειξάτω, ἢ ὥς οὐκ ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ λέγω· ἢ ὥς οἱ ἐξηπατημένοι πιστεύουσιν αὐτῷ.

4. Ναί· ἡδὺ γὰρ ἦν τὸ φῶς, καὶ τὸ τεθνάναι, δεινὸν καὶ φευκτέον.

5. Δέξαι με, ὦ θάλασσα, δεινὰ πεπονθότα.

6. Εἰπέ μοι, ἔφη, οὐ δῆπου καὶ σὺ εἰ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων, οἱ χρησιμώτερον νομίζουσι χρήματα ἢ ἀδελφούς;

7. Τὸ ἐξ ἀνθρώπων ἀπελθεῖν, εἰ μὲν θεοί εἰσιν, οὐδὲν δεινόν· κακῷ γὰρ σε οὐκ ἂν περιβάλοιεν· ἢ δὲ εἴ τι οὐκ εἰσιν ἢ οὐ μέλει αὐτοῖς τῶν ἀνθρωπείων, τί μοι ζῆν ἐν κόσμῳ κενῷ θεῶν, ἢ προνοίας κενῷ;

8. Τὸν Οἰδίπουν καὶ τοὺς μετ' ἐκείνου ἐκπεσόντας ὑπεδεξάμεθα, καὶ ἕτερα πολλὰ ἡμῖν ὑπάρχει φιλάνθρωπα καὶ ἔνδοξα πρὸς Θηβαίους.

9. Ὅδωρ μὲν σε γίνεσθαι, ὦ Πρωτεῦ, οὐκ ἀπίθανον, ἐνάλιόν γε ὄντα· καὶ ἐς λέοντα ὅποτε ἀλλαγείης, ὅμως οὐδὲ τοῦτο ἔξω πίστεως. Εἰ δὲ καὶ πῦρ γίνεσθαι δυνατόν, ἐν τῇ θαλαττῇ οἰκοῦντα, τοῦτο πάνυ θαυμάζω καὶ ἀπιστῶ.

10. Ἀφ' ὧν ἡμῖν τ' ἀγαθὰ, σχεδὸν ἀπ' αὐτῶν τούτων καὶ τὰ κακὰ γεννᾶσθαι φίλει.

11. Ἐγὼ ἂν ἐώρακα παρὰ τῷ πατρί μου, ταῦτα λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ἂν ἐωράκατε παρὰ τῷ πατρί ὑμῶν, ταῦτα ποιεῖτε.

12. Νῆ Δία καὶ πολλὰ· ἀλλ' οὐ θέμις ἐκφέρειν αὐτὰ πρὸς ἅπαντας, οὐδὲ τὰ ἀπόρρητα ἐξαγορεύειν.

13. Τὸ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν Φιλίππου βῶμην διεξιέναι, καὶ διὰ τούτων τῶν λόγων, προτρέπειν τὰ δέοντα ποιεῖν ὑμᾶς, οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἡγοῦμαι.

14. Κακουργότατόν ἐστι, μὴ μόνον τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ φθείρειν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν.

15. Οὔτοι λέγουσι μὲν πολλὰ καὶ καλὰ, ἴσασι δὲ οὐδέν.

CHAP. VI.

1. ἘΠΕΜΕΛΕΤΟ δὲ καὶ ὁ Κῦρος, ὅπως μήποτε ἀνδρωτοὶ γενόμενοι εἰσίοιεν.

2. Τί οὖν ἂν τις ἔτι λέγοι, ὅποτε οἱ τηλικούτοι φιλόζωοι εἰσὶν ;

3. Εἰ γὰρ γένοιτο, ἔφη ὁ Ἀράσπας, ὅ τι ἐγὼ ἂν γενοίμην χρήσιμος.

4. Γορδιανὸς περὶ ἔτη που γεγονῶς τρισκαίδεκα αὐτοκράτωρ ἀνεδείχθη.

5. Τοιοῦτος γίνου περὶ τοὺς γονεῖς οἷους ἂν εὖξαιο περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς σαυτοῦ παῖδας.

6. Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος ; οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος ; οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα ; εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε· οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ ;

7. Ἦδη δὲ τοῖς τοιοῦτοις παρέπεται, τοῖς βαδίζουσιν ἐπὶ πράξεις τινάς, τίθεσθαι πρὸ ὀφθαλμῶν τοὺς ὄντας ἀγαθοὺς ἢ γεγεννημένους· καὶ διανοεῖσθαι, τί δ' ἂν ἔπραξεν ἐν τούτῳ Πλάτων, τί δ' ἂν εἶπεν Ἐπαμινώνδας, ποῖος δ' ἂν ὦθῃ Λυκοῦργος ἢ Ἀγασίλαος.

8. Καὶ τότε πάντα ἐκεῖνα ἀφιέναι, ἵνα μὴ δεδεμένος ἐμβληθῆς, ὡς τὰ πρόβατα.

9. Ἦπερ ἐστὶν ἴσως ἀνθρωπίνη σοφία.

10. Οὗτος ἐμὸς ἐταῖρος ἦν ἐκ νέου.

11. Οὗτος σοφώτατός ἐστιν, ὅστις ἔγνωκεν ὅτι οὐδένης ἄξιός ἐστι, τῇ ἀληθείᾳ, πρὸς σοφίαν.

CHAP. VII.

1. ΝΥΚΤΟ'Σ καὶ ἡμέρας, ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς μνήμασι.

2. Ὁμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο.

3. Ἐννοῶ ὅτι ἔχομεν πάντες τὰ πιστὰ, ἐν ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς, καὶ ἐν ταῖς ἡμετέραις χερσὶ.

4. Ὁ μὲν ληστής οὗτος Σώστρατος, ἐς τὸν Πυριφλεγέθοντα ἐμβεβλήσθω· ὁ δ' ἐρρύσυλος ὑπὸ τῆς Χιμαίρας διασπασθήτω.

5. Τὸν πορθμέα τοῦτον, ὅς σε διεπέρασε, καὶ τὴν λίμνην, ἤδη ἐώρακας.

6. Τὰ τῶν ἡθῶν μὴ ἀπλᾶ, ἀλλ' ἐπίβουλα, φυλάττεσθαι μᾶλλον δεῖ ἢ τοὺς ἔχεις.

7. Ἐγὼ ὑμῖν πειρασομαι ἀπόδειξαι, τί ποτ' ἐστὶ τοῦτο, ὃ ἐμοὶ πεποίηκε τό τε ὄνομα καὶ τὴν διαβολήν.

8. Οἱ μὲν ἔγγιστα τῷ Θεῷ, καὶ περὶ αὐτὸν ἐν κύκλῳ κεκοσμημένοι, γεωμέτραι, καὶ ἀριθμητικοί, καὶ φιλόσοφοι, καὶ ἰατροὶ, καὶ ἀστρονόμοι, καὶ γραμματικοί.

9. Ἐν τούτοις γὰρ μόνοις ὁ λόγος τῆς σιγῆς κρείττων· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἄμεινον σιγαῖν ἢ λέγειν.

CHAP. VIII.

1. ἘΒΟΥΤΑΕΥΨΑΝΤΟ δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσι.

2. Καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν προσλάβωμεν.

3. Ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθης, ἣν που Ἰδὼς Μένιππον τὸν κύνα.

4. Καὶ ἡρώτα αὐτὸν, ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ.

5. Ἐὰν δὲ καὶ ταῦτ' ἐθέλῃς, καὶ πλουτεῖν καὶ ἄρχειν.

6. Ἐὰν ἤς φιλομαθής, ἔσῃ πολυμαθής.

7. Ἐνδον βλέπε· ἐνδον ἡ πηγὴ τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ αἰὶ ἀναβλύειν δυναμένη, ἐὰν αἰὶ σκάπτῃς.

8. Σὲ ἄλλος οὐ βλάψει, ἂν μὴ σὺ θέλῃς· τότε δὲ ἔσῃ βεβλαμμένος, ὅταν ὑπολάβῃς βλάπτεσθαι.

9. Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

10. Καὶ τὴν ψυχὴν πολλάκις ἀνάγκη θήγεσθαι ἐν τῇ θήρᾳ, ὅταν τὶ τῶν ἀλκίμων θηρίων ἀνθιστῇται.

11. Ἐὰν μὴ ὁ κόκκος πεσὼν ἀποθάνῃ, αὐτὸς ὁ μόνος μένει, ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.

12. Οὐ μὴν διὰ τοῦτ' ἀμείνων δόξειεν ἂν γενναίου καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρός.

13. Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός.

14. Διόπερ καὶ ὁ νομοθέτης τοῦτο πρῶτον ἔταξεν ἐν τῷ

τῶν δικαστῶν ὅρκῳ, Ψηφιοῦμαι κατὰ τοὺς νόμους· ἐκεῖνό γε εὔ-
εἰδὼς, ὅτι, ὅταν διατηρηθῶσιν οἱ νόμοι τῇ πόλει, σώζεται καὶ ἡ
δημοκρατία.

CHAP. IX.

1. ἘΓΩ Παῦλος ὁ δέσμιος.
2. Θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3. Συγγενῆς εἰμί σοι, κύων καὶ αὐτὸς ὢν.
4. Ὁμηρος γάρ μοι δοκεῖ, παραδιδούς τραύματα θεῶν, στά-
σεις, τιμωρίας, δάκρυα, δεσμὰ, πάθη πάμφυρτα, τοὺς μὲν ἐπὶ τῶν
Ἰλιακῶν ἀνθρώπους, ὅσον ἐπὶ τῇ δυνάμει, θεοὺς πεποιηκέναι, τοὺς
θεοὺς δὲ, ἀνθρώπους.
5. Ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι Γαμα-
λιήλ, νομοδιδάσκαλος, ἐκέλευσεν ἔξω βραχύ τι τοὺς ἀνθρώπους
ποιῆσαι.
6. Ὡρα σοι τὸν Κροίσου παῖδα παιδεύειν· ἐγὼ γὰρ λάλος,
οὐκ ἀνδρείας εἶναι βούλομαι.
7. Συγγνώμη, ὦ Αἴαν, εἰ ἄνθρωπος ὢν, ὠρέχθη δόξης, ἡδίστου
πράγματος, ὑπὲρ οὗ καὶ ἡμῶν ἕκαστος κινδυνεύειν ὑπομένει· ἐπεὶ
καὶ ἐκράτησέ σου, καὶ ταῦτα παρὰ Τρωσὶ δικασταῖς.

CHAP. X.

1. Ὁ ΜΕΝ ἀλαζὼν ἔμοιγε δοκεῖ ὄνομα κεῖσθαι ἐπὶ τοῖς
προσποιουμένοις καὶ πλουσιωτέροις εἶναι, ἢ εἰσι, καὶ ἀνδρειοτέροις,
καὶ ποιήσιν ἂ μὴ ἱκανοὶ εἰσιν ὑπισχνουμένοις.
2. Ὁρᾷς ὥς οὐδὲν κωλύει τὸν Σκύθην Ἀνάχαρσιν καὶ θαυμά-
ζεσθαι τε καὶ σοφὸν ὀνομάζεσθαι.
3. Συντομωτάτη, τε καὶ ἀσφαλεστάτη, καὶ καλλίστη ὁδός, ὃ
τι (σὺ) ἂν βούλῃ δοκεῖν ἀγαθὸς εἶναι, τοῦτο καὶ (σὺ) γενέσθαι
ἀγαθὸν πειρᾶσθαι.
4. Δόκει μοι, ὑφ' οὗ ἂν τις εὖ παθὼν, εἴτε φίλου εἴτε πολεμίου,
μὴ πειρᾶται χάριν ἀποδιδόναι, ἄδικος εἶναι.

CHAP. XI.

1. ἘΤΛΟΓΗΜΕΝΟΣ ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

2. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω.

3. Καὶ εὐθέως διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη ὁ δέσμος τῆς γλώσσης αὐτοῦ.

4. Τοῦ κόσμου πολίτην ὄρᾳς.

5. Τὰς μὲν τῶν φαύλων συνηθείας ὀλίγος χρόνος διέλυσεν· τὰς δὲ τῶν σπουδαίων φιλίας, οὐδ' ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψει.

6. Ὑβρίζει ἑαυτὴν ἢ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ, ὅταν ὑποκρίνηται.

7. Αἱ νυκτεριναὶ φαντασίαι οὐ μόνον τῶν μεθμερινῶν εἰσι συντυχιῶν καὶ ὁμιλιῶν ἀπηχήματα, ἀλλὰ καὶ τῆς ραθύμου συνηθείας γεννήματα.

8. Εἰ ἔμὲ ἀξιοῦτε τ' ἀγαθὰ τὰ ἑαυτοῦ ἀπολέσαι, ἵν' ὁμῆς τὰ μὴ ἀγαθὰ περιποιήσθε, ὁρᾶτε ὑμεῖς πῶς ἄνισοί ἐστε καὶ ἀγνώμονες.

9. Ὡσπερ γὰρ ὅταν φέγγος ἐν νυκτὶ παρῇ, πάντων προσάγεται τὰ ὅμματα, οὕτω καὶ τὸ Αὐτολύκου κάλλος πάντων ἐφέλκεται ὧφεις ἐφ' ἑαυτό.

10. Ῥαδίως εὐρήσει τὴν διφθέραν αὐθις, καὶ τὴν δίκελλαν, ἐν τῇ τρυγί τοῦ πίθου.

11. Ἐλευθερωτὴς εἰμι τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἱατρὸς τῶν παθῶν, τὸ δ' ὅλον, ἀληθείας καὶ παρρησίας προφήτης εἶναι βούλομαι.

12. Τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ, ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον, ἐλπίδος τί εἶχον κούφης, μὴδ' ἂν ὑπ' ἄλλου νοσήματός ποτε ἔτι διαφθαρῇναι.

13. Οὐδέν τι χαλεποῦ πράγματος ἐπιθύμεις, βουλόμενος γινῶναι τί ἐστὶ νόμος.

14. Διαφέρει τὸ ὁμοίωμα τοῦ συμβόλου· καθόσον τὸ μὲν ὁμοίωμα τὴν φύσιν αὐτὴν τοῦ πράγματος, κατὰ τὸ δυνατόν, ἀπεικονίζεσθαι βούλεται, καὶ οὐκ ἐστὶν ἐφ' ἡμῖν αὐτὸ μεταπλάσαι· τὸ

δέ γε σύμβολον τὸ ὅλον ἐφ' ἡμῖν ἔχει, ἅτε καὶ ἐκ μόνης ὑφιστάμενον τῆς ἡμετέρας ἐπινοίας.

15. Τὸ τέλος τραγωδίας καὶ ἱστορίας οὐ ταῦτό, ἀλλὰ τοῦναντίον· ἐκεῖ μὲν γὰρ δεῖ διὰ τῶν πιθανωτάτων λόγων, ἐκπλῆξαι καὶ ψυχαγωγῆσαι, κατὰ τὸ παρὸν, τοὺς ἀκούοντας· ἐνθάδε δὲ, διὰ τῶν ἀληθινῶν ἔργων καὶ λόγων, εἰς πάντα τὸν χρόνον, διδάξαι καὶ πείσαι τοὺς φιλομαθοῦντας.

16. Σωκράτης καὶ Ὅμηρος καὶ Ἱπποκράτης καὶ Πλάτων, καὶ οἱ τούτων ἑρασταί, οὓς ἴσα τοῖς θεοῖς σέβομεν, οἷον ὑπαρχοί τινες καὶ ὑπηγρέται τοῦ θεοῦ.

CHAP. XII.

1. ἼΝΑ πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπε.

2. Ἰδὼν τὰς ἀμάξας, αἷς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ. ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα Ἰακώβ τοῦ πατρός.

3. Σὺν δοκεῖς οὐδὲ πολὺ πουν ἑωρακέαι πάποτε, οὐδ' ὁ πάσχει ὁ ἰχθὺς οὗτος εἰδέναι.

4. Ἀνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον.

5. Τίνα χρόνον, ἢ τίνα καιρὸν τοῦ παρόντος βελτίω ζητεῖτε, ἢ πότε ἂν δεῖ πράξετε, εἰ μὴ νῦν;

6. Ὅν ἐγὼ πολλάκις ἔσωσα, κινδυνεύοντα κατακεκόφθαι ὑπὸ τῶν Φρυγῶν.

7. Οὓς ἔδωκάς μοι, ἐξ αὐτῶν οὐδένα ἀπώλεσα.

8. Ἀκούσας τις, τῶν συνανακειμένων, ταῦτα, εἶπε· Μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

9. Περιττὸν ταῦτα λέγειν πρὸς αὐτοὺς, ἂ ἴσασι.

10. Πρῶτον πρόσωπον ᾧ περὶ ἑαυτοῦ φράζει ὁ λέγων, δεύτερον ᾧ περὶ τοῦ πρὸς ὃν ὁ λόγος· τρίτον, ᾧ περὶ ἐτέρου.

11. Τοιοῦτόν πως καὶ αἱ ὑπερβολαὶ καὶ τὰ πληθυντικά· δείξομεν δ' ἐν τοῖς ἑπειτα, τὸν κίνδυνον ὃν ἔχειν εἰκόασι.

12. Ἀμφ' αὐτὸν δὲ ἅπαντες ἐν τάξει κεκόσμηται, χώραν ἕκαστος, ἣν ἐκεῖνος ἔδωκεν, οὐκ ἀπολιπόντες.

13. Δεινὴν τινα λέγεις τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀβελτερίαν, οἱ τοσοῦτον ἔρωτα ἐρῶσιν, ὥχρῳ, καὶ βαρέως κτήματος.

CHAP. XIII.

1. ἘΓΩ' ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξήλθον καὶ ἤκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἑμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλε.

2. Πρὸ τῶν ἰδίων μάχεται.

3. Λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν.

4. Κατέλαβον ἐν τῷ ἄνθρωπῳ, ἀπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας, πολ-
λούς τινας.

5. Ἡδονὴ μᾶλλον ἐν ἡρεμίᾳ ἐστίν, ἢ ἐν κινήσει.

6. Καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Γαλατίας.

7. Ὅτε εἰς Πέρσας ἀπῆει.

8. Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ
ἔστηκεν· ὅτι ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

9. Ἦσαν δὲ τινες Ἑλληνες, ἐκ τῶν ἀναβαινόντων, ἵνα προσκυ-
νήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ.

10. Καλὸν, ἀντὶ θνητοῦ σώματος, ἀθάνατον δοῆαν ἀντικαταλ-
λάξασθαι.

11. Δικαίου πολίτου κρίνω, τὴν τῶν πραγμάτων σωτηρίαν,
ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος, αἰρεῖσθαι.

12. Μέγα συμβάλλεται εἰς τὸ μανθάνειν σωφρονεῖν αὐτοὺς,
ὅτι καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὀρῶσιν, ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, σωφρόνως
διάγοντας.

13. Στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηδόλου Ἀπόλλωνος,

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ.

14. Ἐγὼ τοῖς ἀπ' ἑμαυτοῦ ἄρξω τοῦ γένους, καὶ τὸ μὲν ἐμὸν
ἀπ' ἐμοῦ γένος ἄρξεται, τὸ δὲ σὺν εἰς σὲ τελευτήσει.

15. Οἱ δὲ, καὶ πυρὰν νήσαντες, πρὸ τῶν χωμάτων, καὶ βόθρον
τινὰ ὀρύξαντες, καίουσί τε ταυτὶ τὰ πολυτελῆ δεῖπνα, καὶ εἰς
τὰ ὀρύγματα οἶνον, καὶ μελίκρατον ἐγχέουσι.

CHAP. XIV.

1. ΤΑΡΑΨΣΟΝΤΑΙ διὰ πάντος τοῦ βίου.
2. Τὴν ὄρεξιν παντελῶς, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἄνελε·
3. Ἀρξαι τοιγαροῦν ἀπὸ τῶν μικρῶν μηδέποτε ἐπὶ μηδενὸς εἴπης, ὅτι ἀπώλεσα αὐτό· ἀλλ' ὅτι ἀπέδωκα.
4. Ἐγγὺς μὲν ἡ σὴ, περὶ πάντων, λήθη· ἐγγὺς δὲ ἡ πάντων, περὶ σοῦ, λήθη.
5. Αὐτὸς περὶ τῶν ἀνθρωπείων ἀεὶ διελέγετο· σκοπῶν, τί εὐσεβές, τί ἀσεβές· τί καλὸν, τί αἰσχρόν· τί δίκαιον, τί ἄδικον.
6. Ἀπόδυσον καὶ τοῦτον· ὅψει γὰρ πολλὰ, καὶ γελοῖα, ὑπὸ τῷ ἱματίῳ κρυπτόμενα.
7. Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ἣν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς, ὡς ἐξουσίαν ἔχων, οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.
8. Καὶ λέγει ὁ ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν, Λύσαι τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' ᾧ νῦν ἕστηκας, ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι.
9. Πεποδισμένους ἔχουσι τοὺς ἵππους ἐπὶ ταῖς φάτναις· καὶ εἴ τις ἐπ' αὐτοὺς ἴοι, ἔργον μὲν νυκτὸς λῦσαι ἵππους, ἔργον δὲ χαλινῶσαι, ἔργον δ' ἐπισάξαι, ἔργον δὲ θωρακίσασθαι· ἀναβάντας δ' ἐφ' ἵππων ἐλάσαι διὰ τοῦ στρατοπέδου παντάπασιν ἀδύνατον.
10. Ἐκάλεσεν ἐπὶ δεῖπνον ὁ Κῦρος ὅλην ποτὲ τάξιν, σὺν τῷ ταξιάρχῳ.
11. Ἦλθον, οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν.
12. Ἐκβοηεῖ καὶ αὐτὸς, σὺν τοῖς περὶ αὐτόν.
13. Ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ὡς οἶμαι, κάλλιστος ἦλθες.
14. Οἱ πολλοὶ ὕστερον διὰ τὴν ἀσθένειαν διεφθείροντο· καὶ διεξήκει γὰρ διὰ πάντος τοῦ σώματος, ἀνωθεν ἀρξάμενον, τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ πρῶτον ἰδρυθὲν κακόν.
15. Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν ;

16. Ἀτὰρ εἰπέ μοι, πῶς τὰ ὑπὲρ γῆς ἔχει, καὶ τί ποιοῦσιν ἐν τῇ πόλει.

17. Καὶ οἱ συστρατευσάμενοι Δαρείῳ ἄλλοι ἐπὶ Σκύθας· ὅτι ἐπὶ τούτοις ἡ πᾶσα Περσικὴ στρατιὰ ἐγένετο, διαφθεῖραι καὶ περιποιῆσαι.

18. Οὐδὲν ἔτι τοιοῦτον ὁ Τίμων ἐργάσεται περὶ σέ· πάνυ γὰρ αὐτὸν ἡ δίκηλα πεπαιδαγώγηκεν, ὥς χρῆν σε, ἀντὶ τῆς πενίας, προαιρεῖσθαι.

19. Ζῆς γοῦν οὕτως, ὥς οὐδ' ἂν εἷς δοῦλος ὑπὸ δεσπότη διαιτῶμενος μείνειε.

20. Εἰ δέ ποτε κληθεὶς ἐθελήσειεν ἐπὶ δεῖπνον ἔλθεῖν, ὁ τοῖς πλείστοις ἐργωδέστατόν ἐστι, ὥστε φυλάξασθαι τὸ ὑπὲρ τὸν κόρον ἐμπίπλασθαι, τοῦτο ῥαδίως πάνυ ἐφυλάττετο.

CHAP. XV.

1. ΤΟ' ἄρθρον μετ' ὀνοματος, καὶ ἡ ἀντωνυμία ἀντ' ὀνόματος.

2. Δεινὸν ἦν, οὐ καθ' ἓν μόνον τῶν πραγμάτων.

3. Πολὺ ἀπλουστέρα καὶ εὐθυτέρα παρ' ἡμῖν ἡ ὁδὸς ἐστὶν ἐπὶ το ἐμπλησθῆναι, ἢ παρ' ὑμῖν.

4. Τῶν πλεόντων ἐν τῇ νηϊ, οὐκ ἐλαττόνων ἢ πεντακοσίων, τρεῖς πρὸς τοῖς τριάκοντα μόνον διεσώθησαν.

5. Ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ τέσσαρα, οὕτω καὶ τὰ τέσσαρα πρὸς ὀκτώ.

6. Τοὺς τὰ τοιαῦτα παρὰ τῶν Θεῶν πυνθανομένους, ἀθέμιστα ποιεῖν ἡγεῖτο.

7. Κατὰ τὰ παρ' αὐτοῖς ἔθη, συνεψόφησαν, τοῖς ὅπλοις· καὶ συναλαλάξαντες, ὥρμησαν ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

8. Καὶ μετ' αὐτοὺς, ἡ τρίτη τάξις αἱ λοιπαὶ τέχναι πᾶσαι, κατὰ μέρη μὲν, οὕτω κεκόσμηνται· πάντα δὲ πρὸς τὸν Θεὸν ἀποβλέπουσι, κοινῶ τῷ παρ' αὐτοῦ προστάγματι πειθόμενοι.

9. Οἱ στρατιῶται ἀκούσαντες, ὅτι οὐ φαίη παρὰ βασιλέα πορεύεσθαι, ἐπήνεσαν· παρὰ δὲ Ξενίου καὶ Πασίωνος πλείους ἢ δισχίλιοι, λαβόντες τὰ ὅπλα, ἐστρατοπεδεύσαντο παρὰ Κλε-
άρχῳ.

10. — Ἦδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
Ἐφθιάθ', — μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσειν.

11. Ἐγὼ δὲ πεπιστευκῶς ἤκω, πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, δεύτερον δὲ τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν, ἡγούμενος οὐδεμίαν παρασκευὴν ἰσχύειν παρ' ὑμῖν, μεῖζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων.

12. Ἐκ τούτων οὖν ἐπεθύμει τι ἤδη τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους πράττειν.

13. Μετὰ τούτων δὲ καὶ Κῦρον θεάσῃ καὶ Πριάμον καὶ Διονύσιον.

CHAP. XVI.

1. Ὁ ΚΟ'ΣΜΟΣ ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθε.

2. Ὁ δὲ Κῦρος ἐβούλετο καὶ αὐτῶν ἕνεκα τῶν ὁμοτίμων τοῦτο τὸ ψήφισμα.

3. Ἐνδον τοῦ περιβόλου, πληθὸς τι γυναικῶν ἐωρᾶτο.

4. Ἀπ' ἀρχῆς, μέχρι τούτου τοῦ μέρους ὃ ἔσχατόν ἐστι.

5. Ἄνευ μὲν πράξεως οὐκ ἂν γένοιτο τραγωδία· ἄνευ δὲ ἡθῶν γένοιτ' ἂν.

6. Μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν.

7. Ἀρκοῦντως ἐμοί.

8. Οὔτε συμπόσιον ἄνευ ὁμονοίας, οὔτε πλοῦτος χωρὶς ἀρετῆς ἡδονὴν ἔχει.

9. Πόλεως τὸ καλούμενον δὴ τοῦτο νόμος, ἄνευ πειθοῦς τῶν χρωμένων, σύγγραμμά ἐστιν ἄλλως κενόν.

10. Τοῦτ' ὁ κακὸν οὐ πόρρω μελαγχολίας ἐστί.

11. Καὶ φωνῆς δίχα, θαυμάζεται ποτε ψιλὴ καθ' ἑαυτὴν ἡ ἔννοια, δι' αὐτὸ τὸ μεγάλῳρον.

12. Τῆς μεγίστης πόλεως Βαθυλῶνος ἐγγύς.
13. Ὁ δὲ Γαδάτας ὡς ἐγγύς ἦν τούτων τῶν κωμῶν, πέμπει τινὰς προερευνησομένους.
14. Ἀμα δὲ τῇ ἔφ, ἀφικνοῦνται ὅμως πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐσθάντες ἐς τὴν ὁδὸν τὴν Ἐλαωρινὴν καλουμένην, ἐπορεύοντο.
15. Γνόντες οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι οὐ λανθάνουσι, κατέθεντο πάλιν, πλὴν τριακοσίων μάλιστα ἀνδρῶν.
16. Ἄνευ οὖν, καὶ οἵκαδε ἀπιέναι φοβούμεθα.
17. Καὶ ὁ μὲν Ἀσσύριος διώξας ἄχρις οὐ ἀσφαλὲς ᾤετο εἶναι, ἀπετράπετο.
18. Οἱ οὖν Ἀσσύριοι, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς, ἐπειδὴ ἐγγύς ἀλλήλων τὰ στρατεύματα ἐγίνετο, τάφρον περιεβάλλοντο· ὅπερ καὶ νῦν ἔτι οἱ βάρβαροι βασιλεῖς ποιοῦσιν, ὁπότεν στρατοπεδεύονται.
19. Τὸ μὲν πρῶτον Οὔτιν ἑαυτὸν ἀπεκάλει· ἐπεὶ δὲ διέφυγε, καὶ ἔξω ἦν βέλους, Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη.
20. Ἐώρων περὶ τόκων διαφερομένους, καὶ ἐπὶ μισθῶ παιδεύοντας, καὶ πάντα ἔνεκα τούτων ὑπομένοντας. Τοὺς δὲ τὴν δόξαν ἀποβαλλομένους, αὐτῆς ἔνεκα πάντα ἐπιτηδεύοντας.
21. Ἐν τῷ κακῷ, οἷα εἰκὸς, ἀνεμνήσθησαν καὶ τοῦ δὲ τοῦ ἔπους, Ἦξει Δωριακὸς πόλεμος, καὶ λοιμὸς ἅμ' αὐτῶ.
22. Ὁρᾷς οὖν, ἔφη, ἔμπροσθε τοῦ ἄλσους ἐκείνου, τόπον τινὰ, ὃς δοκεῖ καλὸς τε εἶναι, καὶ λειμωνοειδὲς, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμενος·
23. Εὖ εἴρηται, τὸ μὴ ἅμα ἀρχῇ πᾶν τέλος καταφαίνεσθαι.
24. Ἄνευ τε σωμάτων ζῶσι τὸ παράπαν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον, καὶ εἰς οἰκίσεις ἔτι τούτων καλλίους ἀφικνοῦνται.
25. Οὐκοῦν ἐπειδὴ ἀπάντων σχεδὸν ἤδη τῶν βίων ἐπειράθης, καὶ πάντα οἶσθα, λέγοις ἂν ἤδη σαφῶς, ἰδία μὲν τὰ τῶν πλουσίων.
26. Ἐγὼ οἶομαι μὲν, νῆ τοὺς θεοὺς, ἐκεῖνον μεθύειν τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων· οὐ μέντοιγε, μὰ Δία, οὕτω προαιρεῖσθαι πράττειν, ὥστε τοὺς ἀνοητοτάτους, τῶν παρ' ἡμῖν, εἰδέναι τί μέλλει ποιεῖν ἐκεῖνος.
27. Οὔτε πολέμῳ τοῖς πέλας οὐδεὶς, νοῦν ἔχων, ἔνεκεν αὐτοῦ τοῦ καταγῶν· σασθαι τοὺς ἀντιταττομένους· οὔτε πλεῖ τὰ πελάγη, χάριν τοῦ περαιωθῆναι μόνον· καὶ μὴν οὐδὲ τὰς ἐμπειρίας καὶ

τέχνας, αὐτῆς ἕνεκα τίς ἐπιστήμης, ἀναλαμβάνει· πάντες δὲ πράττουσι πάντα, χάριν τῶν ἐπιγενομένων τοῖς ἔργοις ἡδέων, ἢ καλῶν, ἢ συμφερόντων.

28. Ὁρᾶτε οἱ προελήλυθεν ἀσελγείας ἄνθρωπος, ὃς οὐδ' αἴρεσιν ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν ἢ ἀγειν ἡσυχίαν· ἀλλ' ἀπειλεῖ, καὶ λόγους ὑπερηράνους, ὥς φασι, λέγει, καὶ οὐχ οἷός τέ ἐστιν, ἔχων ἃ κατέστρεπται, μένειν ἐπὶ τούτων, ἀλλ' αἰεὶ τι προσπεριβάλλεται.

29. Ὁρίσατέ μοι, μέχρι πόσων ἐτῶν δεῖ νομίζειν, νέους εἶναι τοὺς ἀνθρώπους.

30. Τίς γὰρ ἄνευ ταύτης μάθοι τι ἂν ἀγαθόν;

31. Τὰ γε μὴν ἱμάτια οἱ μεταβαλλόμενοι, ψύχους καὶ θάλλους ἕνεκα μεταβάλλονται.

32. Καὶ, νῆ τὸν κύνα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἥ μὴν ἐγὼ ἔπαθόν τι τοιοῦτον.

CHAP. XVII.

1. ἮΚΟΥΞΕ τοῦτο αὐτὸν πεποιημέναι το σημεῖον.

2. Ὁ δὲ τις αὖ πάλιν, ἀγαθὸν εἶναι καὶ τὸν πλοῦτον αὐτὸν ἀπεφαίνετο.

3. Ἔδοξε κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστον τιμᾶσθαι, Κῦρον δὲ τὸν υἱοῦντα εἶναι.

4. Πάντα ἱκανὰ προσῆγον, ὥς δειπνῆσαι καλῶς ἅπασαν τὴν στρατιάν.

5. Ἐγώ γε σε, ἤδη ἐμβαλὼν ἐς τὸν μύλωνα, πείσω εἶναι δεσπότης.

6. Τῶν μὲν λόγων ἔφη κύριος αὐτὸς εἶναι, τῶν δὲ πράξεων τὴν τύχην.

7. Εἶτα, τοιοῦτος ὦν, ζῆν ἤθελες;

8. Τὰ περὶ τὸ σῶμα, μέχρι τῆς χρείας ψυχῆς, παραλαμβάνειν.

9. Φόβος, καὶ νομος ἱκανὸς ἔρωτα κωλύειν.

10. Βραδέως μὲν φίλος γίνου, γινόμενος δὲ πείρῳ διαμένειν· ὁμοίως γὰρ αἰσχροὺς, μηδένα φίλον ἔχειν, καὶ πολλοὺς ἑταίρους μεταλλάττειν.

11. Ἐτοιμος λέγειν· ἡδὺ γοῦν τὸ μεμνησθαι καὶ διεξιέναι τι περὶ αὐτοῦ.

12. Καὶ ἤρξατο πάλιν διδάσκειν πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν λαὸς πολλὺς· ὥστε αὐτὸν, ἐμβάντα εἰς πλοῖον, καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἦν.

13. Πολλῶν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λόγων γινόμενων, ὀλίγου δεῖν, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν.

14. Ὀδύρετο ὁ Δημοσθένης, ὅτι πάντων φιλοπονώτατος ὢν τῶν λεγόντων, καὶ μικροῦ δεῖν κατανηλωκέναι τὴν τοῦ σώματος ἀκμὴν εἰς τοῦτο, χάριν οὐκ εἶχε πρὸς τὸν δῆμον.

15. Ἡ λαλιὰ, εἴ τις αὐτὴν ὀρίζεσθαι βούλοιτο, εἶναι ἂν δόξειεν ἀκрасία τοῦ λόγου. Ὁ δὲ ἄλαλος, τοιοῦτός τις, οἷος τῶ ἐντυγχάνει τι εἰπεῖν, ὅτι αὐτὸς πάντα οἶδε.

16. Ἀποστάντες τοῦ δικαστηρίου, πρὸς τὸ κολαστήριον ἀφικνούμεθα· ἔνθα δὲ, ὧς φίλε, πολλὰ καὶ ἐλεεινὰ ἦν ἀκοῦσαί τε καὶ ἰδεῖν.

17. Ὁ δ' εἰς τοῦθ' ὕβρεως ἐλήλυθεν, ὥστ' ἐπιστέλλειν Εὐδοεῦσιν ἤδη τοιαύτας ἐπιστολάς.

18. Σοφοκλῆς ἔφη, αὐτὸς μὲν οἷους δεῖ ποιεῖν, Εὐριπίδης δὲ, οἷοί εἰσι.

19. Κρεῖσσον λιμῶ ἀποθανεῖν ἄλυπον καὶ ἄφοβον γενόμενον, ἢ ζῆν ἐν ἀφθόνοις, ταρασσόμενον.

20. Καὶ ταῖς ἐτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι.

21. Καὶ ὁ Κῦρος, εἶτι που καλὸν ἴδοι εἰς τὴν στρατιάν, τοῦτο κτῶμενος ἐδωρεῖτο τοῖς ἀξιωτάτοις· νομίζων ὅ, τι καλὸν κἀγαθὸν ἔχοι τὸ στράτευμα, τούτοις ἅπασιν αὐτὸς κεκοσμησθαι.

22. Εἰ δέ τινα ἴδοιμι ἐν πυρὶ διαφθειρόμενον, καὶ σθενύναι ἰκετεύοντα, πίττη καὶ ἐλαίῳ κατασθενύνουσι. Καὶ ἦν τινα, ὁ ποταμὸς παραφέρῃ, ὁ δὲ, τὰς χεῖρας ὀρέγων ἀντιλαβέσθαι δέηται, ἄθειν καὶ τοῦτον, ἐπὶ κεφαλὴν πίπτοντα, ὡς μὴδὲ ἀνακύψαι δυναθῆναι.

23. Ἐκ τοῦ Γαδάτα ἰππικοῦ, τῶν δυνατῶν τις ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἑώρα αὐτὸν ἀφελσθηκότα ἀπὸ τοῦ Ἀσσυρίου, ἐνόμισεν ὅτι εἴτι οὔτος πάθοι, αὐτὸς ἂν λαβεῖν, παρὰ τοῦ Ἀσσυρίου, πάντα τὰ Γαδάτα.

24. Παίειν μὲν γὰρ δεῖ τὸ ὁμόσε γιγνόμενον, φυλάξασθαι δὲ τὸ ἐπιφερόμενον· ὥστε οὐ ράδιον εὐρεῖν τι ἐν τῇ θήρᾳ ἄπεστι τῶν ἐν πολέμῳ παρόντων.

25. Οταν δέη συγκινδυνεῦσαι φίλῳ ἢ πατρίδι, μὴ μαντεύεσθαι, εἰ συγκινδυνευτέον· καὶ γὰρ ἂν προσεῖπῃ σοι ὁ μάντις, φαῦλα γεγονέναι τὰ ἱερὰ, δῆλον ὅτι ὁ θάνατος σημαίνεται, ἢ πῆρωσις μέρους σώματος, ἢ φυγή.

26. Πλωτίνου καὶ Γεντιλιανοῦ Ἀμελίου ἡμεῖς ἄξιον εἶναι νομίζομεν ἐπισκοπεῖσθαι τὰ συγγράμματα· τοὺς μὲν γὰρ λοιποὺς τί τις ἂν κινεῖν οἴοιτο δεῖν, ἀφεῖς ἐξετάζειν ἐκείνους, παρ' ὧν, ταῦτα λαθόντες, οὗτοι γεγράφασιν.

27. Πάρεστε οὖν, ἔφη, ἐπὶ τὰς θύρας· κοσμηθέντες ταῖς στολαῖς ταύταις, πρὶν ἥλιον ἀνατέλλειν, καὶ καθίστασθε ὡς ἂν ὑμῖν Φεραύλας ὁ Πέρσης ἐξαγγείλῃ παρ' ἐμοῦ.

28. Καὶ ὁ μὲν τοιαύτη αἰτία ἐτεθνήκει, ἥκιστα δὲ ἄξιος ὧν τῶν γε ἐπ' ἐμοῦ Ἑλλήνων, ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι.

29. Ταῦτα τὰ βιβλία πέμπειν, ὅταν σοι δοκῇ, μᾶλλον δὲ κομίζειν. Οὐ γὰρ ἂν ἀποσταίην, τοῦ πολλάκις δεῖσθαί σου, τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁδὸν τῆς ἐτέρωσε προκρῖναι· καὶ εἰ μὴδὲν δι' ἄλλο, τὴν γε παλαιὰν συνήθειαν, καὶ τὸν ἀέρα, μετριώτατον ὄντα.

30. Ἦν ἐβελήσω, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρὰν καθήσω, ὑμεῖς δ' ἦν ἀποκρεμασθέντες κατασπᾶν βιάζησθέ με, μίτην πονήσετε· οὐ γὰρ δὴ καθελκύσετε.

31. Πρὸς τὸ μετρίων δεῖσθαι πεπαιδευμένος οὕτως, ὥστε πάνυ μικρὰ κεκτημένος, πάνυ ραδίως ἔχειν ἀρκοῦντα.

32. Οὐδὲ πώποτε ὑπέσχετο διδάσκαλος εἶναι τούτου, ἀλλὰ ἐλπίζειν ἐποίει τοὺς συνδιατρίβοντας ἑαυτῷ, μιμουμένους ἐκείνον, τοιοῦσδε γενήσεσθαι.

33. Ὁ ῥήτωρ Δημίας προσέρχεται, ψήφισμα ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ συγγενῆς ἡμέτερος εἶναι λέγων.

34. Θαυμάζω οὖν, ὅπως ποτὲ ἐπείσθησαν Ἀθηναῖοι, Σωκράτην περὶ τοὺς θεοὺς μὴ σωφρονεῖν.

35. Τί ἡδὺ οἶσθα, μηδὲν τούτων ἔνεκα πράττειν ἐθέλουσα; ἥτις οὐδὲ τὴν τῶν ἡδέων ἐπιθυμίαν ἀναμένεις, ἀλλὰ, πρὶν ἐπιθυμῆσαι, πάντων ἐμπίμπλασαι· πρὶν μὲν πεινῆν, ἐσθίουσα, πρὶν δὲ διψῆν, πίνουσα.

CHAP. XVIII.

1. Τῷ ποταμῷ ἔτι ἰσχυροτέρα ἐστὶν ἡ πόλις, ἢ τοῖς τέχεσι.

2. Ἦκουον αὐτοὺς, ἐπαθαῖς τε καὶ τελεταῖς τισιν, ἀνοίγειν τοῦ ἄδου τὰς πύλας.

3. Πολλῶν ἂν οἶμαι μᾶλλον ἐγέλας, εἰ ἐθεάσω τοὺς, παρ' ἡμῖν βασιλέας καὶ σατράπας, πτωχεύοντας παρ' αὐτοῖς.

4. Ὅμοίως αἰσχροὺς νόμιζε, τῶν ἐχθρῶν νικᾶσθαι ταῖς κακοποιαῖς, καὶ τῶν φίλων ἡττᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις.

5. Πολλοῖς πρὸ ἡμῶν ὁ τόπος ἐξείργασται.

6. Κατηγοροῦσι, καὶ καταμαρτυροῦσι, καὶ διελέγχουσι τὰ πεπραγμένα ἡμῖν παρὰ τὸν βίον.

7. Πολλὰ ὕψη δῖχα πάθους, ὥς, πρὸς μυρίοις ἄλλοις, καὶ τὰ περὶ τοὺς Ἀλωάδας, τῷ Ποιητῇ παρατετολμημένα.

8. Λέξει καὶ διανοία πάντας ὑπερβέβληκε.

9. Ὡς τὸ μὲν πῦρ τοὺς ἀπομένους καίει, οἱ δὲ καλοὶ καὶ τοὺς ἄποθεν θειομένους ὑφάπτουσιν ὥστε αἰθεσθαι τῷ ἔρωτι.

10. Εἰ καταπολὺ τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ἀπολειπόμεθα, λύπη μὲν ἂν εἴη κακείνοις, εἴ τις αὐτοῖς ἐστὶν αἴσθησις· αἰσχύνη δ' ἡμῖν αὐτοῖς τόσῳ δὲ μείζων, ὅσῳ καὶ τὸ γένος περιφανέστατον.

11. Ἐκεῖνα μὲν ἅπαντα νόμῳ τέτακται.

12. Ἄγε τοίνυν, σκοπῶμεν τὰ ἑμοὶ πεπραγμένα πάντα καθ' ἑκάστον· οὕτω γὰρ δὴ μάλιστα δῆλον ἔσται, εἴ, τι τε αὐτῶν ἀγαθόν ἐστι, καὶ ὅ, τι κακόν.

13. Τὰ μέγιστα, οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγωδία, τοῦ μύθου μέρη ἐστί.

14. Τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν ἐστι φύσει ἐλεύθερα, ἀκώλυτα, ἀπαρεμ-
πόδιστα.

15. Μόνοι, ταῖς μεγάλαις πράξεσιν, χρόνον καὶ φθόνον νικῇ-
σαντες.

16. Ὁ μὲν Κύρος, ὡς εἶδεν, ἀναπηδήσας ἐκ τῆς ἔδρας, ὑπήντα
τε αὐτῷ, καὶ ἐδεξιούτο· οἱ δ' ἄλλοι, μηδὲν εἰδότες, ἐκπεπληγμένοι
ἦσαν τῷ πράγματι.

17. Ἑγοῦ τὴν παιδεῖαν τοσούτῳ μεῖζον ἀγαθὸν εἶναι τῆς
ἀπαιδευσίας, ὅσῳ, τὰ μὲν ἄλλα μοχθηρὰ πάντες, κερδαί-
νοντες, πράττουσιν· αὕτη δὲ μόνη καὶ προσεξημίωσε τοὺς ἔχον-
τας.

18. Οὐκ ἄξιον ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου, παραλιπεῖν ἓν τι τῶν
ἡμῖν τεθεωρημένων, ἔσται δὲ πάνυ σύντομον.

19. Καίτοι εἶγε χρὴ τεκμαίρεσθαι τῇ τε ἡσυχίᾳ πολλῇ ἔτι
οὔσῃ, καὶ τῷ κρύει, μηδέπω με τὸ ὀρθρινόν, ὥσπερ εἶωθεν, ἀπο-
κναίοντι, οὐδέπω μέσαι νύκτες εἰσίν.

20. Καὶ πολλοὶ, τῆς τῶν βραχυτέρων ξιφῶν χρήσεως
στερηθέντες, ταῖς τε χερσὶ καὶ τοῖς στόμασι ἀντ' ἐκείνων
ἡγωνίζοντο, κατασπῶντες τοὺς ἀντιπάλους, δάκνοντες, σπα-
ράττοντες, ὅτε καὶ τῷ μεγέθει τῶν σωμάτων πολὺ αὐτῶν ὑπερ-
έχοντες.

21. Ἐγὼ εἶμι μὲν οὔτε ποσὶ ταχύς, οὔτε χερσὶν ἰσχυρός·
γιγνώσκω δὲ, ὅτι, ἐξ ὧν ἂν ἐγὼ τῷ ἐμῷ σώματι ποιήσω, οὐκ ἂν
κριθεῖν οὔτε πρῶτος, οὔτε δεύτερος, οἶομαι δὲ οὐδὲ χιλιοστός, ἴσως
δὲ οὐδὲ μυριοστός.

22. Νῦν ἡμῖν δέδεικται μάχη, ἣν ἐγὼ ὁρῶ πάντας ἀνθρώπους
φύσει ἐπισταμένους, ὥσπερ γε καὶ τᾶλλα ζῶα ἐπίσταται τινα
μάχην ἕκαστα, οὐδὲ παρ' ἐνὸς ἄλλου μαθόντα, ἢ παρὰ τῆς φύσεως·
οἷον ὁ βοῦς κέρατι παῖειν· ὁ ἵππος, ὀπλῇ· ὁ κύων, στόματι· ὁ κάπρος,
ὀδόντι.

23. Ὁ Κύρος, ὡς ἤκουσεν, ὅτι πρὸς τὸν Ἰνδὸν πολλάκις
οἱ Καλδαῖοι ἐπορεύοντο, ἀναμνησθεῖς ὅτι ἤλθον παρ' αὐτοῦ, κατα-
σκεψόμενοι, εἰς Μήδους τὰ αὐτῶν πράγματα, καὶ ᾤχοντο πρὸς
τοὺς πολεμίους, ὅπως αὖ καὶ τὰ ἐκείνων κατίδωσιν, ἐβούλετο μαθεῖν
τὸν Ἰνδὸν τὰ αὐτῷ πεπραγμένα.

24. Ἐγὼ ἐκ παιδίου εὐθὺς μὲν προβάλλεσθαι ἠπιστάμην πρὸ τούτου, ὅτῳ ᾤμην πληγῇσεσθαι· καὶ εἰ μὴ ἄλλο μηδὲν ἔχοιμι, τῷ χεῖρσι προέχων, ἐν ἐπόδιζον, ὅ, τι ἡδυνάμην, τὸν παῖοντα.

25. Τὰ γὰρ ἄλλα ζῶα σχεδὸν ἄτεχνα πάντ' ἐστι, πλὴν ὀλίγων δὴ τινων ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα φύσει μᾶλλον ἢ προαιρέσει τέχνων εὐτύχηκεν.

26. Τῶν ζώων, τὰ μὲν τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ φαγεῖν ἀγόμενα πρὸς τὸ δέλεαρ, ἀλίσκεται· τὰ δὲ πότῳ ἐνεδρεύεται.

27. Πάντων ἀποστερεῖσθαι λυπηρὸν ἐστι καὶ χαλεπὸν· ἄλλως τε, καὶ ὑπ' ἐχθροῦ τῷ τοῦτο συμβαίνει· μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας, ὅσῳ περ καὶ τὸ τυχεῖν τούτων μέγιστόν ἐστι.

28. Οὐ γὰρ ἀξιώμασι πολιτικοῖς, οὐδὲ γένους ὑπεροχαῖς, οὐδὲ πλούτῳ τοὺς ἀρίστους ὁ Θεὸς εἴθισται κρίνειν.

29. Τῷ δὲ Μίνωι μία τις καὶ πρὸς χάριν ἐδικάσθη δίκη.

CHAP. XIX.

1. ΜΕΓΑΛΗΣ φύσεως ὑποφερομένης ἤδη ἰδίον ἐστιν, ἐν γήραϊ, τὸ φιλόμυθον.

2. Τούτου τοῦ ἀνθρώπου ἐγὼ σοφώτερός εἰμι.

3. Οὐκ ἔστιν ἀνοίας οὐδὲν τολμηρότερον.

4. Εἰκὸς φιλόκαλον ὄντα σε, μηδὲν τῶν ἀξίων θέας ἢ ἀκοῆς παραλιπεῖν.

5. Ἐννοῶ ὅτι ἐξεληλύθασι μὲν σὺν ἡμῖν, οἱ μὲν καὶ βελτίονος, οἱ δὲ καὶ μείονος ἄξιοι.

6. Ἄπας ἐστὶ λόγος μάταιος, πράξεων ἄμοιρος γενόμενος.

7. Τοῦ ἡδίστου ἀκούσματος, ἐπαίνου σεαυτῆς, ἀνήκοος εἶ· καὶ τοῦ ἡδίστου θεάματος ἀθέατος.

8. Ὑπ' ἀλλοφύλου ἀνθρώπου ἄρχεσθαι, καὶ τῆς ἡγεμονίας ἀποστερεῖσθαι, ἀνάξιον νομίζουσιν εἶναι, καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων δόξης, καὶ τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς.

9. Ἄνδρες, ἔφη, τῇ θυγατρὶ, μὴ φοβοῦ ὡς ἀπορήσεις, ἀξίου ταύτης.

10. Εἰς τὸ πειθομένους ἀνθρώπους ἔχειν, οὐδέν ἐστι ἀνσιμώτερον, τοῦ φρονιμώτερον δοκεῖν εἶναι τῶν ἀρχομένων.

11. Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν.

12. Πότερον προέχουσιν οὗτοι οἱ μαθηματικοὶ, πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων;

13. Ἡ πῆρα σοι θέρμων ἔσται μεστή, ἢ ὀπισθογράφων βιβλίων· καὶ οὕτως ἔχων, εὐδαιμονέστερος εἶναι φήσεις τοῦ μεγάλου βασιλέως.

14. Ἐγὼ μὲν ἡσυχάσομαί σοι, καὶ πολὺ ἀφωνότερος ἔσομαι τῶν ἰχθύων.

15. Εἰ μὲν κρεῖττον εὐρίσκεις, ἐν τῷ ἀνθρώπινῳ βίῳ, δικαιοσύνης, ἀληθείας, σωφροσύνης, καὶ ἀνδρείας, ἐπ' ἐκείνο, ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς τραπόμενος, τοῦ ἀρίστου εὐρισκομένου ἀπόλαυε.

16. Βραχεῖα ἐστὶ συλλαβὴ ἢ ἔχουσα βραχὺ φωνῆν ἢ βραχυνόμενον, μὴ ἐπὶ τέλους λέξεως· οὕτως ὡς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ἐν τῇ ἑξῆς συλλαβῇ φωνήεντος, μὴ ὑπάρχειν σύμφωνα πλείονα ἑνὸς ἀπλοῦ, ἀλλ' ἦτοι ἓν, ἢ μὴδὲ ἓν.

17. Ὁ πατήρ μου, ὁ δεδωκώς μοι, μείζων πάντων ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου.

18. Τῶν πραγμάτων πρέποι ἂν τὰς φωνὰς ἔχειν ἀξίας.

19. Ἡ μὲν τύχη αὐτοῖς χρήματα, καὶ δόξαν, καὶ φίλους ἐνεχείρισεν· οἱ δὲ σφᾶς αὐτοὺς ἀναξίους τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας κατέστησαν.

20. Ἴδιον ἀνθρώπου φιλεῖν καὶ τοὺς παιόντας· τοῦτο δὲ γίνεται, ἐὰν συμπροστίπτη σοι, ὅτι καὶ συγγενεῖς, καὶ δι' ἄγνοιαν, καὶ ἄκοντες ἀμαρτάνουσι· καὶ ὡς μετ' ὀλίγον ἀμφότεροι τεθνήξετε· καὶ πρὸ πάντων, ὅτι οὐκ ἔβλαψέ σε· οὐ γὰρ τὸ ἡγεμονικόν σου χεῖρον ἐποίησεν ἢ πρόσθεν ἦν.

21. Ἐτι δὲ πολλῶν τοῦτο ἐκείνων ἀτοπώτερον. Τοὺς γὰρ αὐτοὺς τούτους εὕρισκον, ἐπιτηρῶν, ἐναντιώτατα τοῖς αὐτῶν λόγοις ἐπιτηδεύοντας.

22. Ἐὰν ἐμὲ φίλην ποιήσης, ἐπὶ τὴν ἡδίστην τε καὶ ῥάστην ὁδὸν ἄξω σε· καὶ τῶν μὲν τερπνῶν οὐδενὸς ἄγευστος ἔσῃ, τῶν δὲ χαλεπῶν ἄπειρος διαβίωσῃ.

23. Ἐμοὶ μὲν δὴ Σωκράτης ἐδόκει τιμῆς ἄξιος εἶναι τῇ πόλει, μάλλον ἢ θανάτου.

24. Ὅρᾳ τοὺς ἀνδρας στασιάζοντας ἀλλήλοις, καὶ χαλεπότερον χρωμένους τῶν μηδενὸς ἀξίων ἀνθρώπων.

CHAP. XX.

1. ὍΤ τῶν ἐπιχωρίων πολλοὶ ἴσασι τί ποτε αὕτη ἡ μυθολογία δύναίτο.

2. Εἰ ἐκεῖ τῶν πολεμίων ἐστὶ τὸ κράτιστον.

3. Ἀπέκτειναν ἐγγὺς τριάκοντα τῶν ψιλῶν.

4. Οἶμαι αὐτὸν εὐδαιμονέστατον γεγονέναι ἀνθρώπων· τῶν ἐν μακρῷ τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ τεθρυλλημένων.

5. Ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, λέγοντες· Τί οὗτος οὕτω βλασφημεῖ; τίς δύναται ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας, εἰ μὴ ὁ Θεός;

6. Τὸ δὲ πάντων μέγιστον καὶ κάλλιστον, τὴν μὲν σὴν χώραν αὐξανομένην ὄρᾳ, τὴν δὲ τῶν πολεμίων μειουμένην.

7. Νόμιζε μηδὲν εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων βέβαιον· οὕτω γὰρ οὔτ' εὐτυχῶν ἔση περιχαρῆς, οὔτε δυστυχῶν περίλυπος.

8. Θυγατρὸς τήμερον ἐστιῶ γενέθλια, καὶ παρεκάλεσα τῶν φίλων μάλα πολλούς.

9. Ὡσπερ τὰ τῶν νυκτερίδων ὄμματα πρὸς τὸ φέγγος ἔχει, τὸ μεθ' ἡμέραν, οὕτω καὶ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς ὁ νοῦς, πρὸς τὰ, τῇ φύσει, φανερώτατα πάντων.

10. Ἐπίστευε τῶν ξυνόντων αὐτῷ, τοὺς ὑποδεξαμένους ἅπερ αὐτὸς ἐδοκίμαζεν, ἑαυτῷ τε καὶ ἀλλήλοις φίλους ἀγαθοὺς ἔσσεσθαι.

11. Ὅνπερ οἶμαι καὶ ἐπὶ τῶν χειμῶνων τυτῶν ὁ ποιητὴς, ἐκλαμβάνει τῶν παρακολουθούντων τὰ χαλεπώτατα.

12. Ἐν τῇ Λιδύῃ, Καρχηδόνιοι μὲν ἄρχουσι, Λίδυες δὲ ἄρχονται· τούτων οὖν ποτέρους ἥδιον οἶει ζῆν; ἢ τῶν Ἑλλήνων, ἐν οἷς καὶ αὐτὸς εἶ, πότεροί σοι δοκοῦσιν ἥδιον, οἱ κρατοῦντες ἢ οἱ κρατούμενοι, ζῆν;

13. Τῶν ὄντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν οὐδὲν, ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας, θεοὶ διδόασιν ἀνθρώποις.

14. Ὁ δὲ Κῦρος καλέσας τινὰς τῶν παρόντων ὑπηρετῶν, εἶπατέ μοι, ἔφη, ἐώρακέ τις ὑμῶν Ἀβραδάτην; θαυμάζω γὰρ, ἔφη, ὅτι πρόσθεν θαμίζων ἐφ' ἡμᾶς, νῦν οὐδαμοῦ φαίνεται. Τῶν οὖν ὑπηρετῶν τις ἀπεκρίνατο, ὅτι, ὦ δέσποτα, οὐ ζῇ, ἀλλ' ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανεν, ἐμβαλὼν τὸ ἄρμα εἰς τοὺς Αἰγυπτίους.

15. Ὡς περ οἱ φαῦλοι τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι κηρύκων, ἐπίτροχόν τι καὶ οὐκ ἀσφαλὲς ἐφθέγγετο.

16. Καὶ πολλοὶ τῶν ἡμελημένων ἀνθρώπων ἐδρασάν ἐς φρέατα, τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ ξυνεχόμενοι.

17. Τὸ δεῖνα δὲ ὅπως ἴδω, τίσι χαίρει τῶν ἐδεσμάτων;

18. Ἐπειδὴ ἔγνωσαν, χαλεποὶ ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔκπλουν, ὥς περ οὐκ αὐτοὶ ψηφισάμενοι.

19. Αἰσχροὺς τοὺς μὲν γραφεῖς ἀπεικάζειν τὰ καλὰ τῶν ζώων, τοὺς δὲ παῖδας μὴ μιμεῖσθαι τοὺς σπουδαίους τῶν γονέων.

20. Ἐγὼ παρατεθεαμένος, ἐξ ἀκριθείας πολλῆς, τοὺς τε ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς φαύλους· ὑπέλαβον δεῖν συγγραῖναι ἅ ἐκάτεροι αὐτῶν ἐπιτηδεύουσιν ἐν τῷ βίῳ.

21. Πάντων ἀνθρώπων ἐγκρατέστατος ἦν.

22. Κριτίας μὲν τῶν, ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ, πάντων πλεονεκτέστατος τε καὶ βιαιότατος ἐγένετο.

23. Ὅταν καὶ τὰ ἄλογα τῶν ζώων παιδεύωσι, καὶ οἰκέτην ἀργὸν καὶ ἄτεχνον οὐδενὸς ἄξιον εἶναι νομίζωσι, μόνων δ' ἐαυτῶν ἀμελῶσι, εὖδηλον ὅτι τοῖς ἀποβλήτοις τῶν οἰκετῶν εἰκόασι.

CHAP. XXI.

1. ΤΑῦΤΑ καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις εἰπὼν κατέβην.

2. Ἴδου γυμνὸς εἰμι, ὡς ὄρεας, καὶ ἰσοστάσιος τοῖς ἄλλοις νεκροῖς.

3. Ἐν μὲν ἥδῃ τοῦτ' ἔχω, ὅτι ὁμοίός εἰμί σοι.

4. Βούλομαι τοίνυν ἐπανελθεῖν ἐφ' ἃ ἐξῆς ἐπολιτευόμην. Καὶ σκοπεῖτε ἐν τούτοις πάλιν αὖ, τί τῇ πόλει βέλτιστον ἦν.

5. Ἡ οὐ σὺ καὶ τοὺς ἀγῶνας, ἔφη, προεῖπας καὶ τὰ ἄλλα ; Ἀλλὰ μὰ Δί', ἔφη ὁ Κῦρος, οὐχ ὅμοια ταῦτα ἐκείνοις. Ἄ μὲν ἂν στρατευόμενοι κτήσωνται, κοινὰ ἑαυτοῖς ἡγήσονται εἶναι.

6. Ἀλλήλοις περὶ λογῶν ἀμφισβητεῖν μὲν, ἐρίζειν δὲ μή.

7. Εἰ μή τις ὀνόμασι χαίρει κενοῖς.

8. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γε-
γονέναι. Ἄλλοι ἔλεγον, Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκε.

9. Ἐκεῖνα νῦν τούτῳ δουλεύουσι, καθάπερ οὗτος ἐκείνοις πρότερον.

10. Τί μοι ὀργίζῃ ;

11. Ἦσαν τῷ Κροίσῳ δύο παῖδες.

12. Τὸ, ἄνδρα ἄρχοντα πᾶσι χαλεπαίνειν τοῖς ἀρχομένοις, τοῦτο ἔμοιγε δοκεῖ μέγα ἀμάρτημα εἶναι.

13. Ὁ μὲν μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεὺς, ἐλαύνων πτηνὸν ἄρμα, πρῶτος πορεύεται, τῷ δὲ ἔπεται στρατιὰ θεῶν καὶ δαιμόνων.

14. Οὐδ' αἱ παρὰ τῶν θεῶν ἐπικουρίαι τοῖς προδόταις βοηθοῦσιν· εἰκότως· οὐδὲν γὰρ πρότερον ἀδικοῦσιν, ἢ περὶ τοὺς θεοὺς ἀσεβοῦσι.

15. Ἐπεὶ παρσισέδω πρῶτον εἰς τὴν πόλιν ἀργύρου καὶ χρυσοῦ ζῆλος, καὶ συνηκολούθησε τοῦ πλοῦτου τῇ μὲν κτήσει πλεονεξία, καὶ μικρολογία· τῇ δὲ χρήσει καὶ ἀπολαύσει τρυφὴ καὶ μαλακία καὶ πολυτέλεια.

16. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἐβόησε λέγων. Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενὴς μοί ἐστι.

17. Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω, καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.

18. Ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων, Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

19. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε ποῦ ὑπάγεις ; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅπου ὑπάγω, οὐ δύνασάί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι· ὅστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι.

20. Ἰδοὺ δὴ, Μένιππος οὗτος δικάσει πότερος εὐμορφότερός ἐστιν. Εἰπὲ, ὦ Μένιππε, οὐ καλλίων σοι δοκῶ ;

21. Τοπηγορίαις, ἢ χύσις, καὶ ἐπιλόγοις, καὶ παραβάσει, καὶ τοῖς φραστικοῖς ἅπασι, καὶ ἐπιδεικτικοῖς, ἱστορίαις τε, καὶ φυσιολογίαις, καὶ οὐκ ὀλίγοις ἄλλοις μέρεσιν ἀρμόδιος.

22. Ὁρᾶν ἔφη τοὺς πολλοὺς τῶν μὲν κτημάτων, καὶ πάνυ πολλῶν αὐτοῖς ὄντων, τὸ πλῆθος εἰδόμενος.

23. Οὐτε τῷ καλῶς ἀγρὸν φυτευσαμένῳ δῆλον, ὅστις καρπώσεται· οὐτε τῷ καλῶς οἰκίαν οἰκοδομησαμένῳ δῆλον, ὅστις οἰκήσει.

24. Ἀνάχαρσίς ποτε πρὸς τινος ὀνειδιζόμενος, ὅτι βάρβαρος εἶη καὶ Σκύθης· ἐμοὶ μὲν, ἔφη, ἡ πατρὶς ὀνειδος (ἐστὶ,) σὺ δὲ τῇ πατρίδι.

25. Καὶ ὁ Χαρικλῆς, ὀργισθεὶς αὐτῷ, ἐπειδὴ ἔφη, ὃ Σώκρατες, ἀγνοεῖς, τάδε σοι εὐμαθέστερα ὄντα προαγορεύομεν, τοῖς νέοις ὅλως μὴ διαλέγεσθαι.

26. Ὅποσοις τῶν ἐπιτηδευμάτων οὐκ ἔστι τὸ τέλος βιωφελές, ταῦτ' οὐκ εἰσὶ τέχναι.

27. Πρὸς βεβαίαν πανταχόθεν ἀφικνουῦντο, συνηδομένων ἀπάντων τῇ Ῥωμαίων ὑπὸ Περτίνακι ἀρχῇ.

28. Θαυμαστὰ μὲν ἴσως δόξα λέγειν, εἰ Κύριον συμβουλευσάτω τι εἰπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, ὅταν τὰ ὅπλα λαμβάνωσιν οἱ ἡμῖν μέλλοντες συμμαχεῖσθαι.

CHAP. XXII.

1. Τῇς κεφαλῇς ἐφήψατο.

2. Χωρίζεται τοῦ Θεοῦ.

3. Κακούργου μὲν ἐστὶ, κριθέντα ἀποθανεῖν· στρατηγοῦ δὲ, μαχόμενον τοῖς πολεμίοις.

4. Γυνὴ τις, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἤφατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, λέγουσα ἐν ἑαυτῇ, Ὅτι καὶ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθήσομαι.

5. Αἰσχροὺς τῶν μὲν οἰκετῶν ἀρχεῖν, ταῖς δὲ ἡδοναῖς δουλεύειν.

6. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστῶτων, οἳ τινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

7. Πόλις ἐστίν, ἣς ἦρχε, Σάρας ὄνομα, ἀνὴρ γένους βασιλικοῦ, ὅτε καὶ Βακτριῶν ἦρξεν Εὐκρατίδης, ὄνομα δὲ τῇ πόλει Περιμούδα.

8. Τῶν ἀπόντων φίλων μένησο, πρὸς τοὺς παρόντας, ἵνα δοκῇς μηδὲ τούτων ἀπόντων ὀλιγωρεῖν.

9. Ἄλλος καταφρονεῖν χρημάτων παρεκελεύετο, καὶ ἀδιάφορον οἶσθαι τὴν κτῆσιν αὐτῶν.

10. Ἐνταῦθα δὴ ἔβαλλον ταῖς βώλοισι, καὶ ἦσαν οἱ ἐτύγχανον καὶ θωράκων, καὶ γέρρων, οἱ δὲ καὶ μηροῦ, καὶ κνημίδος.

11. Ἐθελούσιον, ἔφη, ἐστὶ, καὶ ἐρᾷ ἕκαστος ὧν ἂν βούληται.

12. Τὸν ἐτέρου ἐπιμελούμενον, τοῦ ἐτέρου ἀμελῆσαι, πᾶσα ἀνάγκη.

13. Ἄν παρατεθέντων σοι μὴ λάβῃς, ἀλλ' ὑπερίδῃς τότε οὐ μόνον συμπότης τῶν θεῶν ἔσῃ, ἀλλὰ καὶ συνάρχων.

14. Οὔτε τῷ πολιτικῷ δῆλον, εἰ συμφέρει τῆς πόλεως προσταεῖν, οὔτε τῷ δυνατοῦς ἐν τῇ πόλει κηδεστὰς λαβόντι δῆλον, εἰ διὰ τούτους στερήσεται τῆς πόλεως.

15. Φεῦ τοῦ τάχους· πανταχόθεν συνθέουσι, κεκονιμένοι καὶ πνευστιῶντες, οὐκ οἶδα ὅθεν ὀσφραινόμενοι τοῦ χρυσοῦ.

16. Ἄχρι μὲν ἐν παισὶν ἦν, ἀκούων Ὅμηρου καὶ Ἡσιόδου πολέμους καὶ στασεῖς διηγουμένων, οὐ μόνον τῶν ἡμιθέων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἤδη τῶν θεῶν.

17. Ὡς ἡγγίξεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας, ἣς ἐπηγγείλατο ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἠύξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ· ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ἐμνήσθη τοῦ Ἰωσήφ.

18. Εἴ τις αἴρεσιν προθείη, πότερον μᾶλλον ἐθέλω σου ἀκούειν τὰ τοιαῦτα διεξιόντος, ἢ τὸν πανευδαίμονα ὄνειρον ἐκεῖνον αὐθις ὄραν, τὸν μικρὸν ἔμπροσθεν, οὐκ οἶδα ὁπότερον ἂν ἐλοίμην.

19. Ὅρᾳς πῶς ὀλίγα ἐστὶν, ὧν κρατήσας τις, δύναται θεωρεῖν βιώσαι βίον· καὶ γὰρ οἱ θεοὶ πλέον οὐδὲν ἀπαιτήσουσι, παρὰ τοῦ ταῦτα φυλάσσοντος.

20. Ἐνομοθέτει μήτε κρεῶν γεύεσθαι, μήτε κυάμους ἐσθίειν· ἥδιστον ἐμοὶ γοῦν ὄψον ἐκτράπεζον ἀποφαίνων· ἔτι δὲ καὶ πείθων τοὺς ἀνθρώπους ἐς πέντε ἔτη μὴ διαλέγεσθαι.

21. Καὶ πυρὸς τοί ἐστι δίγοντα μὴ εὐθύς καίεσθαι, ὅμως δὲ ἔγωγε οὔτε πυρὸς ἐκὼν εἶναι ἄπτομαι.

22. Ἦν ὑμῶν αὐτῶν ἐβελήσγητε γενέσθαι, καὶ παύσησθε αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσειν ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν· καὶ τὰ κατεβράθυμηνά παλιν ἀναλήψεσθε, κακείνῳ τιμωρήσεσθε.

23. Θεασάμενοί τινες φιλόσοφον, καὶ ἀκούσαντες οὕτω τινὸς λέγοντος, ὡς εὖ Σωκράτης λέγει; καίτοι τίς οὕτω δύναται εἰπεῖν ὡς ἐκεῖνος; θέλουσι καὶ αὐτοὶ φιλοσοφεῖν.

24. Εἰ οὖν τούτοις διαφέρει πᾶσι ἡ τραγωδία, καὶ ἔτι τῷ τῆς τέχνης ἔργῳ, φανερόν ὅτι κρείττων ἂν εἴη, μᾶλλον τοῦ τέλους τυγχάνουσα, τῆς ἐποποιίας.

25. Ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἀπέστω, τό τινα τῶν ἑαυτοῦ ἔργων ἢ κινδύνων ἐπὶ πολὺ καὶ ἀμέτρως μεμνῆσθαι· οὐ γὰρ ὥς σοι ἡδύ ἐστι, τὸ τῶν σῶν κινδύνων μεμνῆσθαι, οὕτω καὶ τοῖς ἄλλοις ἡδύ ἐστι, τὸ τῶν σοι συμβεβηκότων ἀκούειν.

26. Μόνῃ δ' ἀδελφῆς ἡ τύχη διεξέρχεται, καταγελωσα τῶν ὀλοφυρομένων τε καὶ καλούντων αὐτήν.

27. Ἄλλ' ἄλλη τινὶ αἰσθήσει ἐφήσω αὐτῶν;

28. Λέξω δὲ πρῶτον, ἃ ποτε αὐτοῦ ἤκουσα περὶ τοῦ δαιμονίου διαλεγομένου πρὸς Ἀριστόδημον.

CHAP. XXIII.

1. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς, καὶ Ναθαναήλ.

2. Ἐπὶ τὸν Κεοῖσον καὶ Σαρδανάπαλον ἄπειμι, πλησίον οἰκήσων αὐτῶν.

3. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς, εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε.

4. Οὐ μὰ Δία, ἀλλὰ κενοδοξία, καὶ τύφος, καὶ πολλὴ κόρυζα· ταῦτά σε ἀπηνθράκωσεν.

5. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν, ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμί σοι ὑποχείριον τὴν Ἱερικῶν, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, δυνατοὺς ὄντας ἐν ἰσχύϊ. Σὺ δὲ περίστησον αὐτῇ τοὺς μαχίμοις κύκλω.

6. Ἐνθα καὶ τὸν Γανυμήδην ἀρπασθέντα, ἀφανῇ γενέσθαι λόγος, ἀνθελκόντων αὐτὸν τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ ἐραστοῦ.

7. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ ὀδυνώμενοι καὶ λυπούμενοι ἐζητοῦμέν σε.

8. Κύριος καὶ Κυαξάρης συνταξάμενοι περιέμενον, ὥς, εἰ προσ-
λοιεν οἱ πολέμοι, μαχούμενοι.

9. Ὁ Ποσειδῶν, καὶ ἡ Ἥρα, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐπεβούλευσαν ξυν-
δῆσαι αὐτόν.

CHAP. XXIV.

1. ΜΗΔΕΝΙ' συμφορὰν ὀνειδίσῃς· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον.

2. Ἐκεῖνος ἑαυτὸν τῷ Γυλίππῳ παρέδωκεν.

3. Δεικνύουσιν αὐτῷ τοὺς ἐκεῖ διατρίβοντας.

4. Καὶ δὴ πρῶτά σοι δίδειμι τὴν γνώμην τὴν ἐμὴν, καὶ ὅθεν ὠρμήθην πρὸς τὴν κατάβασιν.

5. Μὴδ' αἰρεῖτε παρανοίας, ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων.

6. Καλῶς καὶ ὁ Δημοσθένης καὶ ὁ Διογένης· ὁ μὲν χρυσᾶ πρόβατα καλῶν τοὺς πλουσίους καὶ ἀπαιδεύτους· ὁ δὲ ταῖς ἐπὶ τῶν κρημνῶν συκαῖς ἀπεικάζων αὐτούς.

7. Ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο ὑμῶν δέομαι.

8. Τοῖς μικροῖς πραγματίοις περιτιθέναι μεγάλα καὶ σεμνὰ ὀνόματα, ταῦτόν ἄν φαίνοιτο, ὥς εἴ τις τραγικὸν προσωπεῖον μέγα παιδί περιθεῖν νηπίῳ.

9. Ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ, παρειαῖσαι τις ἂν καταδυομένην τὸν Ὀμηρον ἡλίῳ, οὐ, δίχα τῆς σφοδρότητος, παραμένει τὸ μέγεθος.

10. Εἰ μὲν τι ἐπλημμελησάτην Κριτίας καὶ Ἀλκιβιάδης, τούτου Σωκράτην ὁ κατήγορος αἰτιᾶται· ὅτι δὲ νέω ὄντε αὐτῷ Σωκράτης παρέσχε σῶφρονε, οὐδενὸς ἐπαίνου δοκεῖ τῷ κατηγόρῳ ἄξιός εἶναι;

11. Οἱ δὲ Χαλδαῖοι ἤκον, δεόμενοι τοῦ Κύρου εἰρήνην σφίσι ποιῆσαι.

12. Ἐφάνερωσα τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκάς, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι.

13. Τίς ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστὸς, ὥστε τὸν δόντα τι τῶν ιδίων, καὶ ποιήσαντα πρᾶγμα φιλάνθρωπον καὶ φιλόδωρον, τῆς χάριτος ἀποστερεῖν.

14. Εἰ γὰρ ἐπιστήσαιοις τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν, οὐ διὰ τὰς πόλεις εὖροις ἂν ἐν δόξῃ τοὺς πολίτας γιγνομένους, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τὸνναντίον, διὰ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐν ταῖς τέχναις, καὶ τὰς πατριδας αὐτῶν μνημονευομένας.

15. Τί τοῦτο; παίεις, ὦ Τίμων; μαρτύρομαι, ὦ Ἡράκλεις, ἰοὺ ἰοὺ προκαλοῦμαί σε τραύματος εἰς Ἄρσειον πάγον.

16. Πηδάλιον τῇ τύχῃ ἔδοσαν οἱ παλαιοί· καὶ τοῖν ποδοῖν ὑπέθεσαν βάσιν σφαιρικὴν· ἐστέρησαν δὲ καὶ (αὐτὴν) τοῖν ὀφθαλμοῖν.

CHAP. XXV.

1. ὍΙ πονηροὶ αἰὲ κακὸν τι ἐργάζονται τοὺς ἐγγυτάτω αὐτῶν ὄντας.

2. Εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ, αἴτησόν με ὁ ἐὰν (χρῆμα) δέλῃς, καὶ δώσω σοί.

3. Φέρε δὴ, ἦν πρίωμαί σε, τί με διδάξεις;

4. Ἀνάγκη τοὺς ἀνθρώπους τοιαῦτα πάσχειν, οἷά περ ἂν τοὺς ἄλλους δράσωσι.

5. Καὶ Παγασὰς ἀπαιτεῖν αὐτόν εἰσιν ἐψηφισμένοι, καὶ Μαγνησίαν κεκωλύκασι τειχίζειν.

6. Οὐδεπώποτε αὐτόν οὐτ' εἶπα οὐτ' ἐποίησα οὐδέν, ἐφ' ᾧ ἡσχύνθη.

7. Τοὺς μὲν οἰκέτας ἐκδιδάσκονται τέχνας, πάμπολυ πολ-
λάκις εἰς αὐτοὺς ἀργύριον ἀναλίσκοντες, ἑαυτῶν δ' ἀμελοῦσι.

8. Οὔτε ἂν φίλους τις ποιήσειεν, ἄλλως πως, πλείστα ἀγαθὰ
ἐν πολέμῳ, ἢ πολέμιος δοκῶν εἶναι· οὐτ' ἂν ἐχθροὺς πλείω τις
βλάβῃεν, ἄλλως πως, ἢ φίλος δοκῶν εἶναι.

9. Πάλιν τοίνυν κατιδὼν Νεοπτόλεμον τὸν ὑποκριτὴν τυγ-
χάνοντα ἀδείας, κακὰ δ' ἐργαζόμενον τὰ μέγιστα τὴν πόλιν, παρ-
ελθὼν εἶπον εἰς ὑμᾶς.

10. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν,
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί
μου, δώσει ὑμῖν.

11. Ἄ πρὸς μηδενὸς βαρβάρων πείσεσθαι προσεδοκῶμεν, ταῦτα
δρῶσιν ἡμᾶς οἱ οἰκέται· καὶ οὐς μάλιστα εὐηργέτησας, τούτους
ἐχθροὺς ἔχεις.

12. Ἀγαθὸν τι ποιεῖν τὴν πατρίδα πειρᾶται.

13. Παῖδας καὶ ἐφήβους τάναντία τούτων ἐδιδάσκετε.

CHAP. XXVI.

1. ἜΣΤΙ δὲ ἄλλα παρέχοντα πράγματα τοῖς πολέμοις, τοῖς
φίλοις ἀσφάλειαν παρέχειν.

2. Ἐγὼ συλλαβὼν αὐτῶν τινας, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, κατέφαγον
ληστὰς ὄντας.

3. Οἱ δὲ, ὀργῶντες καὶ τοὺς δεσπότας πειθομένους, ταχὺ ἐπεί-
θοντο.

4. Εἰ δέ τις τάναντία ἐμοὶ γιγνώσκει, τὰ ἔργα αὐτῶν ἐπισκο-
πῶν, εὐρήσει αὐτὰ μαρτυροῦντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

5. Τῶν πρώτων ἐπιλαθόμενοι, μᾶλλον δὲ καὶ τῆς ὑποθέσεως
ὅλης.

6. Ἡγούμενος τὸν ἅπαξ λαβόντα, καὶ διαφθαρεντα ὑπὸ χρημάτων, οὐδὲ κριτὴν ἔτι τῶν συμφερόντων ἀσφαλῆ μένειν τῇ πόλει.

7. Τότε δ' αὖ περὶ τῆς συμφορᾶς διεξιόντες, ὅση ἡμῖν γεγονυῖα εἴη· ἀτεχνῶς ἡγούμενοι, ὥσπερ πατρὸς στερηθέντες, διάξειν τὸν ἔπειτα βίον.

8. Πλοῦτος κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ὑπηρετής· ἐστὶν ἐξουσίαν μὲν τῇ βαθυμίᾳ παρασκευάζων, ἐπὶ δὲ τὰς ἡδονὰς τοὺς νέους παρακαλῶν.

9. Οἱ πολλοὶ τὸ τοῦ Τηλεμάχου πάσχομεν· καὶ γὰρ ἐκεῖνος, ὑπὸ ἀπειρίας, μᾶλλον δὲ ἀπειροκαλίας, τὴν μὲν Νέστορος ἰδὼν οἰκίαν κλίνας ἔχουσιν, τραπέζας, ἱμάτια, στρώματα, οἶνον ἡδύν, οὐκ ἐμακάριζε τὸν εὐποροῦντα τῶν ἀναγκαίων ἢ καὶ χρησίμων· παρὰ δὲ τῷ Μενελάῳ θεασάμενος ἐλέφαντα, καὶ χρυσόν, καὶ ἤλεκτρον, ἐξεπλάγη.

10. Ἐθεασάμην τοὺς παρ' ἡμῖν βασιλέας καὶ σατράπας, πτωχεύοντας παρ' αὐτοῖς, καὶ τὰ πρῶτα διδάσκοντας γράμματα.

11. Πλείους ἔσονται ὑμᾶς οἱ ἐλέγχοντες, οὓς νῦν ἐγὼ κατέσχον.

12. Προσευξάμενοι θεοῖς καὶ ἥρωσι, οὕτω διέβαινον τὰ ὄρια.

CHAP. XXVII.

1. ΤΟΙΑῦΤΑ ποιοῦνται, ὑπὸ μὲν τῶν φαύλων ποιητῶν δι' αὐτοὺς· ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν, διὰ τοὺς ὑποκριτάς.

2. Φιλόσοφοι πρὸς ἡμῶν ὀνομάζονται.

3. Ἔστι τῶν αἰσχίστων, μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων, ὧν ἡμὲν ποτε κύριοι, φαίνεσθαι προΐεμένους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης παρασκευασθέντων συμμάχων τε καὶ καιρῶν.

4. Ἐπράχθη ἅπ' αὐτῶν οὐδὲν ἔργον ἀξιόλογον.

5. Ζητῶ τὴν ἀλήθειαν, ὅφ' ἥς οὐδεὶς πώποτε ἐβλάβη· βλάπτεται δὲ ὁ ἐπιμένων ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀπάτης καὶ ἀγνοίας.

6. Πρὸς θεοῦ καὶ πρὸς ἀνθρώπων τετίμηται.

7. Ἐπαιδεύθην οὕτως ὑπὸ τῆς ἐμῆς τε καὶ ὑμετέρας πατρίδος, τοῖς πρεσβυτέροις, οὐ μόνον ἀδελφοῖς, ἀλλὰ καὶ πολίταις ὑπέικειν.

8. Ὑποστὰς ὁ Κυϊντιανὸς, ἐν τῇ τοῦ ἀμφιθέατρου εἰσόδῳ, γυμνῶσας τὸ ξιφίδιον, ἐπελθὼν τε αἰφνιδίως τῷ Κομμόδῳ, καὶ μεγάλῃ φωνῇ προειπὼν, ὑπὸ τῆς συγκλήτου αὐτῷ ἐπιπεπήμεναι τρῶσαι μὴ φθάσας, ἀλλ' ἐν ᾧ περὶ τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν ἡσχυλεῖτο, καὶ τὴν δεῖξιν τοῦ ξίφους, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως, δίκην ἀνοίας ὑπέσχεεν.

9. Ἐφθείρετο ὁ δῆμος, οὐ μόνον βαλλόμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, οὐδὲ πατούμενος ὑπὸ τῶν ἵππων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ πλήθους ὠθούμενος.

10. Τοιαῦτα ὁ Περτίναξ εἰπὼν, ὑπῆρξέ τε τὴν σύγκλητον βουλὴν, καὶ πρὸς πάντων εὐφημισθεὶς, πάσης τε τιμῆς καὶ αἰδοῦς παρ' αὐτῶν τυχῶν, εἰς τὴν βασιλείον ἐπανῆλθεν αὐλήν.

11. Καταπαλαισθεὶς ὑπὸ τοῦ θανάτου.

12. Ἐχρῆν μὲν τοι ἴσως καὶ μακρὰ εἰπεῖν, οὕτω πολλὰ ὑπὸ σοῦ κατηγορηθέντα.

CHAP. XXVIII.

1. ὍΙ δὲ ἀστεφάνωτοι, τὰς κνήμας καὶ τὰς κεφαλὰς δοκοῦσι τετρίφθαι.

2. Μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεΐλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον ;

3. Ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν.

4. Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

5. Λίθος τὸ μὲν μῆκος ποδῶν ἑκατόν.

6. Ἀφαιρεθεὶς τὴν ἀρχήν.

7. Τὴν ἀνθρωπίνην σοφίαν κινδυνεύει εἶναι σοφός.

8. Ἡ τίς οὐκ ἂν, ταῖς ἡδοναῖς δουλεύων, αἰσχυρῶς διατεθεῖη, καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν.

9. Ὅμηρος ἄλλα τε πολλὰ ἄξιος ἐπαινέσθαι, καὶ δὴ καὶ ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν, οὐκ ἀγνοεῖ ὁ δεῖ ποιεῖν αὐτόν.

10. Πορευομένῳ αὐτῷ ἤδη ὁ Γαδάτας, ἐπιδεδεμένος τὸ τραῦμα ἀπήντα.

11. Εἰς ὅποιαν ἂν πόλιν ἀφίκη, τῶν πολιτῶν πάντα ἤττων ἔσῃ.

12. Ὁ μὲν αὐτῶν παρήνει τὸ πᾶν ἡδεσθαι, καὶ μόνον τοῦτο ἐκ παντὸς μετιέναι, τοῦτο γὰρ εἶναι τὸ εὐδαιμον.

13. Πειρῶ τὸ μὲν σῶμα εἶναι φιλόπονος, τὴν δὲ ψυχὴν φιλόσοφος· ἵνα τῷ μὲν ἐπιτελεῖν δύνῃ τὰ δόξαντα, τῇ δὲ προορᾶν ἐπίστη τὰ συμφέροντα.

14. Μὴ ἐνόχλει αὐτὸν μηδ' ἀνάκρινε· μεθύει γὰρ, ὥστε οὐκ ἂν ἀποκρίναιτό σοι τὴν γλῶτταν διολισθαίνων.

15. Εἶδον λευκὴν μὲν τινα, καὶ ἐπιμήκη τὸν τράχηλον, ὡς εἰκάξειν κύκνου θυγατέρα εἶναι.

16. Φαίνεται ὁ ἀνὴρ τὴν μὲν ζωὴν ὑψηλόφρων, τὴν δὲ γνῶσιν ἀκριβής.

17. Διὰ τὸ δουλικώτεροι εἶναι τὰ ἥθη οἱ μὲν βάρβαροι τῶν Ἑλλήνων, οἱ δὲ περὶ τὴν Ἀσίαν τῶν περὶ τὴν Εὐρώπην, ὑπομένουσι τὴν δεσποτικὴν ἀρχήν, οὐδὲν δυσχεραίνοντες.

18. Θατέρου (λέγω δὲ τοῦ ψυχροῦ) πλήρης ὁ Τίμαιος· ἀνὴρ, τὰ μὲν ἄλλα, ἱκανός.

19. Οἳ τε ὀξεῖς καὶ ἀγχείνοι, ὡς τὰ πολλά, καὶ πρὸς τὰς ὁργὰς ὀξύρροποι εἰσι, καὶ ἄττοντες φέρονται, ὥσπερ τὰ ἀνερμάτιστα πλοῖα.

20. Ἦν ἡ μὲν ἐργατικὴ, καὶ ἀνδρική, καὶ αὐχμηρὰ τὴν κόμην, τῷ χεῖρε τύλων ἀνάπλεως, διεζωσμένη τὴν ἐσθῆτα, τιτάνου καταγέμουσα, οἷος ἦν ὁ Θείος, ὁπότε ξέοι τοὺς λίθους· ἡ ἑτέρα δὲ μάλα εὐπρόσωπος, καὶ τὸ σχῆμα εὐπρεπής, καὶ κόσμιος τὴν ἀναβολήν.

21. Ἐτι ὃν τρόπον τῶν στοιχείων τὰ μὲν ἐστι φωνήεντα, ἃ καὶ καθ' ἑαυτὰ φωνὴν ἀποτελεῖ· τὸν αὐτὸν τρόπον ἐστὶν ἐπινοῆσαι, καὶ πὶ τῶν λέξεων· αἱ μὲν αὐτῶν, τρόπον τινα τῶν φωνηέντων, ῥηταί εἰσι.

22. Ἐλπίζω, εἰ τὴν πρὸς τὴν ἀρετὴν ὁδὸν τράποιο, σφόδρ' ἂν σε τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν ἐργάτην ἀγαθὸν γενέσθαι.

23. Τούτων ἐγὼ τῶν μαθημάτων πάλαι ἐπιθυμῶ· ἄλλως τε καὶ εἰ ἐξαρκέσει μοι ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, ἐπὶ τοὺς ἀγαθοὺς τὰς ψυχὰς, καὶ ἐπὶ τοὺς καλοὺς, τὰ σώματα.

CHAP. XXIX.

1. ΖΩΑ τρέχει.
2. Παράλληλά ἐστι φανερότερα.
3. Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι.
4. Οὐκ οἶδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστι ;
5. Ταῦτα οὖν τίνα ἐστί ;
6. Ταράσσει τοὺς ἀνθρώπους, οὐ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τὰ περὶ τῶν πραγμάτων δόγματα.
7. Ἄ ὑπισχνοῦ ποιήσῃν ἀγαθὰ ἡμᾶς, ὅτ' ἐλάμβανες τὰ χρήματα ἀποτετέλεσταί σοι ἦδη.
8. Τὰ πρόδοτα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
9. Πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ, ὅσα λαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι παρὰ τῆς τύχης ; ἢ πάλιν, τὰ ἐναντία πῶς οὐκ ἔστι κακά ;
10. Οἰκία μὲν χρῆσθε γῇ τε καὶ οὐρανῷ, κλίνας δ' ὑμῖν εἰσιν ὀπόσαι γένοιντ' ἂν εὐναὶ ἐπὶ γῆς· στρώματα δὲ νομίζετε, οὐχ ὀπόσα πρόδοτα φύει ἔρια, ἀλλ' ὀπόσα φρύγανα ὄρη τε καὶ πεδία ἀνίησι.
11. Ὅστις περὶ τραγωδίας οἶδε σπουδαίας καὶ φαύλης, οἶδε καὶ περὶ ἐπῶν· ἃ γὰρ ἐποποιῖα ἔχει, ὑπάρχει τῇ τραγωδίᾳ.
12. Πλοῦτοι, τιμαί, δόξαι, τυραννίδες, καὶ ὅσα δὴ ἄλλα ἔχει πολὺ τὸ ἐξωθεν προστραγωδούμενον, οὐκ ἂν τῷ γε φρονίμῳ δόξειεν ἀγαθὰ υπερβάλλοντα, ὣν αὐτὸ τὸ περιφρονεῖν ἀγαθὸν οὐ μέτριον.
13. Ὡς ἕκαστα τούτων πέπρακται, κατὰ χρόνους, διηγῆσομαι.
14. Ταῦτά σοι ἀρκείτω, αἰὶ δόγματα ἔστω.
15. Σιωπῇ τὸ πολὺ ἔστω, ἢ λαλείσθω τὰ ἀναγκαῖα, καὶ δι' ὀλίγων.
16. Καὶ ἔσται, ὥς ἂν σαλπίσῃτε τῇ σάλπιγγι, ἀνακραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἅμα, καὶ ἀνακραγόντων αὐτῶν, πεσεῖται αὐτόματα τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, καὶ εἰσελεύσεται πᾶς ὁ λαὸς, ὀρμήσας ἕκαστος κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν.
17. Οἰκία μὲν σοι εὖ ἔχει, καὶ τ' ἀνδράποδα πάντα, καὶ

ἵπποι δὴ, καὶ κύνες, καὶ χωρία καὶ ὅσα κέκτησθαι διάκειται καλῶς.

18. Ὡ μάλιστα, οὐκ εἰδότες ἡλίκοις ὄροις διακέκριται τὰ νεκρῶν, καὶ τὰ ζώντων πράγματα, καὶ οἷα τὰ παρ' ἡμῖν ἐστί.

CHAP. XXX.

1. ἘΠΙΕΝ οὖν ὁ Ἰησοῦς, Ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό.

2. Μὴ φοβοῦ, θυγάτηρ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται, καβήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

3. Καὶ ὅπως μὴ τὸ χωρίον ἡδέως ὀρῶσιν, ἔνθα κατέκαινον ἡμῶν τοὺς συμμάχους.

4. Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ Κύριός μου, ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν μου; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι.

5. Εὖ λέγεις, ὅτι σου τὰ ἐγκαύματα ἰασάμην, ὅτε πρῶην ἀνῆλθες ἡμίρλεκτος.

6. Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

7. Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

8. Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται, καὶ τί εἶπω; Πάτερ, σῶσον με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἤλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω.

9. Καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῇ, ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἵνα εἰδῇς ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα· τότε εὐοδωθήσῃ, καὶ εὐοδώσεις τὰς ὁδοὺς σου, καὶ τότε συνήσεις.

10. Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν;

11. Ὁ υἱός σου ζῇ.

CHAP. XXXI.

1. ΟΥΣ ἐχρῆν διώκειν τὸν θάνατον, ὡς τῶν ἐν τῷ γήρα κακῶν φάρμακον.

2. Πάνυ ἐπαίνου ἄξιος ὁ ὄρος, ὡς πάντα ἔχων ὅσα δεῖ ὑγιῆ ὄρον ἔχειν.

3. Τὸν Ἡφαιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι, Θέτιδος υἱὸν ὄντα τὸν Ἀχιλλέα;

4. Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐθάσταζε.

5. Λέγε οὕτωςί πως ἀπλῶς, τίς ἡ στολή; τί σοι τῆς κάτω πόρεϊας ἐδέησε;

6. Ἐμαυτῷ μέτεστι τῆς διακονίας.

7. Ἀνδρὲς φίλοι, ἥκει ἡμῖν ἀνὴρ ἄριστος· νῦν γὰρ ἤδη πάντας ἀνθρώπους δεῖ εἰδέναι τὰ τούτου ἔργα.

8. Οὐχ ὅτι ἀπέκτεινά σου τὸν υἱὸν μεταμέλει μοι, ἀλλ' ὅτι οὐ καὶ σὲ προσαπέκτεινα.

9. Χαρίεν λέγεις, εἰ πρότερον κιθαρῳδὸν γενόμενον, κατὰ εἶναι σοφὸν χρεῖ.

10. Γέγραπται· Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα· Οὐ περὶ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;

11. Οὐδέν μοι μέλει ὑμῶν.

12. Πρέπει τοὺς παῖδας, ὥσπερ τῆς οὐσίας, οὕτω καὶ τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν.

13. Τοῖς βασιλεῦσιν ἦττον ἔξεστιν ἀδικεῖν, ἢ τοῖς ιδιώταις.

14. Ἄν δοκῇ ἀληθῆ λέγειν ἐκείνοις, οὐδέν σοι δεήσει πραγμάτων, ἀλλὰ λαβὼν, ἀπίθι, τὰ σαντοῦ.

15. Δεῖ γὰρ, ἔχοντος ἐκείνου ναυτικόν, καὶ ταχειῶν τριήρων ἡμῖν, ὅπως ἀσφαλῶς ἡ δύναμις πλέῃ.

16. Τῷ μὲν ταῦτα διδόντι ἡμῖν, πειράσομαι ποιεῖν, μήποτε μεταμελῆσαι τῆς πρὸς ἐμὲ ὁδοῦ.

17. Χρεῖ ὑμᾶς μισεῖν τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας, καὶ μηδὲν μικρὸν ἡγεισθαι εἶναι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἕκαστον ὑπερμέγεθες.

18. Σπένδειν, καὶ θύειν, καὶ ἀπάρχεσθαι, ἐκάστοις προσήκει, καθαρῶς, καὶ μὴ ἐπισεσυρμένως, μηδὲ ἀμελῶς, μηδὲ γλίσχρως, μηδὲ ὑπὲρ δύναμιν.

19. Βούλεσθε ζημίαν τοῖς μὴ ποιοῦσι γράφωμεν, ἢ πολλοῦ γε δεῖ;

20. Μόνα παρεῖς τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομὴν, ἐντειλάμενος τῷ κριῷ, ὅποσα ἐχρῆν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

21. Ὑπάρχει ὑμῖν χειμαδίῳ χρῆσθαι τῇ δυνάμει, Λήμνῳ, καὶ Θάσῳ, καὶ Σκιαθῳ, καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νήσοις· ἐν αἷς λιμένες, καὶ σῖτος, καὶ ἡ χρῆ στρατεύμασι πάνθ' ὑπάρχει.

22. Ζεὺς γὰρ Ἡρακλέα καὶ Τάνταλον γεννήσας, τὸν μὲν διὰ τὴν ἀρετὴν ἀθάνατον ἐποίησε, τὸν δὲ διὰ τὴν κακίαν, ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις ἐκόλασεν· οἷς χρῆ παραδείγμασι χρωμένους, ὀρέγεσθαι τῆς καλοκαγαθίας.

23. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος, Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

24. Πῶς δὲ οὐδεὶς οὐδαμοῦ ἔση; ὃν ἐν μόνοις εἶναί τινα δεῖ τοῖς ἐπὶ σοί, ἐν οἷς ἔξεστί σοι εἶναι πλείστου ἀξίῳ.

25. Εἰ ταῦθ' ἐπιλογίσαιτο καθ' ἑαυτὰ, ὁ τοῖς χρηστομαθοῦσιν ἐπιτιμῶν, οὐκ ἂν ἔτι, μοι δοκεῖ, περιττὴν καὶ ἄχρηστον τὴν ἐπὶ τῶν προκειμένων ἡγήσαιτο θεωρίαν.

26. Τὸ δὲ κυριώτατόν τε καὶ αὐτὸ, τὸ εἶναί τινα τῶν ἐν λόγοις ἐπὶ μόνῃ τῇ φύσει, οὐκ ἄλλοθεν ἡμᾶς ἢ παρὰ τῆς τέχνης ἐκμαθεῖν δεῖ.

27. Εἰ μὲν μηδόλως λόγου μέτεστι τοῖς ἀλόγοις ὀνομαζομένοις ζώοις, ἄδηλόν ἐστι· ἴσως γάρ, εἰ καὶ τοῦ μὴ κατὰ τὴν φωνὴν, ὃν καὶ προφορικὸν ὀνομάζουσι, ἀλλὰ τοῦγε κατὰ τὴν ψυχὴν, ὃν ἐνδιάθετον καλοῦσι, μετέχει πάντα, τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δ' ἥττον.

28. Εἰ μέλλομεν ἀγαθὸν τινα κτήσεσθαι φίλον, αὐτοὺς ἡμᾶς ἀγαθοὺς δεῖ γενέσθαι, λέγειν τε καλὰ καὶ πράττειν.

29. Ἦν τε χαλκὸν, ἣν τε χρυσὸν ἀναβῆς, ἄλλοις μὲν ποτε κτῆμα καὶ ἔρμαιον ἔση ἀνατεθεικῶς, τῷ δὲ Θεῷ ὀλίγον μέλει τῶν σῶν χρυσοποιῶν.

CHAP. XXXII.

1. ΕΙΣΕΛΘΟΥ'ΣΗΣ τῆς θυγατρὸς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρυσάσης τῷ Ἡρώδῃ, καὶ τοῖς συνανακειμένοις· εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ, αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοί.

2. Τὴν δικαιοσύνην, ὦ παῖ, πῶς μαθήσῃ ἐνθάδε, ἐκεῖ ὄντων σοὶ τῶν διδασκάλων;

3. Δήλου καθαιρομένης ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ, καὶ τῶν θηκῶν ἀναιρεθεισῶν· ὅσοι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν τῇ νήσῳ, ὑπὲρ ἡμῖσι Κᾶρες ἐφάνησαν.

4. Ὅταν κλαίοντα ἴδῃς τινὰ ἐν πένθει, ἢ ἀποδημοῦντος τέκνου, ἢ ἀπολωλεκότος τὰ ἑαυτοῦ, πρόσσεχε μὴ σε ἡ φαντασία συναρπάσῃ.

5. Πολύ γε διαφέρων τῷ στρατεύματι, τὸν στρατηγὸν τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας, ὑπὲρ τῶν κοινῶν, φεῖδестhai.

6. Θεοῦ διδόντος, μηδὲν ἰσχύει φθόνος, καὶ μὴ διδόντος, μηδὲν ἰσχύει πόνος.

7. Τρία ὄντα λόγου ἄξια τοῖς Ἑλλήσι ναυτικά· τὸ παρ' ὑμῖν, καὶ τὸ ἡμέτερον, καὶ τὸ Κορινθίον.

8. Τούτων κεφάλαιον πάντων γίγνεται, μικροῦ λείποντος, πεντεκαίδεκα τάλαντα.

9. Παρίοντι ἐνιαύτῳ.

10. Ὡς τὸν ἄνδρα τοῦτο ποιήσαντα.

11. Πολλοὶ αὐτῶν καὶ εἰς τὰ ὄρη κατέφυγον, ὡς πρὸς ταῦτά γε οὐχ ἔξοντα Ἀλέξανδρον.

12. Τὸ πλῆθος ἐψήφισαντο πολεμεῖν· δεδογμένον δὲ αὐτοῖς, εὐθύς μὲν ἀδύνατα ἦν ἐπιχειρεῖν ἀπαρασκεύοις οὖσι.

13. Πρὸ ὑποδεδειγμένων τῶν, ὅσα εὐγενεῖς καὶ ὑψηλοὺς ἐργάζεται τοὺς λόγους, δῆλον ὡς τὰ ἐναντία τούτων ταπεινοὺς ποιήσει καὶ ἀσχήμονας.

14. Τοὺς υἱεῖς οἱ πατέρες εἰργουσιν ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων· ὡς τὴν μὲν τῶν χρηστῶν ὁμιλίαν ἀσκησιν οὖσαν τῆς ἀρετῆς, τὴν δὲ τῶν πονηρῶν κατάλυσιν.

15. Δυσὶν ἀγαθοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις· τοῦ μὲν ἡγου-

μένου, καὶ μεγίστου πάντων, τοῦ εὐτυχεῖν· τοῦ δὲ, ἐλάττονος μὲν τούτου, τῶν δὲ ἄλλων μεγίστου, τοῦ καλῶς βουλευέσθαι.

16. Ἀναρρήγνυμένης μὲν ἐκ βάθρων γῆς, αὐτοῦ δὲ γυμνουμένου Ταρτάρου, ἀνατροπὴν δὲ ὅλου καὶ διάστασιν τοῦ κόσμου λαμβάνοντος, πάνθ' ἅμα, οὐρανός, ἄδης, τὰ θνητὰ, τὰ ἀθάνατα, ἅμα τῇ τότε συμπολεμεῖ καὶ συγκινδυνεύει μάχῃ.

17. Μέννημαι, οὐ πρὸ πολλοῦ, ὥς παντοῖος ἦν δεδιώς, καὶ ταῦτα, τρεῖς ὄντας.

18. Ὡ κακίστοι Λυδῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ Ἀσσυρίων, οὕτω γινώσκετε, ὥς οὐδὲ παυσομένου μου.

19. Καὶ μέμφομαί γε τῷ Διονύσῳ, ὅτι, ὑμᾶς καταναυμαχήσας, μετέβαλε, δέον χειρώσασθαι μόνον.

20. Εὐχέτο πρὸς τοὺς θεοὺς ἀπλῶς τὰγαθὰ διδόναι, ὥς τοὺς θεοὺς κάλλιστα εἰδότας, ὅποια ἀγαθὰ ἐστί.

21. Ἄν χύτραν στέργῃς, μέμνησο ὅτι χύτραν στέργεις· κατεαγείσης γὰρ αὐτῆς οὐ ταραχθήσῃ· ἂν παιδίον σαυτοῦ καταφιλήῃς ἢ γυναῖκα, ὅτι ἄνθρωπον καταφιλεῖς· ἀποθανόντος γὰρ αὐτοῦ, οὐ ταραχθήσῃ.

22. Οἰκέτας μὲν οἱ δυνάμενοι ὠνοῦνται, ἵνα συνεργοὺς ἔχωσι· καὶ φίλους κτῶνται, ὥς βοηθῶν δεόμενοι· τῶν δὲ ἀδελφῶν ἀμελοῦσιν, ὥσπερ ἐκ πολιτῶν μὲν γιγνομένους φίλους, ἐξ ἀδελφῶν δὲ οὐ γιγνομένους.

23. Ἦδη δὲ πέρας ἔχοντος τοῦ δράματος, ἀποδυσάμενος ἕκαστος αὐτῶν τὴν χρυσόπαστον ἐκείνην ἐσθῆτα, καὶ τὸ προσωπεῖον ἀποθέμενος, καὶ καταβὰς ἀπὸ τῶν ἐμβατῶν, πένης καὶ ταπεινὸς περιέρχεται.

24. Ταῦτα ἔτι λεγούσης αὐτῆς, οὐ περιέμεινα ἐγὼ τὸ τέλος τῶν λόγων.

25. Διωρισμένων δὲ τούτων, ἐπισκεψώμεθα περὶ τῆς εὐδαιμονίας ποτέρα τῶν ἐπαινετῶν ἐστί, ἢ μᾶλλον τῶν τιμίων.

26. Πρὸς δὴ τοῦτον τὸν Περτίνακα, νυκτὸς ἀκμαζούσης, πάντων τε ὕπνῳ κατειλημμένων, ἀφικνοῦνται ὁ Λαῖτος καὶ Ἐκλεκτός.

CHAP. XXXIII.

1. ΤΗ'Ν νύκτα οὕτως ἐπορεύοντο.

2. Ὅντων αὐτῶν οὐ πολλὰς πω ἡμέρας ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις.

3. Ἐν ᾧ καιρῷ, ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ ἦν ἄστειος τῷ Θεῷ· ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς.

4. Ὁ Κῦρος χρόνον μὲν τινα σιωπῇ κατεδάκρυσεν, ἔπειτα δὲ ἐφθέγγετο.

5. Τούτου τοῦ μηνὸς, δέκα ναῦς ἀπεστέιλαι· ἔχοντα Χαρίδημον κενὰς, καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίου.

6. Ὅστις πολὺν χρόνον ἀδικῶν ἀκόλαστος μένει, τοῦτον δεῖ νομίζειν τὸν ἀτυχεστάτον.

7. Εἰ νόμος τεθεῖη μὴ ἐσθίοντας μὴ πεινῆν, καὶ μὴ πίνοντας μὴ διψῆν, μὴδὲ ριγοῦν τοῦ χειμῶνος, μὴδὲ θάλλεσθαι τοῦ θέρους, οὐδεὶς ἂν νόμος δυνηθεῖη διαπράξασθαι ἀνθρώπους ταῦτα πείθεσθαι.

8. Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ, εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

9. Κἀκεῖθεν ἀποπλεύσαντες, τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἀντικρὺ Χίου· τῇ δὲ ἐτέρᾳ, παρεβάλομεν εἰς Σάμον· καὶ μέιναντες ἐν Τρογουλλίῳ, τῇ ἑχομένῃ ἦλθομεν εἰς Μίλητον.

10. Τῇ ὑστεραίᾳ, ὃ τε Κῦρος ἔπεμπε τὸν ἄγγελον· καὶ ὁ Ἀρμένιος, καὶ οἱ Χαλδαῖοι συνέπεμπον, οὓς ἰκανωτάτους ἐνόμιζον εἶναι, καὶ συμπρᾶξαι, καὶ εἰπεῖν περὶ Κύρου τὰ προσήκοντα.

11. Τῆς Ὀδυσσεΐας μακρὸς ὁ λόγος ἐστίν· ἀποδημοῦντός τινος ἔτη πολλὰ, καὶ παραφυλαττομένου ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ μόνου ὄντος.

12. Χαῖρε, ὦ Μένιππε· καὶ πόθεν ἡμῖν ἀφῖξαι; πολὺν γὰρ χρόνον οὐ πέφηνας ἐν τῇ πόλει.

13. Ἡμέρας μὲν ἐβδομήκοντά τινας, οὕτω διητήθησαν ἀθρόοι· ἔπειτα, πλὴν Ἀθηναίων, καὶ εἴτινες Σικελιωτῶν ἢ Ἰταλιωτῶν συνεστράτευσαν, τοὺς ἄλλους ἀπέδοντο.

14. Ἐκεῖναις, ἐναντίον τοῦ Κρίτωνος, ὁ Σωκράτης διαλεχθεὶς τε καὶ ἐπιστείλας ἅττα ἐβούλετο, αὐτὸς ἦκε παρ' ἡμᾶς· καὶ ἦν ἤδη ἐγγὺς ἡλίου δυσμῶν, χρόνον γὰρ πολὺν διέτριψεν ἔνδον.

15. Ταῦτα ἐρομένου αὐτοῦ, οὐδὲν ἔτι ἀπεκρίνατο· ἀλλ' ὀλίγον χρόνον διαλιπών, ἐκινήθη τε, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐξεκάλυψεν αὐτον, καὶ ὃς τὰ ὄμματα ἔστησε.

16. Τούτων δὲ Ἀθηναίους φημὶ δεῖν εἶναι πεντακοσίους, ἐξ ἧς ἂν τινος ὑμῖν ἡλικίας καλῶς ἔχῃν δοκῇ, χρόνον τακτὸν στρατευομένους, μὴ μακρὸν τοῦτον, ἀλλ' ὅσον ἂν δοκῇ καλῶς ἔχῃν, ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις.

17. Λέγεται, Ἀλκιβιάδην, πρὶν εἶκοσιν ἐτῶν εἶναι, Περικλεῖ ἐπιτρόπῳ μὲν ὄντι ἑαυτοῦ, τοιάδε διαλεχθῆναι.

18. Ἀφ' οὗ ἂν ἐξέλθωσι χρόνου ἐκ τῶν ἐφ' ἑβδων, οὗτοι αὖ πέντε καὶ εἴκοσιν ἔτη διάγουσιν ὦδε.

19. Ὁ Κυαξάρης, ὁ τῶν Μήδων βασιλεὺς, τὴν μὲν νύκτα ἐν ᾗ ἐξῆλθεν ὁ Κύρος, αὐτὸς τε ἐμεθύσκετο, ὡς ἐπ' εὐτυχίᾳ· καὶ τοὺς ἄλλους δὲ Μήδους ᾤετο παρῆναι ἐν τῷ στρατοπέδῳ, πλὴν ὀλίγων, ἀκούων θόρυβον πολύν.

20. Ἱμάτιον ἡμφίεσαι οὐ μόνον φαῦλον, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ θέρους τε καὶ χειμῶνος.

21. Τῇ ὑστεραίᾳ αὐτὸς ὁ Τιγράνης παρῆν.

22. Ὅταν δ' ἔλθῃ τὸ τέλος, οὐ μετὰ λήθης ἄτιμοι κείνται, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν αἰεὶ χρόνον ὑμνούμενοι θάλλουσι.

CHAP. XXXIV.

1. ΚΑΙ νῦν πέμψον εἰς Ἰόππην ἄνδρας.

2. Καὶ κεῖθεν ἀναστὰς. ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας, διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

3. Τῷ ἡγεμόνι αἰεὶ αἱ μέλιτται ἐκούσiai πείθονται· ὅπου δ' ἂν μένῃ, οὐδεμία ἀπέρχεται ἐντεῦθεν.

4. Ἀπεῖχον ὅσον εἴκοσιν ἢ τριάκοντα στάδια.

5. Ἡμεῖς δὲ, εἰ δοκεῖ, Γνίφωνα τὸν δανειστὴν ἴδωμεν, οὐ μακρὰν (ὁδὸν) δὲ καὶ οὗτος οἰκεῖ, ἀνέφχεται αὐτῇ ἡμῖν ἡ θύρα.

6. Τῇ ὑστεραίᾳ, πρῶτὸν ἐπορεύοντο, καὶ προῆλθον ὡς εἴκοσι σταδίους.

7. Ἐπεὶ γὰρ ἦλθον (πρὸς) πατρὸς ἀρχαῖον τάφον.

8. Ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἕως ὦδε.

9. Καὶ δὴ ἀπήγαγέ με πρὸς τι χωρίον, τοῦ ἄλλου ζοφερώτερον.

10. Οὐ μοι δοκεῖ νῦν ἐπείγειν, ὑμᾶς εἰς Ἱεροσόλυμα πορεύεσθαι, εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν πόλιν, μακρὰν οὕτως ὁδόν.

11. Τὸ μύθους ποιεῖν Ἐπίχαρμος καὶ Φόρμις ἤρξαν. Τὸ μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθε. Τῶν δὲ Ἀθήνησι, Κράτης πρῶτος ἤρξεν ποιεῖν λόγους ἢ μύθους.

12. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπελθεῖν, καὶ πολλὰ παθεῖν ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἀρχιερέων, καὶ γραμματέων.

13. Ἄλλον παράγαγε· μᾶλλον δὲ τῷ δύο τούτῳ τὸν γελῶντα τὸν Ἀβδηρόθεν, καὶ τὸν κλαίοντα τὸν ἐξ Ἐφέσου· ἅμα γὰρ αὐτῷ πεπεράσθαι βουλέσθον.

14. Τοῦτον μὲν οὖν οἶκαδε αὐθις ἀφιγμένον, καὶ πρὸς ἀλαζονείαν ἀρθέντα πολλήν, ἀπέπαυσεν οὐκ ἐς μακρὰν τοῦ φρυάγματος Ὀδέναθος ὁ Παλμυρηνός, ἀνὴρ ἀφανὴς μὲν τὰ πρῶτα καὶ ἄγνωτος.

15. Μὴ κατόκνει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι, πρὸς τοὺς διδάσκειν τι χρησίμον ἐπαγγελλομένους.

16. Ἐκεκρίκει ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἐφeson, μήποτε γενηθῇ αὐτῷ κατάσχεσις ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γὰρ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Πεντεκοστῆς γενέσθαι ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου, πέμψας εἰς Ἐφeson, μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

17. Ἐγὼ ἀφήμι ὑμᾶς οἶκαδε τοὺς εἰλημμένους, καὶ δίδωμι ὑμῖν σὺν τοῖς ἄλλοις Χαλδαίοις βουλευσασθαι, εἴτε βούλεσθε πολεμεῖν ἡμῖν, εἴτε φίλοι εἶναι.

18. Καὶ κατέβη διὰ τέλους ἐτῶν πρὸς Ἀχαῶ εἰς Σαμάρειαν.

19. Ἐμοὶ δὲ οὔτε ἐξιόντι ἔωθεν οἶκοθεν ἡναντιώθη τὸ τοῦ Θεοῦ σῆμεῖον, οὔτε ἡνίκα ἀνέβαινον ἐνταυθοῖ.

20. Ἐπαινέσῃ δ' ἂν τις καὶ τὸν Ἀθήνησι νομοθέτην, ὃς τὸν μὴ διδάξαντα τέχνην ἐκώλυε πρὸς τοῦ παιδὸς τρέφεσθαι.

CHAP. XXXV.

1. ΤΩΝ πύνων πωλοῦσιν ἡμιν πάντα τ' ἀγαθὰ θεοί.

2. Ἦν ἐθέλῃ σε ἀποδόσθαι οὐτοσὶ τὸ μέγιστον δὴ ὀβολῶν.

3. Ἐπίλεγε, ὅτι τοσούτου πωλεῖται ἀπάθεια, τοσούτου ἀταραξία, προῖκα δὲ οὐδὲν περιγίνεται.

4. Φοινίκων καρποὶ κατὰ τὸ μέγεθος ἕξ δακτύλων ὄντες.

5. Οἶδατε ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ, ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς.

6. Ὡν τινες μικρὰ μέρη, παρ' ἐκείνου προῖκα λαβόντες, πολλοῦ τοῖς ἄλλοις ἐπώλουν.

7. Ἀγκυραν ἐκόμισα πέντε δραχμῶν.

8. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους, καὶ δώμεν αὐτοῖς φαγεῖν;

9. Σὺ δὲ, ἔφη, ὦ Τιγράνη, λέξον μοι, ὅπου σου ἂν πρῖαιο, ὥστε τὴν γυναῖκα ἀπολαβεῖν; Ἐγὼ μὲν, ἔφη, ὦ Κύρε, καὶ τῆς ψυχῆς πρῖαίμην, ὥστε μήποτε λατρεῦσαι ταύτην.

10. Ἀνακρέων δωρεὰν παρὰ Πολυκράτους λαβὼν πέντε τάλαντα, ὡς ἐφρόντισεν ἐπ' αὐτοῖς δυοῖν νυκτοῖν, ἀπέδωκεν αὐτὰ, εἰπὼν, Οὐ τιμᾶσθαι αὐτὰ τῆς ἐπ' αὐτοῖς φροντίδος.

11. Νικίας, ὁ Νικηράτου, λέγεται ἐπιστάτην εἰς τὰργύρια πρῖασθαι τάλαντου.

12. Μηδὲ ἂν τι ὠνῶμαι, ἣν πωλῇ νεώτερος τριάκοντα ἐτῶν, ἔρωμαι ὅπου σου πωλεῖ;

CHAP. XXXVI.

1. ἘΞΕΛΘΟΝΤΕΣ τῆς πόλεως.

2. Οὐκ ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοιαῦτα· μὴ καὶ τι κακὸν ἀπολαύσωμεν τῆς φλυαρίας.

3. Νῦν δὲ, κατ' ἔλεον, αὐθις ἀθανασίας μετείληφας.

4. Ἀνθρῳπίνη δὴ γνώμη τίς ἂν φευγόντων πολεμίων ἀποτρέποιτο;

5. Μετάπεμψαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος. Οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ὃ ἔστιν οἰκία παρὰ θάλασσαν· οὗτος λαλήσει σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

6. Διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν.

7. Λαβοῦσα τὸ ξίφος, ἑαυτὴν προανείλεν τοῦ ἀνδρός.

8. Μέμνησο ὅτι ἐὰν μὲν ἐμμείνῃς τοῖς αὐτοῖς, οἱ καταγελῶντές σου πρότερον, οὗτοί σε ὕστερον θαυμάσουσιν· ἐὰν δὲ ἡττηθῇς αὐτῶν, διπλοῦν προσλήψῃ καταγέλωτα.

9. Συνανέστησαν μὲν αὐτῇ πᾶσαι αἱ ἄμφ' αὐτήν.

10. Ἔχω, ὦ ξεῖνε, παρὰ σοῦ πᾶσαν τὴν δίκην, ἐπειδὴ σεαυτοῦ καταδικάζεις θάνατον.

11. Εἰ συμβαίῃ βραχεῖ φωνήεντι δύο σύμφωνα ἐπενεχθῆναι, μακρὰν ποιήσει τὴν συλλαβήν.

12. Συντέακται καὶ συνακολουθεῖ τοῖς μὲν πλούτοις καὶ ταῖς δυναστείαις ἄνοια καὶ μετὰ ταύτης, ἀκολασία.

13. Οἱ φρονήσεως καὶ ἀρετῆς ἄπειροι, εὐωχίαις δὲ καὶ τοῖς τοιοῦτοις ἀεὶ ξυνόντες, κάτω φέρονται, καὶ πλανῶνται διὰ βίου.

14. Ἰδὼν δὲ αὐτήν ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας, καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

15. Κριτίας καὶ Ἀλκιβιάδης, ἕως μὲν Σακράτει συνήστην, ἐδυνάσθην τῶν μὴ καλῶν ἐπιθυμιῶν κρατεῖν· ἐκείνου δ' ἀπαλλαγέντε, Κριτίας μὲν φυγὼν εἰς Θετταλίαν, ἐκεῖ συνῆν ἄνθρωποις ἀνομία μᾶλλον ἢ δικαιοσύνη χρωμένοις.

16. Πρῶτον μὲν οὖν δίκαιός εἰμι ἀπολογήσασθαι, πρὸς τὰ πρῶτά μου ψευδῇ κατηγορημένα, καὶ πρὸς τοὺς πρῶτους κατηγορούς· ἔπειτα δὲ πρὸς τὰ ὕστερον, καὶ τοὺς ὑστέρους.

17. Μὴ θαυμάσης, ὦ ἐταῖρε, νεωστὶ γὰρ Εὐριπίδῃ καὶ Ὀμήρῳ συγγενόμενος, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀνεπλήσθην τῶν ἐπῶν, καὶ αὐτόματά μοι τὰ μέτρα ἐπὶ τὸ στόμα ἔρχεται.

18. Εἰ σὺ μανεῖς, ὦ Αἴαν, σεαυτὸν εφόνευσας, τί αἰτιᾷ τὸν Ὀδυσσεά; Καὶ πρῶν οὔτε προσέβλεψας αὐτὸν, ὅποτε ἦκε μαντευόμενος, οὔτε προσεῖπεν ἡξίωσας ἄνδρα συστρατιώτην καὶ ἐταῖρον.

19. Ἐδίδαξεν ὁ Σακράτης τοὺς συνόντας, οὐ μόνον ὅποτε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ὀργῶντο, ἀπέχεσθαι τῶν ἀνοσιῶν τε καὶ ἀδίκων, καὶ αἰσχυρῶν, ἀλλὰ καὶ ὅποτε ἐν ἐρημίᾳ εἶεν.

20. Ἐαυτῷ μὲν πολλὰ ἐλλείπειν· τῆς δὲ πόλεως προεστῶτα, ἐὰν μὴ πάντα, ὅσα ἡ πόλις βούλεται, καταπράττη, τούτου δίκην ὑπέχειν τοῦτο πῶς οὐ πολλὴ ἀφροσύνη ἐστί;

21. Ἐγὼ δὲ σύνειμι μὲν θεοῖς, σύνειμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς· ἔργον δὲ καλὸν, οὔτε θεῖον οὔτε ἀνθρώπινον, χωρὶς ἐμοῦ γίγνεται.

CHAP. XXXVII.

1. Ὁ ΚΥΡΟΣ, ἀκούσας, (ἕνεκα) τοῦ πάθους ᾤκτειρεν αὐτόν.
2. Φιλεῖ αὐτὸν (ἕνεκα) τῆς ἀρετῆς.
3. Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ (γυνὴ) τοῦ Κλωπᾶ.
4. Τουτονὶ τὸν ἄνδρα οὐχ οὕτως αἰτιᾶσθαι (ἕνεκα) τῶν ἐκλειμμένων, ὥς αὐτῆς τῆς ἐπινοίας καὶ σπουδῆς ἄξιον ἔπαινεῖν.
5. Ὁ ἰχθὺς ὁ Κέφαλος (εἷς) τῶν ἐν τοῖς ἔλεσι βιούντων ἐστὶ.
6. Ἀπέχων πλειόνων ἡμέρων (ὁδόν).
7. Θαυμάζω σοῦ (τὴν ἀρετὴν).
8. Ἀπαγαγὼν αὐτὸν τῆς ὁδοῦ ἔξω, ὑπὸ φοίνικας τινάς, τῶν Μηδικῶν πύλων (τινάς) ὑποβάλλειν ἐκέλευσεν αὐτῷ.
9. Ὁ Ῥωμαῖον βασιλεὺς, γηράσκων ἤδη, ἐς διδασκάλου (οἶκον) φοιτᾷ· ὁ δὲ ἐμὸς βασιλεὺς Ἀλέξανδρος δύο καὶ τριάκοντα ἔτων ἀπέθανεν.
10. Ἐγὼ τοι σὲ μὲν δίκαιον νομίζω, σοφὸν δὲ οὐδ' ὁπωστιοῦν· δοκεῖς δέ μοι καὶ αὐτὸς τοῦτο γινώσκειν. Οὐδένα γὰρ οὖν (χάριν) τῆς συνουσίας ἀργύριον πράττη.
11. Ἐν τῇ σκηνῇ ἐτύγχανέ τις ὢν τῶν ταξίαρχων, Ἀγλαϊτάδας ὄνομα· ἀνὴρ, τὸν τρόπον, (εἷς) τῶν στρυφνοτέρων ἀνθρώπων.
12. Ἐπειδὴν τοῦ ἀνθρώπινου βίου τελευτήσῃ.
13. Μάθε δέ (ἐκ) μου, ὦ παῖ, καὶ τάδε, ἔφη, τὰ μέγιστα· παρὰ γὰρ ἱερὰ καὶ οἰωνοὺς, μήτ' ἐν σαυτῷ μηδέποτε, μήδ' ἐν τῇ στρατιᾷ, κινδυνεύσης.
14. Ὡ (αἰτία) πολλοῦ γέλωτος. Ἀλλὰ νῦν τίς ἂν αὐτοὺς προσθλέψειεν οὕτως ὑπερβρονοῦντας τῶν ἄλλων; ἢ τίς ἂν πιστεύσειεν, ὥς, μετ' ὀλίγον, οὗτος μὲν αἰχμάλωτος ἔσται, οὗτος δὲ τὴν κεφαλὴν ἔξει ἐν ἀσκήῳ αἵματος;
15. Οὐκοῦν ὁ Ἀμμων ἐψεύδετο, λέγων ἑαυτοῦ σε εἶναι υἱόν· σὺ δὲ (υἱὸς) Φιλίππου ἄρα ἦσθα. Ἀλεξ. Φιλίππου δηλαδή. Οὐ γὰρ ἂν ἐτεθνήκειν Ἀμμωνος ὢν.
16. Εἰ βούλοιο ξένον ποιῆσαι ὑποδέχεσθαι σεαυτὸν, ὅποτε ἔλθοις εἰς τὴν ἐκείνου (πόλιν), τί ἂν ποιοίης;

17. Κεχρηγότες οἱ πολλοὶ ἀκούσονται, θαυμάζοντες, καὶ εὐδαιμονίζοντές σε τῶν λόγων (ἐνεκα) τῆς δυνάμεως, καὶ τὸν πατέρα τῆς εὐποτίας.

CHAP. XXXVIII.

1. ἘΤΙ δὲ τὰ εἶδη τὰυτὰ δεῖ ἔχειν τὴν ἐποποιίαν τῇ τραγωδίᾳ.
2. Ἡμᾶς μὲν ἄρτος καὶ κρέας εἰς τοῦτο ἄγει· ὑμεῖς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπεύδετε, πολλοὺς δὲ τινὰς ἐλιγμοὺς ἄνω καὶ κάτω πλανώμενοι, μόλις ἀφικνεῖσθε, ὅποι ἡμεῖς πάλαι ἤκομεν.
3. Ὅταν ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθαρῇ, τὰυτὰ πάσχει τοῖς ἄρμασι, τοῖς τοῦς ἡνιόχους ἀποβάλλουσιν.
4. Οὐχ ὁμοίως ἐξετάζομέν τε καὶ βασανίζομεν τοὺς ἐπιτυχόντας ἀνθρώπους, τοῖς ἐκ γένους λαμπροῦ.
5. Ἐπλευσαν εὐθύς, πέντε καὶ εἴκοσι ναυσί.
6. Δοκεῖ μοι αἰσχρὸν εἶναι ἀνθρώπῳ, τὰυτὰ πάσχειν τοῖς ἀφρονεστάτοις τῶν θηρίων.
7. Τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν εἴη μιμητὴς Ὀμήρῳ Σοφοκλῆς, μιμοῦνται γὰρ ἅμφω σπουδαίους· τῇ δὲ Ἀριστοφάνει, πρᾶττοντας γὰρ μιμοῦνται καὶ δρῶντας ἅμφω.
8. Περὶ μὲν Αἴγυπτον διακόσιαί τριῆρεις, αὐτοῖς πληρώμασι, διεφθάρησαν· περὶ δὲ Κύπρον πεντήκοντα καὶ ἑκατόν· ἐν τῷ Πόντῳ μυρίους ὀπλίτας αὐτῶν καὶ τῶν συμμάχων ἀπώλεσαν.
9. Εἰ ἓνα ἄνδρα μόνον Θετταλία, καὶ ἓνα ἄνδρα Ἀρκαδία τὰυτὰ φρονοῦντα ἔσχεν ἐμοὶ, οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων τοῖς παροῦσι κακοῖς ἐκέχρητ' ἄν.
10. Τῶν γραψάντων, οἱ μὲν οὐδὲν πλέον ἢ συναγωγὴν καὶ μεταγραφὴν τῶν τοῖς πρεσβυτέροις συντεθέντων ἐποίησαντο, καθάπερ Εὐκλείδης, καὶ Δημόκριτος, καὶ Προκλῆνος· οἱ δὲ, μικρὰ κομιδῇ πράγματα τῆς τῶν παλαιῶν ἱστορίας ἀπομνημονεύσαντες, εἰς τοὺς αὐτοὺς τόπους ἐκείνοις ἐπεχείρησαν συντιθέναι βιβλία, καθάπερ Ἀννίος τε καὶ Μήδιος, καὶ Φοιβίων.

11. Τί γὰρ ἀπέλιπεν εὐδαιμονίας, ὃς τοιούτων μὲν προγόνων ἔτυχεν, οἷων οὐδεὶς ἄλλος, πλὴν εἴ τις ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐκείνῳ γέγονε;

12. Μέγα τι τῶν πολεμίων πλῆθος, αὐτοῖς ὅπλοις, ἔλαβε.

CHAP. XXXIX.

1. ΜΕΛΛΕΙ παραδίδοσθαι.

2. Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι.

3. Ἐφοβεῖτο ὅτι ὀφθήσεσθαι ἔμελλε, τὰ βασίλεια οἰκοδομεῖν ἀρχόμενος.

4. Τοῦτο ἔλεγε, σημαίνων ποῖα θανάτῳ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν.

5. Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερόν, ἡρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν.

6. Πᾶν ὃ, τι ἂν μέλλης λέγειν, πρότερον ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ· πολλοῖς γὰρ ἢ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας.

7. Ἀηδῶν ἀναιρεῖσθαι μέλλουσα.

8. Φίλους, οὐκ ἐχθροὺς δεῖ εἶναι τοὺς μέλλοντας συμμάχους ἔσεσθαι, καὶ μήτε ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ ἄρχοντος φθονήσοντας, μήτε ἐν τοῖς κακοῖς προδῶσοντας.

9. Τίς γὰρ, μέλλων ποιήσῃν τὸ ἀγνοεῖ ὁ μέλλει ποιεῖν; οὐ γὰρ ἀλόγῳ δυνάμει ποιεῖ.

10. Ἐν τῷ Κρεσφόντῃ, ἡ Μερόπη μέλλει τὸν υἱὸν ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὐ, ἀλλ' ἀνεγνώρισε· καὶ ἐν τῇ Ἑλλῃ, ὁ υἱὸς, τὴν μητέρα ἐκδιδόναι μέλλων, ἀνεγνώρισε.

11. Ἐμέλλησε δ' ἂν ἔτι καὶ πλείονα εὐεργετήσῃν τοὺς ὑπηκόους· ἐπεὶ καὶ τοὺς συκοφάντας τῆς πόλεως ἦν διώξας, καὶ τοὺς πανταχοῦ ἦν κολασθῆναι κελεύσας.

12. Τοὺς μὲν ἀνῆρχε, τοὺς δὲ ἐμέλλησε.

13. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, μέλλει ἕκαστος ὑμῶν τὴν ψῆφον φέρειν, περὶ τῆς ἑαυτοῦ παρρησίας.

CHAP. XL.

1. 'Εἰ σωφρονῶν διετέλει, πῶς ἂν δικαίως, τῆς οὐκ ἐνούσης αὐτῷ, κακίας αἰτίαν ἔχοι ;

2. 'Εφη τυχεῖν τότε ἐὼν ἅμα Δημαρῆτῳ.

3. 'Εὰν ὁ ἐταῖρος ἢ μεμολυσμένος, καὶ τὸν συνανατριβόμενον αὐτῷ μολύνεσθαι ἀνάγκη, καὶ αὐτὸς ὢν τύχη καθαρὸς.

4. 'Ετυγχάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῷ τοῦ Κρόνου ἱερῷ, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐθεωροῦμεν.

5. 'Ὡς εἰς μεγάλην τινα ἐπιθυμίαν ἐμβέβληκας ἡμᾶς, εἰ ταῦθ', οὕτως ἔχει ; 'Αλλ' ἔστιν, ἔφη, οὕτως ἔχοντα.

6. 'Εγὼ παρεσκευάσμαι μὲν πείθεσθαι τοῖς νόμοις· ὅπως δὲ μὴ δι' ἄγνοίαν λάθω τι παρανομήσας, τοῦτο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν παρ' ὑμῶν.

7. 'Επαίνου ἄξιος, ὃς ἂν φθάνῃ τοὺς φίλους εὐεργετῶν.

8. Καὶ τοῦτο μὲν οὐκ αἰσχύνομαι λέγων, τὸ δὲ, ἦν μένῃτε παρ' ἐμοί, ἀποδώσω, εὐ ἴστε ὅτι τοῦτο αἰσχυνοίμην ἂν εἰπεῖν.

9. Διὰ τὸ εἰδέναι τοῦτο ἀληθὲς ὄν, παραλογίζεται ἡμῶν ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πρῶτον ὡς ὄν.

10. 'Εν οἷς καὶ Λογγίνος ἦν, οὗ συγγράμματά ἐστι μέγα τοῖς παιδείας μεταποιουμένοις ὄφελος, φέροντα.

11. Θάρρει, ἔφη, ὦ Κῦρε, οὐδὲ ἦν μηδέποτε παύσωμαι θεώμενος, οὐ μὴ κρατηθῶ, ὥστε ποιεῖν τι ὢν μὴ χρὴ ποιεῖν.

12. 'Ακούσας ταῦτα ὁ Γαδάτας, ἀνέπνευσέ τε καὶ εἶπεν, 'Ἄρ οὔν, ἔφη, δυναίμην ἂν συσκευασάμενος φθάσαι, πρὶν σε ἐξιέναι ;

13. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους.

14. Τὰς δὲ ἡμέρας, εἰ τινος αἰσθοίτο δεόμενον ἢ τὸν πάππον, ἢ τὸν τῆς μητρὸς ἀδελφόν, χαλεπὸν ἦν ἄλλον φθάσαι τοῦτο ποιήσαντα· ὅ, τι γὰρ δύναίτο ὁ Κῦρος, ὑπερέχειεν αὐτοῖς χαριζόμενος.

15. 'Ἦδεσαν Σωκράτην ἀπ' ἐλαχίστων μὲν χρημάτων, αὐταρκέστατα ζῶντα, τῶν ἡδονῶν δὲ πασῶν ἐγκρατέστατον ὄντα.

16. Εἰ δὲ καὶ ταύτας καταλύσετε, ἢ τοῖς καταλύουσιν ἐπιτρέψετε, προλέγω ὑμῖν, ὅτι λήσετε τῆς πολιτείας παραχωρησάντες.

17. Ἐτυχον βρονταί τινες ἅμα γενόμεναι, καὶ ὕδωρ, τοῦ ἔτους πρὸς μετόπωρον ἤδη ὄντος.

18. Κατέμαθον αὐτὸν οὔτε δύοντα τοῖς θεοῖς, οὔτε μαντικῇ χρώμενον, ἀλλὰ καὶ τῶν ποιούντων ταῦτα καταγελῶντα.

19. Εὐ οἶδ', ὅτι εἰ τοῦθ' οὕτως ἐτύγχανεν ἔχον, οὐκ ἂν αὐτὸν ἠκούομεν ἐν Ἑλατείᾳ ὄντα, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ὁρίοις.

20. Οὐκ ἂν φθάνοις λέγων, εἴ τι ἤσθησαί με φίλτρων ἐπιστάμενον, ὃ ἐγὼ εἰδὼς λέληθα ἑμαυτόν;

21. Πιστὰ αὐτῷ οὐκ ἂν μείζω οὔτε εἰποῖς ἂν, οὔτε δεῖξαις, ὧν αὐτὸς σὺ τυγχάνεις παρ' ἡμῶν εἰληφώς.

22. Εἴ τι ἀδικοῦντά με ὑμᾶς ἐώρα, εἰςὶ νόμοι περὶ πάντων, καὶ τιμωρίαι, καὶ ἀγῶνες, καὶ κρίσεις, πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια, καὶ τούτοις ἐξῆν ἅπασι χρῆσθαι.

23. Πολλὴν ἂν τῷ Θεῷ χάριν σχοίην, εἰ μὴ διαμάρτοίμι τῆς δόξης, ἣν ἔχων περὶ σοῦ τυγχάνω.

24. Ὅτε δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγρην.

25. Ἐπειδὴν συγγένῃ αὐτῷ, ἐὰν μὲν γυνῶς αὐτὸν φίλον ἡμῶν βουλόμενον εἶναι, τοῦτ' ἤδη χρῆ μηχανᾶσθαι, ὅπως λάβῃ φίλος ὧν ἡμῖν.

26. Αὐθιμερὸν, ἐπεὶ ἤκουσε παρόντα Κῦρον, ᾤχετο πρὸς αὐτὸν ἄγων τὸ στρατεύμα.

27. Δεινότατον παντὲς ἦν τοῦ κακοῦ ἡ ἀθυμία, ὅποτε τὶς αἰσθοίτο κάμνων.

28. Οἶεῖ οὖν ἀπὸ πάντων τούτων τοσαύτην ἡδονὴν εἶναι, ὅσην ἀπὸ τοῦ ἑαυτὸν τε ἡγεῖσθαι βελτίω γίγνεσθαι, καὶ φίλους ἀμείνους κτᾶσθαι; ἐγὼ τοίνυν διατελῶ ταῦτα νομίζων.

29. Ἦν δέ ποτε καὶ ἀρύσσωμαι τὸ ὕδωρ, καὶ προσενέγκω τῷ στόματι, οὐ φθάνω βρέξας ἄκρον τὸ χεῖλος, καὶ διὰ τῶν δαντύλων διαρρῦν, οὐκ οἶδ' ὅπως, αὐθὺς ἀπολείπει ξηρὰν τὴν χειρᾶ μου.

30. Ὡς μὲν οὖν δεῖ τὰ προσήκοντα ποιεῖν ἐθέλοντας ὑπάρχειν ἅπαντας ἐτοίμους, ὡς ἐγνωκότων ὑμῶν καὶ πεπεισμένων, παύομαι λέγων.

31. Ὁ Ἀσσύριος, ὡς ἔγνω προσιόντας τοῦς διερευνήσοντας, φεύγειν κελεύει ἄρματα ἐξαναστάντα δύο ἢ τρία, καὶ ἵππους ὀλίγους.

32. Ὅτε ἡλίσκετο τὸ τῶν Ἀσσυρίων στρατόπεδον, ὃ ἀνῆρ

αὐτῆς οὐκ ἔτυχεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὦν, ἀλλὰ πρὸς τὸν Βακτριανῶν βασιλέα πρεσβεύων ᾤχετο.

33. Εἰ μὴ τιμωρήσῃσθε τοὺς ῥήτορας τούτους, οὐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δουλεῦον.

34. Ὁ βασιλεὺς, δεῖσας τοῦτο, διέβη τὸ ζεύγμα, καὶ φυγὼν ᾤχετο.

35. Οὐ παύσομαι γράφων.

36. Ἀλλὰ πῶς ποιῇ; Διψῶν παύεται.

37. Οἱ παῖδες, εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες, διάγουσι μανθάνοντες δικαιοσύνην.

38. Ἐν ὑπολείπεται μέρος τῆς πολιτείας, εἴτι καὶ γὰρ τυγχάνω γινώσκων.

CHAP. XLI.

1. ΚΑΙΡΟΞ τοῦ βοηθεῖν.

2. Οὐ λέγειν δεινὸς, ἀλλὰ σιγαῖν ἀδύνατος.

3. Βοῆς, καὶ τοῦ ἐπιγελαῖν τινι παντελῶς ἀπέχου.

4. Χαλεπαὶ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἄρξαι.

5. Ἐνεκα τοῦ νικᾶν.

6. Καιρὸς ὑμῖν τοῦ ἀπιέναι, ἀπὸ τοῦ μάχεσθαι.

7. Ἐν τῷ ζητεῖν, καὶ φροντίζειν, καὶ βουλευέσθαι, τὸν πλεῖστον χρόνον διέτριβε.

8. Τὰ ἴδια χρήματα ἀνήλωκα, οὐδὲν ἄλλο ποιῶν, ἢ τιμῶν, καὶ χαριζόμενος, ὅταν τινὰ ἀγασθῶ τῶν στρατιωτῶν.

9. Ἀδικεῖ Σωκράτης, οὓς μὲν ἡ πόλις νομίζει θεοὺς, οὐ νομίζων.

10. Ἐγὼ πρὸς σε ἦια, ἐπισκεψόμενος πῶς ἔχεις.

11. Οὐ πάσχοντες εὔ, ἀλλὰ δρῶντες, κτῶμεθα τοὺς φίλους.

12. Ταχὺ τοὺς πατέρας τῶν ἡλικιωτῶν ἀνήγητο ὁ Κῦρος, προσίων, καὶ ἐνδηλος ὦν ὅτι ἡσπάζετο αὐτῶν τοὺς υἱεῖς.

13. Εἰ μέντοι, ὥσπερ πρόσθεν, διὰ τοὺς εὖ μαχομένους, εἴτι καὶ νῦν, αἱ μάχαι κρίνονται, θαρρῶν οὐδὲν ἂν σφαλείης.

14. Δημοσίᾳ τοῦ θηρᾶν ἐπιμέλονται οἱ Πέρσαι· καὶ βασιλεὺς, ὥσπερ καὶ ἐν πολέμῳ, ἡγεμὼν αὐτοῖς ἐστί, καὶ αὐτός τε θηρᾶ, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμελεῖται ὅπως ἂν θηρῶεν.

15. Καὶ οἷα κεχειροτόνῃται τὰ ψηφίσματα κατὰ τῶν πλουσίων, ἃ, μὰ τὸν Κέρβερον, οὐδεμία μηχανὴ τοῦ διαφυγεῖν αὐτούς.

16. Ταχὺ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ἀνηλώκει, διώκων, καὶ βάλλων, καὶ κατακαίνων.

17. Αὕτη ἐστὶν ἡ ὁδὸς, ἡ ἄγουσα πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, καὶ μάλα γε χαλεπὴ προσιδεῖν.

18. Ταχὺς λέγειν μὲν, πρὸς δὲ γ' αὐτοῦ τῷ τάχει, πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι.

19. Τὸ λίαν φιλεῖν, τοῦ μὴ φιλεῖν αἴτιον.

20. Δειναὶ αἱ γυναῖκες εὐρίσκουν τέχνας.

21. Ὁ ἱστορικὸς καὶ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ ἄμμετρα διαφέρουσιν· εἴη γὰρ ἂν τὰ Ἡρόδοτου εἰς μέτρα τιθέναι, καὶ οὐδὲν ἦττον ἂν εἴη ἱστορία τις μετὰ μέτρου, ἢ ἄνευ μέτρων. Ἀλλὰ τούτῳ διαφέρει, τῷ τὸν μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸν δὲ, οἷα αὖ γένοιτο.

22. Μελιττῶν ἡλικίαν διαγνοίη τις ἂν, τὸν τρόπον τοῦτον· αἱ μὲν αὐτοετείς στιλπναὶ τέ εἰσι, καὶ εἰκόασιν ἐλαίῳ, τὴν χρυοῖαν· αἱ δὲ πρεσβύτεραι τραχεῖαι καὶ ἰδεῖν καὶ ἄψασθαι γίνονται, ῥυσαι δὲ ὄρωνται διὰ τὸ γῆρας.

23. Ὁ τὸν θάνατον φοβούμενος, ἥτοι ἀναισθησίαν φοβεῖται, ἢ αἰσθησὶν ἑτεροῖαν· ἄλλ' εἴτε οὐκέτι αἰσθησὶν, οὐδὲ κακοῦ τινὸς αἰσθήσῃ· εἴτε ἀλλοιοτέραν αἰσθησὶν κτήσῃ, ἄλλοιον ζῶον ἔσῃ, καὶ τοῦ ζῆν οὐ παύσῃ.

24. Ἐπειδὴ πρᾶττειν αὐτὸς ἐκωλύετο τὰ πολιτικὰ, διὰ τὸ καὶ περὶ μείζονα ἡσχόλησθαι, Ἀρχιάδαν, τὸν τοῖς θεοῖς φίλον, ἐπὶ τοῦτο παρεκάλει.

25. Συνελόντι εἰπεῖν, πόρρῳ μοι δοκοῦσιν ἀφροσθηκέναι τοῦ τὰ δέοντα λογίζεσθαι πάντες ἐφεξῆς, ὅποσοι τὴν ψυχὴν σῶμα ἀπεφάναντο· τί γὰρ ἡ τοῦ πνεύματος ἡμῖν λεπτότης πρὸ ἔργου γένοιτ' ἂν, εἰς φαντασίας καὶ λογισμούς; τί δὲ τῶν ἀτόμων σχῆμα τοσαύτην, παρὰ τὰ ἄλλα, ἔχει δύναμιν καὶ ῥοπήν, ὥστε φρόνησιν γεννᾶν, ὅταν εἰς ἑτέρου πλάσιν ἐγκαταμιχθῇ σώματος;

26. Ἰδεῖν ἦν σφόδρα ἐράσμιος ὁ Προκλος· καὶ γὰρ οὐ μόνον αὐτῷ τὰ τῆς συμμετρίας εὖ εἶχεν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἐπανθοῦν τῷ σώματι, οἶονεὶ φῶς ζωτικόν, θαυμάσιον ὅσον ἀπέστιλβε, καὶ οὐ πάνυ φράσαι τῷ λόγῳ δυνατόν.

27. Περὶ δὲ τῶν ἀδύλων, μαντευσομένους ἔπεμπεν, εἰ ποιητέα.

28. Ἄλλ' ὅγε σὸς πατὴρ δεινότερός ἐστιν διδάσκειν μείον ἢ πλεῖον ἔχειν.

CHAP. XLII.

1. Ὅτ' σθένει νικητέον (ἡμῖν) γυναῖκας.

2. Ἄν μὴ ἤ πρὸς τῷ καλῷ σώζεσθαι, θάνατον ἡμῖν αἰρετέον ἐστί.

3. Τοῖς λέγουσιν ἅπασι, καὶ τοῖς ἀκούουσιν ὑμῖν, τὰ βέλτιστα καὶ τὰ σώσοντ', ἀντὶ τῶν ῥᾶστων καὶ τῶν ἡδίστων προαιρετέον.

4. Φευκτέον τῷ σωφρονοῦντι, τὸ πρὸς δόξαν ζῆν, καὶ τὰ τοῖς πολλοῖς δοκοῦντα περισκοπεῖν, καὶ μὴ τὸν δρθὸν λόγον ἡγεμόνα ποιῆσθαι τοῦ βίου.

5. Ἡμῖν δὲ ἐκείνο διαπορητέον ἐν ἀρχῇ, εἰ ἔστιν ὕψους τις ἢ βάθους τέχνη· ἐπεὶ τινες ὅλως οἶονται διηπατῆσθαι, τοὺς τὰ τοιαῦτα ἄγοντας εἰς τεχνικὰ παραγγέλματα.

6. Φημὶ δὴ διχῇ βοηθητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν· τῷ τε, τὰς πόλεις τοῖς Ὀλυνθίοις σώζειν, καὶ τοὺς τοῦτο ποιήσοντας στρατιώτας ἐκπέμπειν· καὶ τῷ, τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν, καὶ τριήρεσι καὶ στρατιώταις ἐτέροις.

7. Οὓς τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔργων ποιήσασθαι τις βούλοιτο συνεργοὺς προθύμους, τούτους παντάπασιν, ἔμοι γε δοκεῖ, ἀγαθοῖς θηρατέον εἶναι καὶ λόγοις καὶ ἔργοις.

8. Εἴτε τοὺς θεοὺς ἴλεως εἶναι σοι βούλει, θεραπευτέον (σοι) τοὺς θεοὺς· εἴτε ὑπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπᾶσθαι, τοὺς φίλους εὐεργετητέον· εἴτε ὑπὸ πόλεως ἐπιθυμεῖς τιμᾶσθαι, τὴν πολὺν ὠφελητέον.

9. Τὸ δὲ τελευταῖον καὶ μέγιστον, ὅπερ αὐτῷ καὶ τὴν ἐλπίδα πᾶσαν ὑπέφαινε, ὅναρ οὐδ' ἡμῖν παραλειπτέον.

10. Εἴ τις, μὴ ὦν ἀγαθὸς αὐλητής, δοκεῖν βούλοιτο, τί ἂν αὐτῷ ποιητέον εἴη; ἄρ' οὐ τὰ ἔξω τῆς τέχνης μιμητέον τοὺς ἀγαθοὺς αὐλητάς; καὶ πρῶτον μὲν, ὅτι ἐκείνοι σκευὴ τε καλὰ κέκτηνται, καὶ ἀκολουθοὺς πολλοὺς περιάγονται, καὶ τούτῳ ταῦτα ποιητέον.

CHAP. XLIII.

1. Ὅι πλούσιοι πολὺ ἀθλιώτερον ὑμῶν τὸν βίον βιοῦσι.

2. Μή τις ἡμᾶς γράφεται γραφὴν ἀσεβείας, ἐπὶ τοῦ Ῥαδάμανθους.

3. Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι ἡ θάλασσα καὶ οἱ ἄνεμοι ὑπακούουσιν αὐτῷ;

4. Τούντεῦθεν, ἐδειπνοῦμεν, ὦ Πυθαγόρα, πολυψόν τι καὶ ποικίλον δεῖπνον, ἐπὶ χρυσοῦ πολλοῦ καὶ ἀργύρου· καὶ ἐκπώματα ἦν χρυσᾶ, καὶ διάκονοι ὠραῖοι, καὶ μουσουργοί, καὶ γελωτοποιοί.

5. Σὺ με πλουτοῦντα, καὶ ἠδίστῳ ὀνείρῳ ξυνόντα, καὶ θανμαστὴν εὐδαιμονίαν εὐδαιμονοῦντα, ἐπήγειρας.

6. Ὁ βουλευσάμενος αἰσχερῶς, εἴ οἱ ἡ τύχη ἐπίσποιτο, εὖρημα εὐρήκει, ἦσσαν δὲ οὐδέν οἱ κακῶς βεβούλευται.

7. Τὴν ἐν φίλοις δικαιοτάτην ὑπόθεσιν ἐγὼ ὑποτίθεμαι· ἦν γάρ τι σὲ ἐγὼ φανῶ κακὸν πεποικῶς, ὁμολογῶ ἀδικεῖν· ἦν μέντοι μηδὲν φαίνωμαι κακὸν πεποικῶς, μηδὲ βουληθεῖς, οὐ καὶ σὺ αὖ ὁμολογήσεις μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ ἀδικεῖσθαι;

8. Πολλὰς μεταβολὰς μεταβαλοῦσα ἡ τραγωδία, ἐπαύσατο ἐπεὶ ἔσχε τὴν ἑαυτῆς φύσιν· καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλήθος, ἐξ ἐνὸς εἰς δύο, πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε, καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἡλάττωσε.

9. Προσανεῖλον δὲ καὶ τοὺς παῖδας τοῦ Κλεάνδρου, πάντας τε ὅσους ᾗδεσαν ἐκείνῳ φίλους, διεχρήσαντο· σύβροντές τε τὰ σώματα,

καὶ πᾶσαν ὕβριν ἐνυθρίσαντες, τέλος, λελωθμένους εἰς τοὺς ὄχε-
τοὺς ἔρριψαν φέροντες.

10. Ἐωρᾶτε, ἐν τῇ Ἀριστοφάνους καμωδίᾳ, Σακράτην τινὰ
ἐκεῖ περιφερόμενον, φάσκοντά τε ἀεροθατεῖν, καὶ ἄλλην πολλὴν
φλυαρίαν φλυαροῦντα.

11. Τῷ πλήθει ἐταῖρος ἦν, καὶ ξυνέφυγε τὴν φυγὴν ταύτην.

12. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.

CHAP. XLIV.

1. ὍΤΚ ἀσφαλὲς οὔτε σοὶ λέγειν, οὔτε ἐμοὶ ἀκούειν τὰ
τοιαῦτα.

2. Ἀληθῇ ταῦτ' ἤκουσας, ὦ Μένιππε· καὶ τέθνηκα, ὥς ὀρᾶς,
ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος.

3. Νῦν ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅς τὴν ἀλήθειαν λελάληκα ὑμῖν,
ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦτο Ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησε.

4. Πᾶς τὸ οἰκεῖον ἔργον ἀγαπᾷ.

5. Περὶ μὲν τοῦ κόσμου τί χρὴ καὶ λέγειν; ὅσγε ἰδέας, καὶ
ἀσώματα, καὶ ἀτόμους, καὶ κενὰ, καὶ τοιοῦτόν τινα ὄχλον ὀνομά-
των, ὁσημέραι, παρ' αὐτῶν ἤκουον.

6. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ
ἀρχιτρικλίνῳ καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρικλίνος τὸ
ὑδωρ οἶνον γεγεννημένον, φωνεῖ τὸν νυμφίον, καὶ λέγει αὐτῷ, Πᾶς
ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε
τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

7. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ, ὁ πατὴρ αὐτοῦ, Ἐγγισόν μοι, καὶ
φίλησόν με, τέκνον. Καὶ ἐγγίσας, ἐφίλησεν αὐτὸν, καὶ ὡσφράνθη
τὴν ὁσμὴν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν.

8. Ἔστιν Ἡσαῦ, ὁ ἀδελφός μου, ἀνὴρ δασύς, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ
λεῖος· μή ποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ, καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ,
ὡς καταφρονῶν.

9. Καλὸν ἐγεύσαντο Θεοῦ ῥῆμα.

10. Ἀκούω ταῦτα περὶ σου.

11. Αἰσθάνονται τὰ παρόντα.

CHAP. XLV.

1. ἘΝ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ, ἣ ἐποίησε, ζήσεται.
2. Τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν, οὃ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ.
3. Εἰσὶ τινες, οἱ ὧν μὲν σὺ δίδως χρημάτων, οὐδὲ μικρὸν τούτων ἕνεκά σε μᾶλλον θαυμάσουσι.
4. Οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ (τούτων) ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι.
5. Καὶ νῦν δόξασόν με σὺ, πάτερ, τῇ δόξῃ ἣ εἶχον, πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι.
6. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσι.
7. Οὐκ ἔστιν ἥτινα πώποτ' οὐκ ἤρξεν ἀρχήν.
8. Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες, παρ' ᾧ ξενισθῶμεν, Μνάσωνί τινι, Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ.
9. Τοῖς πλείστοις εἴμαρται μηδέποτ', εὖ πράττουσι, φρονεῖν.
10. Δαὴρ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος.
11. Αἱ κάλλισται τραγωδαίαι συντίθενται περὶ Ἀλκμαίωνα, καὶ Οἰδίπου, καὶ Ὀρέστην, καὶ ὅσοις ἄλλοις συμβέβηκεν ἡ παθεῖν δεινὰ, ἣ ποιῆσαι.
12. Εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τῷ λόγῳ, τὸν κρείττον' ὅς τίς ἐστι, καὶ τὸν ἥττονα.
13. Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, λεγομένην Συχαρ, πλησίον τοῦ χωρίου οὗ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.
14. Ὡς ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κείμενῃν, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐνέγκατε ἐκ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν.
15. Πάσῃ φαντασίᾳ τραχεία μελέτα ἐπιλέγειν, ὅτι φαντασία ἐστὶ, καὶ οὐ παντὶ τὸ φαινόμενον ἔπειτά ἐξέταζε, τοῖς κανόσι τούτοις, οἷς ἔχεις.
16. Ἄλλου τοῦ ἢ τούτου γε ἕνεκα, εἰρήνης νῦν ἐπιθυμεῖτε, ὅτι νομίζετε ἀσφαλέστερον δύνασθαι ζῆν, εἰρήνης γινομένης, ἢ πολεμοῦντες ;

17. Δαιμονῶν, ἔφην ὁ Σωκράτης, τοὺς μαντευομένους, ἃ τοῖς ἀνθρώποις ἔδωκαν οἱ Θεοὶ μαθοῦσι διακρίνειν· ἔφη δὲ δεῖν, ἃ μαθόντας ποιεῖν ἔδωκαν οἱ Θεοὶ, μανθάνειν.

18. Ἐπέστελλεν ἡκεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὸ στράτευμα, ὅπως περὶ τῶν φρουρίων ὧν εἰλήφεσαν βουλευσάιντο.

19. Οἱ μὲν εὐνοῦχοι καὶ οἱ θεράποντες αὐτοῦ ὥρυξαν θήκην τῷ τελευτήσαντι· ἡ δὲ γυνὴ κάθηται χαμαὶ, κεκοσμηκυῖα οἷς εἶχε τὸν ἄνδρα, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔχουσα ἐπὶ τοῖς γόνασι.

20. Αὐτοὺς γενέσθαι φονεῖς, καὶ βασιλείῳ μίαναι τὰς δεξιὰς αἵματι, ὁρᾷτε μὴ πρὸς τὸ νῦν ἀνόσιον, καὶ ὕστερον ὑμῖν ἐπικίνδυνον ἦ· οὐ γάρ τι ἑμαυτῷ σύνοιδα λυπήσαντι ὑμᾶς.

21. Τί ποτε λέγει ὁ Θεός; ἐγὼ γὰρ δὴ, οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν, ξύνοιδα ἑμαυτῷ σοφὸς ὢν.

22. Περσῶν μὲν πολὺ κάλλιστος ὁ ἐμὸς πατήρ, Μήδων μέντοι, ὅσων ἐώρακα ἐγὼ, πολὺ οὗτος ὁ ἐμὸς πάππος κάλλιστος.

23. Τοῖς φιλοσόφοις προειπεῖν, μὴ ἀναπλάττειν καινὰ ὀνόματα, μηδὲ ληρεῖν περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν.

CHAP. XLVI.

1. ΦΙΛΟΣΟΦΩΤΕΡΟΝ καὶ σπουδαιότερον ποίησις ἱστορίας ἐστίν.

2. Μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

3. Λέγω λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομασίας ἐρμηνείαν, ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν.

4. Ἦλθον εἰς τὸ ἱερὸν θύσαντες πᾶν τὸ πλῆθος.

5. Ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης, ὦ τέκνον, ὃς οὐκ ἐξέθορες; Ὁ δ' οὖν Ὀδυσσεὺς πῶς διέφυγεν;

6. Ἐπεὶ δὲ εἶδε τὴν γυναῖκα χαμαὶ καθήμενν, καὶ τὸν νεκρὸν κείμενον, ἐδάκρυσέ τε ἐπὶ τῷ πάθει, καὶ εἶπε, φεῦ ὦ ἀγαθὴ καὶ πιστὴ ψυχὴ, οἴχη δὴ ἀπολιπὼν ἡμᾶς.

7. Λόγοι ἐν ἐκάστοις ἡμῶν, ἃς ἐλπίδας ὀνομάζομεν.

8. Ἦγοῦ τῶν ἀκουσμάτων πολλὰ πολλῶν εἶναι χρημάτων κρείττω· τὰ μὲν γὰρ ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ πάντα τὸν χρόνον παραμένει· σοφία γὰρ μόνη, τῶν κτημάτων, ἀθάνατον.

9. Φύσει τὸ βάρβαρον φιλοχρήματον, καὶ κινδύνων καταφρονήσαντες, ἢ δι' ἐπιδρομῆς καὶ ἐφόδου τὸ χρειώδες πρὸς τὸν βίον πορίζονται, ἢ μεγάλων μισθῶν τὴν εἰρήνην ἀντικαταλλάσσονται.

10. Αἱ πόλεις ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασι ζημίαν θάνατον πεποιήκασιν, ὥς οὐκ ἂν, μείζονος κακοῦ φόβῳ, τὴν ἀδικίαν παύσοντας.

11. Τέρψις, σὺν τῷ καλῷ μὲν, ἄριστον· ἄνευ δὲ τούτου, κάκιστον.

12. Καλὸν, ἢ τῶν δημοσίων πραγμάτων φυλακή.

13. Τὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ.

CHAP. XLVII.

1. Τί οὖν ἀγανακτεῖς κατ' αὐτῶν ; διδόασι γὰρ ἄμφω καλὴν τὴν δίκην.

2. Πλὴν ἀλλὰ ἔν με ἐλύπει οὐ μετρίως· ὁ Θεσμόπολις ἐνοχλῶν, καὶ διδάσκων ὥς αἱ δύο ἀποφάσεις, μίαν κατάφασιν ἀποτελοῦσι.

3. Ἐπὶ πάσης τεχνολογίας, δυοῖν ἀπαιτουμένων, προτέρου μὲν, τοῦ δεῖξαι, τί τὸ ὑποκείμενον, δευτέρου δὲ τῇ τάξει, τῇ δυνάμει δὲ κυριωτέρου, πῶς ἂν ἡμῖν αὐτὸ τοῦτο, καὶ δι' ὧν τινων μεθόδων κτητὸν γένοιτο.

4. Καὶ ποταμοί, καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερχε καμόντας Ἀνθρώπους τίνυσθον.

5. Εἰ τὰ χεῖρε, ἅς ὁ Θεὸς ἐπὶ τῷ συλλαμβάνειν ἀλλήλαιν ἐποίησε, τράποιντο πρὸς τὸ διακωλύειν ἀλλήλων· ἢ εἰ τὰ πόδε ἐμποδίζοιεν ἀλλήλων· οὐκ ἂν πολλὴ ἀμαθία εἴη, καὶ κακοδαιμονία ;

6. Τὰ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην,

Τὸν δ' εὗρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ.

7. Τὰ δ' αὐτὰ μάρτυροι ἔστων,

Πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων.

8. Νῶ δὲ, τὶ οὐχὶ οἰκοδομοῦμεν ἐπάλληλα τὰ ὄρη, ὡς ἔχοιμεν ἀκριβεστέραν τὴν σκοπὴν.

9. Καμέτην δέ μοι ἵπποι λαον ἀγειρούση.

CHAP. XLVIII.

1. ΠΑΛΙΝ ῥητοῦν σε, οὗ ἦδ' οὐτε σοι μεῖον ὢν δοῦναί μοι οὐδέν· οὐτε ῥᾶον ἐπιταχθῆναι οὐδέν.

2. Τίνος ἕνεκα ταῦτα λέγω; ἵν' εἰδῆτε, ὅτι οὐδέν οὐτε φυλαττομένοις ὑμῖν ἐστὶ φοβερόν· οὐτ', ἂν ὀλιγωρῆτε, τοιοῦτον, οἷον ἂν ὑμεῖς βούλησθε.

3. Οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.

4. Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν.

5. Οὕτως οὐκ ἔστι σοφὸς οὐδὲ εἷς.

6. Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ, ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

7. Οὐ τοίνυν οὐδὲ τὸν παρὰ τῶν τοιούτων ἔπαινον ἐν λόγῳ τίθεται, οἷγε οὐδ' αὐτοῖς ἑαυτοῖς ἀρέσκονται.

8. Μηδέποτε, μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας, ἔλπιζε λήσειν καὶ γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λάθῃς, σαυτῷ γε συνειδήσεις.

9. Ὡς ἑώρα αὐτὸν οὐ δυνάμενον βαστάσαι τὸ δόρυ, τὰ ἄλλα ἐδίδου, καὶ οὐκ ἐφοβεῖτο, μὴ οὐ δύνηται φέρειν αὐτά.

10. Θάνατος, καὶ φυγὴ, καὶ πάντα τὰ δεινὰ φαινόμενα, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔστω σοι καθ' ἡμέραν· μάλιστα δὲ πάντων ὁ θάνατος· καὶ οὐδὲν οὐδέποτε ταπεινὸν ἐνθυμηθήσῃ, οὐτε ἄγαν ἐπιθυμήσεις τινός.

11. Οἱ ἔχθιστοι ὄντες ἐν τῷ μύθῳ, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῇς, ἐξέρχονται, καὶ ἀποθνήσκει οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός.

12. Μὴ οὖν μηδὲ σὺ, μήτε χαλεπὸν τι τῶν τοιούτων, ἀ μήτε τοῦ σώματος, μήτε τῇ τῆς ψυχῆς ἡμῶν φύσει προσήκει, νόμιζε εἶναι.

13. Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος· ἀρκοῦμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν, Οὐ μὴ σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω. Ὡστε θαρρόντας λέγειν ἡμᾶς, Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

14. Εὐρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος, ἂν ἐπιχειρῶμεν· ἂν μέντοι καθώμεθα οἴκοι, λοιδορουμένων ἀκούοντες, καὶ αἰτιωμένων ἀλλήλους τῶν λεγόντων, οὐδὲ ποτ' οὐδὲν ἡμῖν οὐ μὴ γένηται τῶν δεόντων.

15. Φαῖν δ' ἂν ἔγωγε, μηδενὶ μηδεμίαν εἶναι παιδευσιν παρὰ τοῦ μὴ ἀρέσκοντος.

CHAP. XLIX.

1. ΚΑΛΟ'Ν καὶ γηράσκοντι τὸ μανθάνειν.

2. Αἰρετώτερόν ἐστι πολλάκις τὸ ἀποθανεῖν, τοῦ ζῆν.

3. Καλὸν τὸ μὴ ζῆν ἐστίν, ἢ ζῆν ἀθλίως.

4. Τοῖς νῦν καὶ τοῖς πρότερον.

5. Ταῦτά μοι τοῦ ἀποθανεῖν αἵτια γεγένηται, ἀγρυπνία καὶ φροντίδες.

6. Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἰς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης.

7. Ἰδόντες τὸν ἀστέρα, καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὔρον τὸ παιδίον.

8. Τὸν τοῦ πράττειν χρόνον εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀνάλισκομεν.

9. Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ἀ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ, καὶ κατέφαγεν αὐτά.

10. Ταύτη χρησάμενος τῇ γνώμῃ, πάντα κατέστραπται καὶ

ἔχει· τὰ μὲν, ὡς ἂν ἐλὼν τις ἔχοι πολέμῳ, τὰ δὲ, σύμμαχα· καὶ φίλα ποιησάμενος.

11. Γένοιτ' ἂν ἐν πᾶσιν, οἷς εἵπομεν, ἀμετρία πολλή· ἡ μὲν πρὸς τὸ πολυτελεῖς ἐξάγουσα· ἡ δὲ πρὸς τὸ ῥυπαρὸν συνωθοῦσα.

12. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τῆρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ πατρὸς μου.

13. Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος, τῷ Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ.

14. Τῷ ἀργεῖν, καὶ σχολάζειν, ἔπεται τὸ ἀπορεῖν, καὶ τ' ἀλλότρια πολυπραγμονεῖν.

15. Τὸ μὲν, ἄνθρωπος, ἢ, λευκὸν, οὐ προσσημαίνει τὸ πότε· τὸ δὲ, βαδίζει, ἢ, βεβᾷδικε, προσσημαίνει τὸ μὲν τὸν παρόντα χρόνον, τὸ δὲ τὸν παρεληλυθότα.

16. Καικίλιος, ὁ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεὺς, τοῦτο τίθεται σημεῖον τοῦ Ἑλληνικὸν εἶναι κτίσμα τὴν Ῥώμην, τὸ παρ' αὐτῇ τὴν πάτριον θυσίαν Ἑλληνικὴν εἶναι τῷ Ἡρακλεῖ.

17. Οὐ τῶν φρονήσιν ἀσκούντων, τὸ βιάζεσθαι· ἀλλὰ τῶν ἰσχυρὸν ἄνευ γνώμης ἐχόντων τὰ τοιαῦτα πράττειν ἐστί.

18. Ὡς δὲ καὶ ὠφελεῖν ἐδόκει μοι τοὺς ξυνόντας, τὰ μὲν ἔργῳ δεικνύων ἑαυτὸν οἷος ἦν, τὰ δὲ καὶ διαλεγόμενος, γράψω.

CHAP. L.

1. ὉΣ οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίῳ πόλιν νεωκρόρον οὖσαν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ Διοπετοῦς ἀγάλματος.

2. Ὁς ἐποίησε τὴν πόλιν ἡμῶν μεστήν ἀγαθῶν, εὐρῶν ἐπιχειλή.

3. Φανοδίκου εἰμὶ ἄγαλμα, τοῦ Ἐρμοκράτους τοῦ Προκονησίου.

4. Τινὲς τῶν Ἀσιαρχῶν, ὄντες αὐτῷ φίλοι, ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους.

5. Τῇ ἐπιούσῃ ἄραντες τὰς ἀγκύρας ἐπλέομεν.
6. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐξ Ὀγχηστοῦ ἄρας δρόμον.
7. Ἀποθνήσκων δὲ πρὸς τοὺς ἐταίρους ἰδὼν, ἔφη, Μέγαν ὄρω μου τὸν ἐπιτάφιον ἀγῶνα ἐσόμενον.
8. Ἐξ ἀνέφελου καὶ διαίθρου τοῦ περιέχοντος ἄερος ἤχησε φωνή.
9. Προεῖπε νικητήρια ἄθλα καὶ ὄλαις ταῖς τάξεσι.
10. Ἦι αἰτία καὶ μᾶλλον οἱ Τρῶες τὰ δέκα ἔτη ἀντεῖχον.
11. Εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ αἰτίαμα, κατηγορεύωσαν αὐτοῦ.
12. Μηδὲν εὐρίσκοντες αἴτιον τὸ πῶς κολάσωνται αὐτούς.
13. Ταῖς σκευοφόροις ἀμάξαις ἐπέθηκε ξύλα.
14. Ἐγρήμας ἀμπέλους ᾤεθ' οὕτω ραδίως τρυγήσειν.
15. Τὰ πρὸς τὸν Θεὸν ἀνήκοντα.
16. Φασὶν ἢ λέγουσιν ἄνθρωποι.
17. Λέγεται γάρ τι περὶ τῶν οἰχομένων ἐξ ἀνθρώπων καὶ τοιοῦτο.
18. Ἔστιν ἀνθρώπων παντὶ δῆλον.
19. Ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων.
20. Ἐπεὶ δ' ἔφατο πωλεῖν αὐτὴν τὸν κάπηλον ἀργυρίου πολλοῦ.
21. Τέθριππα μὲν ἄρματα ἐποίησαν.
22. Αὖθις ἐκ νέης ἀρχῆς ἐπ' ἀλλήλοισιν ἐστασίασαν.
23. Ἐξεληλάσθαι τῆς πόλεως αἰτιώμενοι βία, πρὸς τοῦ τὴν ἀρχὴν τότε κατέχοντος κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἡγεμόνος.
24. Καὶ δοῦρα καὶ βοεῖν ἀσπίδα.
25. Καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα τῇ πνεύσῃ αὔρα.
26. Τοῦτό ἐστι, τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε εἰς αὐτὸν ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.
27. Οἱ δὲ τὴν ταχίστην προσδραμόντες βάδισιν.
28. Πέμπτω δὲ ἔτει τῆς Ἀριστοδήμου βασιλείας.
29. Διοκλῆς ἐν τῇ τρίτῃ βίβλῳ τῆς Ἐπιδρομῆς φησί.
30. Διάγειν τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ.
31. Τῇ μετὰ τὴν εὐχὴν νυκτὶ μετέλλαξεν τὸν βίον.
32. Οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν ἐς τὴν πόλιν, οὐδ' ἐπὶ τὸ κοινὸν βουλευτήριον.
33. Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλὴν βουλευόμεν.

34. Σκοπεῖν ἀξίῳ κοινῇ βουλῇ καὶ σὲ καὶ ἐμέ.
35. Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον τὸ βραβεῖον, ἢ ἤδη τετελείωμαι.
36. Μετὰ τοῦτο ἤνοιξεν Ἰωβ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν γενεθλίου αὐτοῦ.
37. Ὡς ἀσθενεστέρω σκεύει τῷ γυναικείῳ γένει ἀπονέμοντες τιμὴν.
38. Ἀστόξενοι· οἱ γένει μὲν προσήκοντες, ἐπὶ δὲ τῆς ἀλλοδαπῆς γῆς γεγονότες.
39. Ἔως ἔτι ἐν γῇ φιλίᾳ ἐσμέν.
40. Οὐχ ἅπαντες τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν συνιάσι.
41. Γνώσσαι, εἰ καὶ θεσπεσίῃ βουλῇ ἢ γνώμῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις.
42. Ἔδοξε τῷ δήμῳ· Τισαμενὸς τὴν γνώμην εἶπε.
43. Κινέας πρὸς τὴν βουλὴν τῶν Ῥωμαίων ἔγραψε δι' ἀπορρήτων γραμμάτων.
44. Ἀπὸ τῆς πατρίδος, ὥσπερ ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς, ἦρχετο τὰ ἐπέρματα τῆς εἰρήνης ἀπορρίπτειν.
45. Ξενίζοντά τινα δαιμόνια εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν.
46. Τοὺς κενοὺς καὶ νυκτερινοὺς τῶν στρατευμάτων φόβους πανικὰ δειμάτα κληῖζομεν.
47. Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων ἐπὶ δεῖπνον.
48. Ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διδόμενον διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.
49. Εκπέφευγας δίκην, ὦ Λάβες.
50. Καὶ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ δι' ἡμέρων διελθουσῶν τινῶν.
51. Κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν.
52. Παρδαλέην δορὰν ὥμοισιν ἔχων.
53. Ἀλλὰ μύριαι δραχμαὶ κατὰ τὸν ἐνιαυτόν.
54. Οἱ δὲ φιλοὶ, ὥς εἶχον δύναμιν τάχους, ἐφείποντο.
55. Ἔστι δ' οὐδέποτ' οἶμαι δυνατὸν μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν μικρὰ πρᾶττοντας.
56. Δόξα Θεῷ ἐν ὑψίστοις οἰκήμασι.
57. Ἐκέλευσε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν, ἀπορρίψαντας ἑαυτοὺς πρῶτους, ἐπὶ τὴν γῆν ἐξίεναι.
58. Πρέπει τὴν τῶν βασιλέων γνώμην ἀμετακινήτως ἔχειν ἑαυτήν.

59. Ἀρμενίαν καὶ πρόσοικα ταύτης ἔθνη κατεπολέμησε Λούκουλλος.

60. Κατὰ τὰ πάτρια ἔθη.

61. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

62. Ἐμαθεν, ἀπ' ἐκείνων ὧν ἔπαθε, τὴν ὑπακοήν.

63. Οὕτω ἦν πνεῦμα ἅγιον ἐκχυνόμενον· ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη.

64. Ἐπειδὴ καὶ μοὶ λόγου μεταδεδώκατε ἐξουσίαν.

65. Πολλὰ δὲ μειλιχίοισι ἔπεσσι προσηύδα.

66. Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς ἐρχόμενοι εἰάν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσιν.

67. Πόσα ἔτη γέγονας;

68. Ὁ τὴν κιθάραν ἔχων.

69. Τὸ τῶν οἰκητόρων ἡμερον καὶ προῶν ἐστὶν ἥθος.

70. Ἀρετὴν ἐκ νέας ἄσκει ἡλικίας.

71. Ὅψε σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν ἡμέραν σαββάτων.

72. Ἐς τὴν ὑστεραίαν ἡμέραν μάλιστα ἤξω.

73. Πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δὲ ἐφ' ὑγρᾷ θαλάσῃ.

74. Ὁ δὲ κυβερνήτης ἄρτι διαφώσκοντος τοῦ ἡλίου, ἄρας τὰς ἀγκύρας.

75. Οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου θυμοῦ πρὸς τὰ κοινὰ προσέρχονται.

76. Ἄλλος δ' ἄλλω ἱερὰ ἔρξε θεῶν αἰειγενετῶν.

77. Εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν ἱερόν.

78. Οἱ τὰ μαλακὰ ἱμάτια φοροῦντες.

79. Νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη τὸ ἰστίον δοκεῖ.

80. Ἐν τῷ παρόντι καιρῷ.

81. Ἐν μέσῳ καιρῷ.

82. Ὅταν προβάλωσιν ἤδη τὰ δένδρα καρπὸν, γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θῆρος ἐστί.

83. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος, Αἰνέα, ἰᾶταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρεῶσον σεαυτῷ κλίνην.

84. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ κοινὸν προῶν γὰρ ἐστί;

85. Εἴ μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν κόλπων ἀπάξεται βίᾳ.

86. Ἀλέξανδρος ὁ φιλόσοφος ἔδοξε τὴν ἐπὶ θανάτῳ κρίσιν κατακεκρίσθαι.

87. Τὴν τε ἵππον καὶ τὰ σκευοφόρα κτήνη.

88. Οὐ γὰρ μικρὰν λιβάδα εἰς Θηβαίων ὕδαρ ἔπτυσεν ὁ Διόνυσος.

89. Καὶ συνελόντι φάναι λόγῳ.

90. Εὐ δὲ καὶ ἐν σταδίῃ μάχῃ δεδαημένος ἀντιφέρεσθαι.

91. Καὶ σίτου προσθεῖναι μυριάδα μεδίμνων.

92. Ἐν τῇ μὲν μερίδι, τῇ δὲ μερίδι.

93. Ἴσον ἐμοὶ βασίλευε μέρος.

94. Τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου μέρος.

95. Οὐκ ἐν καιρίῳ μέρει ὁξὺ πάγῃ βέλος.

96. Τὰ πρῶτα μέρος ἔδωκαν αὐτῷ.

97. Τὰ τυφλὰ τοῦ σώματος καὶ ἄοπλα καὶ ἄχειρα ταῦτα μέρος.

98. Τοὺς ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου κατοικοῦντας μέρος.

99. Τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακροῦ μέτρου.

100. Ἑκτη ἡμέρα τοῦ ἰσταμένου μηνός.

101. Οὐετούριος τὴν ἡμίσειαν μοῖραν τῆς στρατιᾶς ἐπαγόμενος.

102. Οὐ γὰρ μεγέθει μόνον τῶν ἀρετῶν, ἀλλὰ καὶ τῷ πλήθει πολὺν λειπόμενος ὁ Λυσίας.

103. Μῶν οὖν ἐμυθήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια.

104. Ἡρώτησεν αὐτὸν, ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον τὴν ναῦν.

105. Βρομίου πόλιν εἰοίκαμεν εἰσβαλεῖν τὴν ναῦν.

106. Πῇ παρέβην τοὺς νόμους; τί δ' ἔρεξα;

107. Προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς λαλουμένοις.

108. Καὶ μὴν σύντομόν τινα ταύτην ὥμην ἐπινενοχέναι ὁδὸν ἔγωγε.

109. Προϊὼν καὶ τὴν ὁδὸν ἐπὶ Βαθυλῶνος.

110. Ταύτῃ ὁδῷ καὶ ταῦτα ἐλέγετο.

111. Τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν οἴκους ἔχοντας.

112. Ἔστιν αὐτοῖς ἀγορὰ, ἔνθα τὰ τε βασιλεία οἰκήματα καὶ τὰ ἄλλα ἀρχεῖα πεποιήται.

113. Καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με· τοῦτο γὰρ ὄνομα πατὴρ ἔθετο.

114. Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν ὁ μάρτυς ὁ πιστός.

115. Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανόν.

116. Ἐσθιόντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν παρατιθέμενα.

117. Χειμῶνος ἤδη παρόντος, ἀνεχώρησαν.

118. Ὁ πάνυ περιβόητος Ἀλέξανδρος.

119. Πέλαγος ὑφάλων πέτρων γέμον.

120. Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα πληγὰς παρὰ μίαν ἔλαβον.

121. Τότε τοὺς ἰοὺς ἀφήσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στράτευ

122. Ἐξ οὐρίας πνοῆς πλεῖν.

123. Τῷ σὺ τὴν ὁμοίην ἀποδιδούς ποινὴν, ἔπαινον ἔξεις.

124. Ἀρχόμενοι μὲν ἐν μικροῖς πίνουνσι ποτηρίοις.

125. Ἐπὶ τοὺς δύο πόδας ἐπανιστάμενον ὀρθόν.

126. Δέδια τὸ σκυθρωπὸν αὐτοῦ καὶ κατηφὲς πρόσωπον.

127. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἐπὶ τῇ προβατικῇ πύλῃ, κολυμβήθρα.

128. Δι' ὀλίγων ρημάτων ἔγραψα.

129. Λέγε, μὴ μακρὰν μέντοι ῥῆσιν, μὴδὲ μετὰ προσιμίων.

130. Σκεπτέον, μή ποτ' οὖν κρεῖττον ἢ λέγειν.

131. Κόφονται ἐπ' αὐτὸν στέρνα πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.

132. Ἀναξαγόρας ἐν τῷ συγγράμματι περὶ βασιλείας.

133. Ἰσασι γάρ, ἐφ' οἷς συμβολαίοις αὐτοὺς Κυαζάρης ἄγεται.

134. Δοὺς δὲ αὐτῷ ἰππέας τε καὶ ψιλοὺς στρατιώτας.

135. Ὅτε εἰστίας σὺ τοὺς φίλους ἐν τοῖς γενεθλίοις συμποσίοις.

136. Ἀπὸ τῆς ἴσης συντελείας κοινὰς στρατείας ἐποιῶντο.

137. Λύε τὰ ἀπόγεια σχοινία.

138. Περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ σώματος.

139. Ἐξ ἀρχῆς ἤρξα ἐπίσης τῆς πατρίδος.

140. Ἡ ποδῶν ταχυτῇτι ἔχουσιν, ἀποδιδράσκουσι.

141. Ἐπὶ τῇ ἰππείᾳ τέχνῃ μέγα ἐφρόνει.

142. Ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες τιμωρίας.

143. Θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν τινάς.

144. Οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ οἶφ Σωκράτει ψεύδεσθαι, i. e. τοιούτω οἷος ὁ Σωκ.

145. Λαμβάνουσιν ἐπὶ πολλῶ τόκῳ παρ' ἐτέρων.
 146. Κεῖτο βαρυστενάχων ἐν καθαρῷ τόπῳ.
 147. Οἰκία ἐν καλῷ τῆς πόλεως τόπῳ οἰκοδομηθεῖσα.
 148. Πίνουσι τοσοῦτον ὅσον ἐστὶν ἀρπάσαι.
 149. Ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι τὸν λόγον τόνδε ἀσύμφορον τῇ πόλει,
 πρὸς δὲ τούτῳ καὶ οὐ δίκαιον.
 150. Νῦν μὲν ἐπὶ ξενίᾳ τραπέζῃ σε καλοῦμεν.
 151. Πολιαιὶ τρίχες κάραν στέφουσι.
 152. Μὴ λαμβανέτωσαν οὔτοι τὸ δικαστικὸν τριώβολον.
 153. Αὐτὸς ἔφη, πάλαι τοῦτο ἐπιθυμεῖν, καὶ σπεύδειν ἐκ παντὸς
 τρόπου.
 154. Προπίνω σοι, εἰς τὴν ὑγίειαν Ἡρακλέους ἀρχηγέτου.
 155. Λελουμένος ὠκεανοῖο ὕδατι.
 156. Ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης ὕπνον.
 157. Διὰ κενῆς ὑπολήψεως ἀνεπλάττομεν ἡμῖν φόβους.
 158. Ἡ ὁδὸς, ἥ πρὸς σωτηρίαν φέρουσα.
 159. Ἡρξάντο ἀπὸ μιᾶς φωνῆς παραιτεῖσθαι πάντες.
 160. Παρ' ἐκάτερα μέρη τοῦ ποταμοῦ.
 161. Τῇ δεξιᾷ χειρὶ τοῦ Θεοῦ ὑψωθείς.
 162. Τῇ μὲν χειρὶ ὕδωρ ἐφόρει, τῇ δὲ ἐτέρα τὸ πῦρ.
 163. Ζηνοθέμις ἀμφοτέραις χερσὶ τῇ μὲν τῆς ῥίνος, τῇ δὲ τοῦ
 ὀφθαλμοῦ, ἐπειλημμένος.
 164. Δίπλακα μαρμαρέην χλαῖναν.
 165. Ὁ δῆμος, εἰς πᾶσαν χρεῖαν, ἥδη τιθασσὸς αὐτοῖς ἐγε-
 γόνει.
 166. Τὸ χρεῖμα καλῶς ἔχει ἑαυτό.
 167. Τοῖς παισὶ τοῖς πλουσιοῖς οἱ πατέρες φυλάττειν τὰ χρεῖ-
 ματα παραινοῦσιν.
 168. Οἱ Μεσσήνιοι τὴν νίκην οὐ διὰ μακροῦ χρόνου Λακεδαι-
 μονίοις ἔδωκαν.
 169. Μέλλω γε καὶ ἐκτίνειν χρήματα ὑπὲρ νεκρῶν.
 170. Κατὰ τὰ ἐνόντα χρήματα δότε ἐλεημοσύνην.
 171. Ἐξ οὗ χρόνου.
 172. Μικρὸν χρόνον καὶ οὐ θεωρεῖτέ με.
 173. Τὴν φήμην ἐκ πολλοῦ χρόνου παρειλήφαμεν.
 174. Εἰ μὴ ἡ ἀρχὴ διὰ ταχέων χρόνων κατελύθη.
 175. Ἰκανὴ ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ καὶ αὕτη τιμωρία ἔσται
 αὐτοῖς.

176. Ἐν ὅλῃ ὀρεινῇ χώρα διελαλεῖτο πάντα.
 177. Οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος ψῆφον τῇ βουλῇ αὐτῶν.
 178. Τὴν ἤτταν ἀπ' εὐθείας ψυχῆς οὐκ ἔφρασεν.
 179. Πάτερ ἡμῶν, ὁ ὢν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 180. Οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ μεταβαλλόμενοι τὰ ὦνια.
 181. Ἀφ' ἧς ὥρας οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν.
 182. Πόθος πάνυ με, ὅ, τι φωνεῖς ἀκοῦσαι ἔχει.
 183. Ταῖς νύμφαις Κινύρης ἀνέθετο τόδε δίκτυον.
 184. Πέρινασχ' ὃν τιν' ἔλυσκε ἀπαχθησόμενον πέριον ἄλως ἀτρυγέτιο.
 185. Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς ἐλθόντες, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι.
 186. Ἰλεὺς ἔστω σοι, Κύριε, οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο.
 187. Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ἀποθανοίμην εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.
 188. Μοὶ δοκεῖς οὐ προσέχειν τὸν νοῦν τούτοις, καὶ ταῦτα ποιεῖς σοφὸς ὢν.
 189. Χρεὼ βουλῆς ἰκάνει ἐμὲ καὶ σέ.
 190. Βλέπε ὅπως μὴ ποιήσης.
 191. Εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ βούλονται.
 192. Τὰ μὲν ἔμελλεν γενήσεσθαι, τὰ δ' ἤδη παρῆν.
 193. Ἐκρινεν ἀποθανεῖν δεῖν τὸν ἄνδρα.
 194. Πρὸς τοῦ Διὸς δέομαι ὅπως παρέσει μοι.
 195. Ζεῦ — δὸς μὴ πρὶν ἐπ' ἡέλιον δῦναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν.
 196. Δῶρά τε, ὡς ἕκαστοι ἐδύναντο φέροντες.
 197. Διαφέρουσι θαυμαστόν ἐστιν ὅσον.
 198. Δεῦρο ἔλθε εἰς γῆν, ἣν ἂν σοι δείξω.
 199. Ἀλέξανδρος Ἀριστοτέλει χαίρειν εὐχεται.
 200. Παρὰ τοῦ πάππου τὸ καλότηδες ἔλαβον.
 201. Νῦν δ' αὖ τοὺς λέξω, ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον.
 202. Εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ, παύσομαι.
 203. Τί δ' οὐκ ἐγὼ σὲ ἐποίησα, τί δ' οὐκ ἐμὲ σὺ ἐποίησας;
 204. Ὁ δὲ φησι, ἀλλὰ μεῖζόν ἐστι.
 205. Φοβοῦμαι μὴ τίς μοι Δαναῶν νεμεσήσεται.
 206. Εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἄγε, τοὶ κεφαλῇ κατανεύσομαι.

207. Οὐκ ἂν δοίην ἀντὶ τῶν Θεῶν τριώβολον.
208. Ἔρχονται διὰ πεδίοιο.
209. Πολλῶν διὰ μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμάς.
210. Διὰ ταῦτ' ἄρα καὶ ἐνεώρας μοι.
211. Διὰ τί με πειράζετε ;
212. Ἐψόμεθα εἰς τὴν σὴν χάριν.
213. Εἰς τὴν εἰσιούσαν ἡμέραν μένουσα.
214. Λύκον ἐκ τῶν ὠτῶν κρατῶ.
215. Οὗτος φυτεύει Πέλοπα, ἐκ τοῦδ' Ἀτρεὺς ἔφυ.
216. Ὅτε εἰς Σούνιον ἰρὸν ἀφικόμεθα.
217. Εἶτα ἐν Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἤμεν.
218. Διέλωμεν τοίνυν αὐτὴν εἰς δύο μέρη.
219. Ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου ἐφ' ὕδατος.
220. Πόθεν ἐπὶ Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει ;
221. Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν κατ' Ἴδομενῆος.
222. Ἐξιέναι, κατὰ γνώμην ἐμὴν, μέλλει.
223. Κατὰ πᾶν ῥῆμα ἀργὸν, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον.
224. Περὶ τοῦ πράγματος ἀκήκοέν τι.
225. Εἰπὲ δέ μοι περὶ πατρός τε καὶ υἱέος ὃν κατέλειπον.
226. Ἀπεχώρησαν σὺν τῷ στρατῷ.
227. Ὑπὲρ τοῦ δὲ μῆδ' ἐντεῦθεν διαφεύγειν, σκοποὺς καθίστης.
228. Οὐδεῖς ποτε ἂν εὖροι.
229. Ἐὰν δοῦλος ἐκλήθης.
230. Πιστὸς ὁ Θεὸς, ὁ καλῶν ἡμᾶς, ὃς καὶ εὖ ποιήσει.
231. Βούλει ἵνα τράπωμαι δῆθ' ὁδοὺς ἄλλας τινάς ;
232. Χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῶ μετανοοῦντι, μᾶλλον ἢ ἐπὶ ἐννεήκοντα ἐννέα δικαίοις.
233. Κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, μᾶλλον ἢ ἐκεῖνος.
234. Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σὸν ἔμμεναι μᾶλλον ἢ ἀπολέσθαι.
235. Ὅρα ὅπως ποιήσης πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι.
236. Οὕτω διαφθαρῆναι τὰς ὄψεις, ὥς ἀμυδρὸν βλέπειν.
237. Ὡς ἐν οὐρανῷ, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
238. Τῶν κριτῶν εἰ μὴ τις ἐτέρωσε ἢ εἰς δίκην βλέπει.
239. Ἐς τε τὴν Πελοπόννησον ἄνδρας πέμπων, ἔπρασεν ὅπη ὠφέλειά τις γενήσεται.

240. Ἰέναι κατὰ τὴν ἐπὶ θάνατον φέρουσιν ὁδόν.

241. Καὶ σὺν ὀλίγοις παμπόλλους μυριάδας κατηγωνίσατο οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν μείζω ἐποίησε.

242. Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοδούλου οἰκετῶν.

243. Εἴ τις ἄλλος ἔχειν δύναται, ἔχεις, πρὸς ἔτος, μέλαιναν τὴν τρίχα.

244. Ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀπαχθῆναι ἐπὶ θάνατον.

245. Οὐ μωρόν ἐστι τὸ δὲ μὴ κυνὴν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα;

246. Εἰ ἐγὼ ἱκανῶς διδάσκω ὑμᾶς, οἷους χρὴ πρὸς ἀλλήλους εἶναι, καλῶς ἔχει· εἰ δὲ μὴ —

247. Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί; ἄδικον γὰρ αἰτεῖς.

248. Οὐ μόνον ἐχρήσατο σταθμῷ τῇ ἐρημίᾳ τῇ περὶ τὴν πλάτανον· ἀλλὰ καὶ ἐξηψεν αὐτῆς κόσμον πολυτελῆ.

249. Τῆς Ἀσίας ἡ μερὶς τετραμμένη πρὸς τὰς ἀνατολάς.

250. Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅτι ὁ μοι ἦν γέρας οἴχεται ἄλλη ὁδῷ.

251. Τῇ φιλοτησίᾳ ἐγὼ μεστὰς κύλικας προπίνω, ἴσον οἶνον ἴσῳ ὕδατι κεκραμένους.

252. Μενελάε, σοὶ δὲ τάδε λέγω, δρᾶσω δὲ πρὸς τῷ λέγειν.

253. Εἰ γὰρ ἐν ἐορτασίμαις Διονύσου ἡμέραις τραγωδοὺς ἐθεάσασθε.

254. Διὰ τί γελαῖς, ὦ Διόγενες; Διογ. Τί γὰρ ἄλλο ποιεῖσαιμι, ἢ γελαῖν, ὅτε ἀνεμνήσθην οἷα ἐποίει ἡ Ἑλλάς;

CHAP. LI.

1. ἈΤΤΩΝ δὲ δὴ Αἰγυπτίων οἱ μὲν περὶ τὴν σπειρομένην Αἴγυπτον οἰκοῦσι, μνήμην ἀνθρώπων πάντων ἐπασκοῦντες μάλιστα, λογιώτατοί εἰσι μακρῷ ἢ ἐγὼ εἰς διάπειραν ἀφικόμην. Τρόπῳ δὲ ζόης τοιῶδες διαχρῶνται· συρματίζουσι τρεῖς ἡμέρας ἐφεξῆς μηνὸς

ἐκάστου, ἐμέτοις θηρώμενοι τὴν ὑγιείαν καὶ κλύσμασι, νομίζοντες ἀπὸ τῶν τρεφόντων σιτίων πάσας τὰς νότους τοῖς ἀνθρώποις γίνεσθαι. Εἰσὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλως Αἰγύπτιοι μετὰ Λίβυας ὑγιεέστατοι πάντων ἀνθρώπων, τῶν ὠρῶν (ἐμοὶ δοκεῖν) ἕνεκα, ὅτι οὐ μεταλάσσουσιν αἱ ὥραι· ἐν γὰρ ταῖς μεταβολαῖς τοῖς ἀνθρώποις αἱ νόσοι μάλιστα γίνονται, τῶν τε ἄλλων πάντων, καὶ δὴ καὶ τῶν ὠρῶν μάλιστα. Ἀρτοφαγοῦσι δ' ἐκ τῶν ὀλυρῶν ποιοῦντες ἄρτους, οὓς ἐκείνοι κυλλήστις ὀνομάζουσιν· οἶνω δ' ἐκ κριθῶν πεπονημένω διαχρῶνται· οὐ γὰρ σφισίν εἰσιν ἐν τῇ χώρᾳ ἄμπελοι· ἰχθύων δὲ τοὺς μὲν, πρὸς ἥλιον αὐάναντες, ὠμούς σιτοῦνται, τοὺς δ' ἐξ ἄλλης τεταριχευμένους· ὀρνίθων δὲ τοὺς τε ὄρτυγας, καὶ τὰς νήσας, καὶ τὰ μικρὰ τῶν ὀρνίθων ὡμά σιτοῦνται, προταριχεύσαντες· τὰ δ' ἄλλα ὅσα ἢ ὀρνίθων ἢ ἰχθύων ἐστὶ σφισιν ἐχόμενα, χωρὶς ἢ ὁπόσοι σφισιν ἱεροὶ ἀποδεδεγμένοι εἰσὶ, τοὺς λοιποὺς ὁπποῦς καὶ ἐφθόους σιτοῦνται.

2. Ἐν δὲ ταῖς συνουσίαις εὐδαίμοσιν αὐτῶν, ἐπὰν ἀπὸ δείπνου γένωνται, περιφέρει ἀνὴρ νεκρὸν ἐν σορῶ ξύλινον πεπονημένον, μεμιμημένον εἰς τὰ μάλιστα, καὶ γραφῇ καὶ ἔργῳ μέγεθος ὅσον τε πάντῃ πηχυαῖον, ἢ δίπηχυν· δεικνὺς δὲ ἐκάστῳ τῶν συμποτῶν, λέγει, Εἰς τοῦτον ὄρῳ, πῖνέ τε καὶ τέρπου· ἔσῃ γὰρ ἀποθανὼν τοιοῦτος. Ταῦτα μὲν παρὰ τὰ συμπόσια ποιοῦσι.

3. Πατρίοις δὲ χρώμενοι νόμοις ἄλλον οὐδένα ἐπικτῶνται· τοῖς ἄλλα τε ἐπάξιά ἐστι νόμιμα, καὶ δὴ καὶ ἄσμα ἓν ἐστι, Λίνος, ὅσπερ ἓν τε Φοινίκη αἰοιδιμός ἐστι καὶ ἐν Κύπρῳ, καὶ ἄλλη· κατὰ μέντοι ἔθνη ὄνομα ἔχει· συμφέρεται δὲ οὗτος εἶναι ὃν οἱ Ἕλληνες Λίνον ὀνομάζοντες ἄδουσι· ὥστε πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀποθαυμάζειν με τῶν περὶ Αἴγυπτον ὄντων· ἐν δὲ δὴ καὶ τὸν Λίνον ἠπόθεν ἔλαβον τὸ ὄνομα· φαίνονται δὲ αἰεὶ ποτε τοῦτον ἄδοντες· ἐστὶ δὲ Αἰγυπτιστὶ ὁ Λίνος καλούμενος Μανέρως. Ἐφῆσαν δὲ αὐτὸν Αἰγύπτιοι τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Αἰγύπτου παῖδα μονογενῆ γενέσθαι· ἀποθανόντα δ' αὐτὸν ἄνωρον, θρήνοις τούτοις ὑπ' Αἰγυπτίων τιμηθῆναι· καὶ ᾠδὴν τε ταύτην πρώτην καὶ μόνην σφίσι γενέσθαι.

4. Συμφέρονται δὲ καὶ τόδ' ἄλλο Αἰγύπτιοι Ἑλλήνων μόνοις Λακεδαιμονίοις· οἱ νεώτεροι αὐτῶν τοῖς πρεσβυτέροις συντυγχάνοντες, εἰκουσι τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐκτράπονται· καὶ ἐπιούσι, ἐξ ἔδρας ὑπανίστανται· τότε μέντοι ἄλλοις Ἑλλήνων οὐδεσὶ συμφέρονται.

Ἄντὶ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους ἐν ταῖς ὁδοῖς, προσκυνοῦσι, καθιέντες μέχρι τοῦ γόνατος τὴν χεῖρα.

5. Ἐνδεδύκασιν δὲ χιτῶνας λινέους, περὶ τὰ σκέλη δυσανωτοὺς, οὓς καλοῦσι καλασίρις· ἐπὶ τούτοις δὲ εἰρίνεα εἴματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν φοροῦσι· οὐ μὲν τοι εἷς γε τὰ ἱερὰ εἰσφέρεται εἰρίνεα, οὐδὲ συγκαταθάπτεται σφισιν· οὐ γὰρ ὅσιον· ὁμολογοῦσι δὲ ταῦτα τοῖς Ὀρφικοῖς καλουμένοις καὶ Πυθαγορείοις· οὐδὲ γὰρ τούτων τῶν ὀργίων μετέχοντα, ὅσιόν ἐστιν ἐν εἰρινέοις εἶμασι ταφθῆναι· ἔστι δὲ περὶ αὐτῶν ἱερὸς λόγος λεγόμενος.

6. Καὶ τὰδ' ἄλλα Αἰγυπτίοις ἐστὶν ἐξευρημένα· μὴν τε καὶ ἡμέρα ἐκάστη θεῶν οὐτινός ἐστι· καὶ ἥ ἕκαστος ἡμέρα γενόμενος, οἷς ἐγκυρήσει, καὶ ὅπως τελευτήσῃ, καὶ ὁποῖός τις ἔσται· καὶ τούτοις τῶν Ἑλλήνων οἱ ἐν ποιήσει γενόμενοι ἐχρήσαντο· τέρατά τε πλείω σφίσιν ἀνεύρηται ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις. Γενομένου γὰρ τέρατος, φυλάσσουσι γραφόμενοι τὸ ἀποθαῖνον· καὶ ἥν ποτε ὕστερον παραπλήσιον τούτῳ γένηται, κατὰ ταῦτ' νομίζουσιν ἀποθῆσθαι.

7. Μαντική δὴ αὐτοῖς ᾧδε διακεῖται· ἀνθρώπων μὲν οὐδενὶ προσκεῖται ἢ τέχνη, τῶν δὲ θεῶν ἐνίοις. Καὶ γὰρ Ἡρακλοῦς μαντεῖον αὐτόθι ἐστὶ, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ἀθηνῆς, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Ἄρεος, καὶ Διός· καὶ ὅγε μάλιστα ἐν τιμῇ ἄγονται πάντων τῶν μαντείων, Λητοῦς ἐν Βουτοῖ πόλει ἐστίν· οὐ μέντοι αἶγε μαντεῖαί σφισιν κατὰ ταῦτ' ἐστᾶσιν, ἀλλὰ διάφοροί εἰσι.

8. Ἡ δὲ ἰατρικὴ κατὰ τὰδε σφίσι δέδασται· μιᾶς νόσου ἕκαστος ἰατρός ἐστι, καὶ οὐ πλείονων· πάντα δ' ἰατρῶν ἐστι πλέα· οἱ μὲν γὰρ, ὀφθαλμῶν ἰατροὶ κατεστᾶσι· οἱ δὲ, κεφαλῆς· οἱ δὲ, ὀδόντων· οἱ δὲ, τῶν κατὰ νηδύν· οἱ δὲ, τῶν ἀφανῶν νόσων.

9. Θρῆνοι δὲ καὶ ταφαὶ σφων, εἰσὶν αἷδε· οἷς ἂν ἀπογένηται ἐκ τῶν οἰκείων ἄνθρωπος, οὗ τις καὶ λόγος ἦ, τὸ δὴλυ γένος πᾶν τὸ ἐκ τῶν οἰκείων τούτων κατ' οὐν ἐπλάσατο τὴν κεφαλὴν πληῶ ἢ καὶ τὸ πρόσωπον· κἄπειτα ἐν τοῖς οἰκείοις λιποῦσαι τὸν νεκρὸν, αὐταὶ ἀνὰ τὴν πόλιν στροφάμεναι, τύπτονται ἐπεζωσμένοι, καὶ φαίνουσαι τοὺς μαζοὺς· σὺν δὲ σφισιν αἱ προσήκουσαι πᾶσαι ἐτέρωθεν δὲ οἱ ἄνδρες τύπτονται, ἐπεζωσμένοι καὶ οὗτοι· ἐπὶ δὲ ταῦτα ποιήσωσιν οὕτω εἰς τὴν ταρίχευσιν κομίζουσι.

10. Πρὶν δ' ἀφικέσθαι ἐπὶ τὸν Ἰστρον, πρώτους αἰρεῖ Γέτας τοὺς ἀθανατίζοντας. Οἱ μὲν γὰρ δὴ τὸν Σαλμυδησὸν ἔχοντες

Θρᾶκες, καὶ ὑπὲρ Ἀπολλωνίας τε καὶ Μεσαμβρίας πόλεως ᾠκημένοι, καλούμενοι δὲ Κυρμιάδαι, καὶ Νιψάϊοι, ἀμαχητὶ σφᾶς αὐτοὺς παρέδωκαν Δαρείφ. Οἱ δὲ Γέται, πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι, αὐτίκα ἐδουλώθησαν, Θρᾶκων ὄντες ἀνδρείοτατοι καὶ δικαιοτάτοι.

11. Ἀθανατίζουσι δὲ τόνδε τὸν τρόπον· οὐτ' ἀποθνήσκειν αὐτοὺς νομίζουσιν, ἶναί τε τὸν ἀπολλύμενον παρὰ Ζάμολξιν δαίμονα· οἱ δὲ αὐτῶν τὸν αὐτὸν τοῦτον νομίζουσι Γεβελείζιν. Διὰ πεντετηρίδος δὲ τὸν πάλω λαχόντα αἰεί σφων αὐτῶν ἀποπέμπουσιν ἄγγελον παρὰ τὸν Ζάμολξιν, ἐντελλόμενοι ὧν ἂν ἐκάστοτε δέωνται. Πέμπουσι δὲ ᾧδε· οἱ μὲν αὐτῶν ταχύνετες, ἀκόντια τρία ἔχουσιν· ἄλλοι δὲ διαλαβόντες τοῦ ἀποπεμπομένου παρὰ τὸν Ζάμολξιν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἀνακινήσαντες αὐτὸν μετέωρον, ῥιπτοῦσιν εἰς τὰς λόγχας. Ἦν μὲν δὴ ἀποθάνη, ἀναπαρεῖς, τοῖς δὲ ἴλεως ὁ θεὸς δοκεῖ εἶναι· ἦν δὲ μὴ ἀποθάνη, αἰτιῶνται αὐτὸν τὸν ἄγγελον, φάμενοι αὐτὸν ἄνδρα κακὸν εἶναι. Αἰτιασάμενοι δὲ τοῦτον, ἄλλον ἀποπέμπουσιν· ἐντέλλονται ὅ ἔτι ζῶντι. Οὗτοι οἱ αὐτοὶ Θρᾶκες καὶ πρὸς βροντὴν τε καὶ ἀστραπὴν τοξεύοντες ἄνω πρὸς τὸν οὐρανὸν, ἀπειλοῦσι τῷ θεῷ οὐδένα ἄλλον θεὸν νομίζοντες εἶναι εἰ μὴ τὸν σφέτερον.

12. Ὡς δ' ἐγὼ πυθάνομαι τῶν τὸν Ἑλλήσποντον οἰκούντων Ἑλλήνων καὶ Πόντον, τὸν Ζάμολξιν τοῦτον, ὄντα ἄνθρωπον, δουλεῦσαι ἐν Σάμῳ· δουλεῦσαι δὲ Πυθαγόρῃ τῷ Μνησάρχῳ· ἐντεῦθεν δ' αὐτὸν γενόμενον ἐλεύθερον, χρήματα κτήσασθαι συχνά· κτησάμενον δὲ, ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ· ὅτε δὲ κακοβίαν τε ὄντων τῶν Θρᾶκων καὶ ὑπαφρονεστέρων, τὸν Ζάμολξιν τοῦτον ἐπιστάμενον δίαίτην τε Ἰάδα καὶ ἦθη βαθύτερα ἢ κατὰ Θρᾶκας (οἷα Ἑλλησὶ τε ὁμιλήσαντα καὶ Ἑλλήνων οὐ τῷ ἀσθενεστάτῳ σοφιστῇ Πυθαγόρῃ) κατασκευάσασθαι ἀνδρῶνα, εἰς ὃν πανδοκεύοντα τῶν ἀστῶν τοὺς πρώτους, καὶ εὐωχρῶντα, ἀναδιδάσκειν ὥς οὔτε αὐτὸς, οὔτε οἱ συμπόται αὐτοῦ, οὔτε οἱ ἐκ τούτων αἰεὶ γινόμενοι ἀποθаноῦνται, ἀλλ' ἔξουσιν εἰς χῶρον τοῦτον ἵνα αἰεὶ περιόντες ἔξουσιν τὰ πάντα ἀγαθὰ· ἐν ᾧ δὲ ἐποίει τὸν καταλεχθέντα, καὶ ἔλεγε ταῦτα, ἐν τούτῳ κατάγειον οἶκημα ἐποιεῖτο· ὥς δὲ οἱ παντελῶς εἶχε τὸ οἶκημα, ἐκ μὲν τῶν Θρᾶκων ἠφανίσθη· καταβὰς δὲ κάτω εἰς τὸ κατάγειον οἶκημα, ἐδαιτᾶτο ἐπ' ἑτὴ τρία· οἱ δὲ αὐτὸν ἐποθουν τε καὶ ἐπένθουν ὥς τεθνήκοτα· τετάρτῳ δὲ ἔτει ἐφάνη τοῖς Θρᾶξι, καὶ οὕτω πιθανά

σφισιν ἐγένετο ἃ ἔλεγεν ὁ Ζάμολξις. Ταῦτά φασι αὐτὸν ποιῆσαι.

13. Ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτου καὶ τοῦ καταγαίου οἰκήματος οὐτ' ἀπιστῶ, οὐτ' οὖν πιστεύω τι λίαν· δοκῶ δὲ πολλοῖς ἔτεσι πρότερον τὸν Ζάμολξιν τοῦτον γενέσθαι Πυθαγόρου. εἴτε δὲ ἐγένετό τις Ζάμολξις ἄνθρωπος, εἴτ' ἐστὶ δαίμων τις Γέταις οὗτος ἐπιχώριος, χαιρέτω· οὗτοι μὲν δὴ τρώῃ τοιοῦτῳ χρώμενοι, ὥς ἐχειρώθησαν ὑπὸ Δαρείου καὶ Περσῶν, εἶποντο τῷ ἄλλῳ στρατῷ.

Herodotus.

14 Ἡ πενία, Διόφαντε, μόνη τὰς τέχνας ἐγείρει·

Αὐτὴ τοῦ μόχθου διδάσκαλος· οὐδὲ γὰρ εὖδειν

Ἄνδράσιν ἐργατίαις κακαὶ παρέχουσι μέριμναι.

Κἄν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιψαύσῃ τὸν ὕπνον,

Αἰφνίδιον θορυβοῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι.

Ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο ἐκείντο γέροντες,

Στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαις,

Κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν

Ἐκείτο τὰ ταῖν χειροῖν ἀθλήματα, οἱ καθαρίσκοι,

Οἱ κάλαμοι, τὰ ἀγκιστρα, τὰ φυκίοεντά τε λῆδα,

10

Ὅρμιαί, κύρτοι, καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινοι,

Μῆρινθοι, κῶάς τε, γέρων δ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος.

Ἐνεσθεν τῆς κεφαλῆς φορμὸς βραχὺς, εἵματα, πῖλοι.

Οὗτος τοῖς ἀλιεῦσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος.

Οὐδεὶς δ' οὐ χύτραν εἶχ', οὐ κύνα· πάντα περισσά,

Πάντ' ἐδόκει ἐκείνης ἄγρας· πενία σφίσιν ἐταίρα.

Οὐδεὶς δ' ἐν μέσῳ γείτων, πάντῃ δὲ παρ' αὐτὴν

Θλιβομένην καλύβην τρυφερῶς προσένηχε θάλασσα.

Οὕτω τὸν μεσώτατον δρόμον ἦνυν ἄρμα σελήνης,

Τοὺς δ' ἀλιεῖς ἡγείρε φίλος πόνος· ἐκ βλεφάρων δὲ

20

Ἦπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρθηον ᾠδὴν·

A. Φεύδονται φίλε πάντες ὅσοι τὰς νύκτας ἔφησαν

Τοῦ θέρους μινύθειν, ὅτε τὰ ἥματα μακρὰ φέρει Ζεὺς·

Ἦδη μυεῖ' ἐσεῖδον ὀνειράτα, καὶ οὐδέπω ἤως

Μὴ ἐληθόμην; τί τὸ χρεῖμα; χρόνον δ' αἱ νύκτες ἔχουσι;

B. Ἀσφαλίῳν, μέμψῃ τὸ καλὸν θέρους· οὐ γὰρ ὁ καιρὸς

Αὐτομάτως παρέδωκε τὸν ὃν δρόμον· ἀλλὰ τὸν ὕπνον

Ἡ φροντίς κόπτουσα, μακρὰν τὴν νύκτα ποιεῖ σοι.

A. Ἄρ' ἔμαθες κρίνειν ποτ' ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον·

Οὐ σὲ θέλω τοῦ ἐμοῦ φαντάσματος εἶναι ἄμοιρον·

30

Ὡς καὶ τὴν ἄγρην, τὰ ὀνείρατα πάντα μερίζειν.

Οὐ γὰρ νικαστὴ κατὰ τὸν νοῦν· οὗτος ἄριστος

Ἔστιν ὀνειροκρίτης, ὃ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς.

Ἄλλως καὶ σχολή ἐστι· τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις

Κείμενος ἐν φύλλοις πρὸς κύματι, μηδὲ καθεύδων

Ἀσμενος ἐν ῥάμνῳ; τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ·

Φασὶ γὰρ αἰεὶ ἄγρην τοῦτο ἔχειν. B. Λέγε μοι ποτε νυκτὸς

Ὅφιν, πάντα σῶ δὲ λέγων μήνυσον ἐταίρῳ.

A. Δειλινὸν ὥς κατέδαρθον ἐν ἐναλίοις πόνοις,

Οὐκ ἦν μὴν πολῦσιτος· (ἐπεὶ δειπνοῦντες ἐν ὥρᾳ,

40

Εἰ μέμνησαι, τῆς γαστρὸς ἐφειδόμεθ')

Ἐν πέτρᾳ μεμαότα· καθεζόμενος δ' ἐδόκειον

Ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδήν.

Καί τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις

Πᾶσα κύων ἄρτους μαντεύεται· ἰχθὺα καὶ ἐγώ.

Καὶ ὁ μὲν τῷ ἀγκίστρῳ προσεφύετο, καὶ ἔρρειεν αἷμα·

Τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τοῦ κινήματος ἀγκύλον εἶχον.

Τῷ χεῖρῃ τεινόμενος, περὶ κνώδαλον εὖρον ἀγῶνα,

Πῶς μὲν ἔλω μέγαν ἰχθὺν ἀφαιροτέροις σιδήροις.

Εἶθ' ὑπομιμνήσκων τοῦ τραύματος, ἄρ' ἐμὲ νύξεις;

50

Καὶ νύξῃ χαλεπῶς· καὶ οὐ φεύγοντος ἔτεινα.

Ἦνυσα ἰδὼν τὸν αἶθλον· ἀνείλκυσα χρύσους ἰχθύν

Παντῇ σοι χρυσῶ πεπυκασμένον· εἶχε δὲ δεῖμα

Μή τι Ποσειδῶνι πέλοι πεφιλημένος ἰχθύς,

Ἡ τάχα τῆς γλαυκῆς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης.

Ἡρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼ ἐκ τοῦ ἀγκίστρου ἀπέλυσα,

Μή ποτε τοῦ στόματος τ' ἀγκίστρια χρυσὸν ἔχοιεν.

Καὶ τὸν μὲν πειστήρῃσι κατήγον ἐπ' ἡπίερον.

Ὡμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θείναι,

Ἀλλὰ μένειν ἐπὶ γῆς, καὶ τοῦ χρυσοῦ βασιλεύειν.

60

Ταῦτά με καὶ ἐξήγγειρε. Σὺ δ' ὦ ξένε λοιπὸν ἔρριδε

Τὴν γνώμην· ὅρκον γὰρ ἐγὼ ὃν ἐπώμοσα ταρβῶ.

B. Καὶ σύ γε μὴ τρέσῃς· οὐκ ἄμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθύν
Χρύσουν εἶδες ἢ εὖρες· ἴσαι δὲ ψεύδεσιν ὄψεις.
Εἰ δ' ὕπαρ, οὐ κνώσσων σὺ τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις,
Ἐλπίς τῶν ὕπνων ζῆται τὸν σάρκινον ἰχθύν·
Μὴ σὺ θάνης λιμῶ, καίτοι χρυσοῖς ὀνείροις.

15. Οὐδὲν πρὸς τὸν ἔρωτα ἐπεφύκει φάρμακον ἄλλο,
Νικία, οὐτ' ἐγχριστον, ἐμοὶ δοκεῖ, οὐτ' ἐπίπαστον,
Ἦ αἱ Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἡδὺ
Γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις· εὐρεῖν δ' οὐ ῥάδιόν ἐστι.
Γινώσκειν δ' οἶμαί σε καλῶς, ἰατρὸν ὄντα,
Καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλημένον ἔξοχα μούσαις.
Οὕτω γοῦν ῥᾶστα διήγεν ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἡμῖν,
Ὁ ἀρχαῖος Πολύφημος, ὅτ' ἤρατο τῆς Γαλατείας,
Ἄρτι γενειάζων περὶ τὸ στόμα τοὺς κροτάφους τε·
Ἦρατο δ' οὔτι ῥόδοις, οὐ μήλοις, οὐδὲ κικίνουις,
Ἄλλ' ὀλοαῖς μανίαις· ἠγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
Πολλάκις αἱ ὄιες πρὸς τ' αὐλῖον αὐταὶ ἀπῆλθον
Χλωρᾶς ἐκ βοτάνης· ὁ δὲ τὴν Γαλάτειαν ἄδων,
Αὐτόθι ἐπ' ἡϊόνος κατετήκετο φυκιέσσης
Ἐξ ἡοῦς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος,
Κύπριδος ἐκ μεγάλης, ὃ οἱ ἥπατι ἔπηξε βέλεμνον.
Ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε· καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτραις
Ὑψηλῆς, εἰς πόντον ὀρῶν, ἦδε τοιαῦτα·
Ὡ λευκὴ Γαλάτεια, τί τὸν φιλοῦντ' ἀποβάλλῃ;
Λευκοτέρα πηκτῆς προσιδεῖν, ἀπαλωτέρα δ' ἀρνὸς,
Μόσχου γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμῆς.
Φοιτᾶς δ' αὖθ' οὕτως ὅτε γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με,
Οἷχῃ δ' εὐθύς ἰοῦσα ὅτε γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με.
Φεύγεις δ' ὥσπερ οἷς πολὺν λύκον ἀθρόησασα.
Ἦράσθην μὲν ἔγωγέ σου κόρα, ἡνίκα πρῶτον
Ἦλθες ἐμῇ σὺν μητρὶ, θέλουσ' ὑακίνθινα φύλλα
Ἐξ ὄρους δρεψασθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἠγεμόνευον.
Παύσασθαι δ' εἰσιδὼν σε καὶ ὕστερον οὐδέ τί πω νῦν
Ἐξ ἐκείνου δύναμαι, σοὶ δ' οὐ μέλει οὐ μὰ Δί' οὐδέν.
Γινώσκω χαρίεσσα κόρα τίνος οὗ ἔνεκα φεύγεις
Οὗ ἔνεκα λασία μοι ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
Ἐξ ὧτὸς τέταται πρὸς τὸ ἔτερον οὖς, μία μάκρα.

10

20

30

Εἷς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι· πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χεῖλει.
 Ἄλλ' ὁ αὐτὸς τοιοῦτος ὦν, βοτὰ χίλια βόσκω,
 Καὶ ἐκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
 Τυρὸς δ' οὐ λείπει με, οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρα,
 Οὐ χειμῶνος ἄκρῳ· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθεῖς αἰεὶ.
 Συρίζειν δ' ὥς οὔτις ἐπίσταμαι ὥδε Κυκλώπων,
 Σοὶ, τὸ φίλον γλυκύμηλον, ὁμοῦ καὶ ἑμαυτὸν ἄδων,
 Πολλάκις νυκτὸς ἄωρί· τρέφω δέ σοι ἑνδεκα νεβροὺς,
 Πάσας μαννοφόρους, καὶ σκύμνους τέσσαρας ἄρκτων.
 Ἀλλ' ἀφίκου σὺ πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἔξεις οὐδὲν ἔλασσον·
 Τὴν γλαυκὴν δὲ θάλασσαν ἔα πρὸς χέρσον ὀρεχθεῖν.
 Ἥδιον ἐν τῷ ἄνθρω παρ' ἐμοὶ τὴν νύκτα διάξεις·
 Εἰσὶ δάφναι ἐκεῖ, εἰσὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.
 Ἔστι μέλας κισσὸς, ἔστ' ἄμπελος ἡ γλυκύκαρπος·
 Ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ, ὃ μοι ἡ πολυδένδρεος Αἴτνη
 Λευκῆς ἐκ χιόνος, ποτὸν ἀμβρόσιον, προΐησι·
 Τίς ἂν τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμα' ἔλοιτο ;
 Εἰ δέ σοι αὐτὸς ἐγὼ δοκῶ λασιώτερος εἶναι,
 Εἰσὶ δρυὸς ξύλα μοι, καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ·
 Καιομενός δ' ὑπὸ σοῦ καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεχόιμην,
 Καὶ τὸν ἑνα ὀφθαλμὸν, οὗ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
 Ὡ μοι ὅτι οὐκ ἔτεκέν με ἡ μήτηρ βράγχια ἔχοντα,
 Ὡς κατέδυν πρὸς σοὶ, καὶ τὴν χεῖρά σου ἐφίλησα,
 Εἰ μὴ τὸ στόμα θέλῃς· ἔφερον δέ σοι ἡ κρίνα λευκά,
 Ἡ μήκωνα ἀπαλὴν, ἐρυθρὰ πλαταγώνια ἔχουσαν·
 Ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι
 Ὡστε οὐκ ἂν σοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντα ἐδυνάσθην.
 Νῦν μὲν ὦ κόριον, νῦν αὐτόθι νεῖν γε μαθοῦμαι,
 Εἰ μὲν τις σὺν νηὶ πλέων ξένος ὦδ' ἀφίκηται,
 Ὡς ἂν ἴδω τί ποθ' ἡδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὁμῖν.
 Ἐξέλθοις Γαλάτεια, καὶ ἐξελθοῦσα λάθοιο,
 Ὡσπερ ἐγὼ νῦν ὥδε καθημένοσ, οἶκαδ' ἀπελθεῖν·
 Ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμοὶ ἅμα, καὶ γάλα ἀμέλγειν,
 Καὶ τυρὸν πῆξαι, τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.
 Ἡ μήτηρ ἀδικεῖ με μόνῃ, καὶ μέμφομαι αὐτῇ.
 Οὐδὲν πῇ ποθ' ὅλως πρὸς σοὶ φίλον εἶπεν ὑπὲρ μου,
 Καὶ ταῦθ', ἡμαρ ἐφ' ἡμαρ ὀρώσά με λεπτὸν ὄντα.

40

50

60

Οἱ δέ μοι ἐπτὰ κασίγνητοι ἦσαν ἐν μεγάροις,
 Οἱ μὲν πάντες μιᾷ Ἴον ἡμέρᾳ ἄδου εἴσω·
 Πάντας γὰρ καταπέφονε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Βουσὶν ἐπ' εἰλίποσι καὶ ἀργενναῖς ὄϊσι.
 Μητέρα δ' ἦ ἐβασίλευεν Ὑποπλάκῳ ὕληέσση,
 Τὴν ἐπεὶ ἄρα δεῦρο ἦγε ἅμ' ἄλλοις κτέασι, 20
 Ἄψ ὅγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσια ἄποινα·
 Πατὴρ δ' ἐν μεγάροις, ἔβαλεν Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἐκτορ· ἀλλὰ σύ μοι εἰς πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 Ἥδ' ἐ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέει, καὶ αὐτόθι μένε ἐπὶ πύργῳ,
 Μὴ παιδα ὄρφανικὸν θείης, χήραν τε γυναῖκα·
 Λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεὸν, ἐνθα μάλιστα
 Ἀνάβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομόν ἐστι τεῖχος·
 Τρὶς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσαντο οἱ ἄριστοι,
 Ἄμφ' Αἴαντε δῶα, καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενέα, 30
 Ἥδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδας, καὶ Τυδοῦς ἄλκιμον υἱόν·
 Ἥπου τίς σφισιν ἐνείπε θεοπροπίαν εὖ εἰδώς,
 Ἥ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.

18. Ἄλλ' ἀναχωρήσας πρόσθεν ἵπποιν καὶ ὄχεσιν ἔστη.

——— Ὅ δ' ἀγλαΐα πεποιθάς.

Ἐκλυεν ἐξ Ἐρέβους, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 Δαρδανίδης Πρίαμος, θεοῖς μήστωρ ἀτάλαντος.
 Εὐχέσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερᾷ βίᾳ.

——— Τῷ δέ οἱ ὅσσε, δακρύων ἐπλησθησαν.

——— Τὸν τ' ἐξ εὐνῆς θόροντα, θρηνητὴρ ἐτύχησε βαλὼν.

——— Ἐκ θεῶν πολεμίζει.

——— Κατ' Ἰλίου κλυτὰ τεῖχη.

Δεδεγμένος ὅποτε ναῶν ἀφορμηθεῖσιν Ἀχαιοί.

Ἄλλον ὁιστὸν ἀπὸ νευρῆς ἱάλλεν.

19. Οὐτοσί, οἶσθα, ἤγαγον, μέλιττα, εἶεν, εἰδώς, ἔφηλα,
 βασιλέως, ἐλήλυθα, ὅψει, τύψει, νυνὶ, ἡδυνάμην, εἰληφα, ἐώρακα,
 ὀλωλώς.

20. Ὅτω, λαγῶ, εἴμαρται, ὄφεως, πλέων, τήμερον, θάρ-
 ρεῖν, τουτονί, ἀγγέγερα, τυψάντων. φιλοῖην, ξὺν, θάλαττα,
 πλουτοίη.

21. Ἐοῦσα, ἐδόχεε, ἐμεωῦτοῦ, μουσέων, λόγοισι, τυπέομεν,

τύπται, θανάτοιο, πεφιλέεται, δέμεν, στρατήν, μιν, τουτέων, σφέας, ἱρὸς, εἵνεκα, σφί.

22. Σέθεν, ἀδελφεὸς, ἄεθλος, θῶῡμα, αὐτὸς, ῥηΐδιος, ἀληθῆϊν, βασιλῆος, κῶς, ἐτυπτάτο, τυπτοίατο, τετύφεται.

23. Φάμα, συρίσδειν, τῆνος, ἦνθον, ἔμμεναι, φαντὶ, εἵκατι, μέγαθος, ὠρανὸς, τυπτέμεναι, ἀδὺ, ποτὶ, τὺ, λάψη, κρηῆς, ποιμάν, τεὸν.

24. Νύμφαν, καθίξας, ἐγὼν, ἐπέεσσι, γελεῦσα, μοχθίζοντι, ἄβας, μῶσαι, αἰοιδά, γελῶντι, κοτὲ, πρᾶτιστος, πᾶ, εὔντα, τεθνα-
καμες, βασεῦμαι, μεῦ, σελάνα.

CHAP. LII.

1. ΜΝΗΣΑΙ πατρὸς σεῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τηλίκου, ὥσπερ ἐγὼν, ὁλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
Καὶ μὲν που κεῖνον περιναίεται ἀμφὶς ἑόντες
Τείρουσ', οὐδέ τις ἐστίν, ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.
Ἄλλ' ἦτοι κεῖνός γε, σέθεν ζῶοντος ἀκούων,
Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
Ὅφισθαι φίλον υἱὸν, ἀπὸ Τροίηθε μολόντα.
Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱᾶς ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινα φῆμι λελεῖσθαι.
Πεντήκοντά μοι ἦσαν ὅτ' ἤλυθον υἱῆς Ἀχαιῶν.
Ἐννέα καὶ δέκα μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύος ἦσαν,
Τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
Τῶν μὲν πολλῶν δοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
Ὅς δέ μοι οἶος ἦν, εἴρυτο δὲ ἄστρῳ καὶ αὐτοὺς,
Τὸν σὺ πρῶην κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
Ἐκτορα τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ἄλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
Ἐτλην δ', οἷ' οὔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
Ἀνδρὸς παιδοφόνιοι ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.

10

20

Homer.

2. Τὸν κλέπτειν ποτ' Ἐρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα,
 Κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον· ἄκρα δὲ χειρῶν
 Δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν· ὃ δ' ἄλγεε, καὶ χεῖρ' ἐφύση·
 Καὶ τὰν γὰν ἐπάταξε, καὶ ἄλατο· τᾷδ' Ἀφροδίτῃ
 Δεῖξεν τὰν ὀδύναν, καὶ μέμφετο ὅττιγε τυτθὸν
 Θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἀλικά τραύματα ποιεῖ.
 Χὰ μάτῃ γελάσασα, τὺ δ' οὐκ ἴσον ἔσσι μελίσσαις ;
 Χὼ τυτθὸς μὲν ἦς, τὰ δὲ τραύματα ἀλικά ποιεῖς ; Theocritus.

3. Ἐκ δὲ τῷ αἴξαντε, πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
 Ἀγροτέροισι σύεσσιν ἐοικότε, τῷ τ' ἐν ὄρεσσιν
 Ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 Δοχμῷ τ' αἴσسونτε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
 Πρυμνὴν ἐκτάμοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 Γίγνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλῃται·
 Ὡς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινός,
 Ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο.
 Λαοῖσιν καθύπερθε πέποιθότες ἡδὲ βίηφιν.
 Οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
 Βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων,
 Νηῶν τ' ὠκυπόρων· νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε ;
 Ἄς τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
 Ταρφειᾶς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 Ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἔρρεον, ἡμὲν Ἀχαιῶν,
 Ἥδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖτον αὐτευν,
 Βαλλόμεναι μυλάκεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι. Homer.

4. Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων,
 Ἥ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλευσάντι κακίστη.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας,
 Καὶ νυ τᾷδ' αἶκ' ἐθέλησ' ἐπιδέρεσθαι· οὐδὲ ἔλῃθι
 Οἷον δὲ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει.
 Νῦν δὲ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 Εἶην, μὴτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικιώτερος ἔξει·
 Ἀλλὰ τάγ' οὐπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
 Ὡ Πέρση· σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
 Καὶ νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν·
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,

10

Homer.

10

Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεεινοῖς
 Ἔσθιειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
 Γίνεται· εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς.
 Ὃς δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόστας
 Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλέψας, νήκεστον ἀάσθη·
 Τοῦ δέ τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπισθε λέλειπται
 Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νόεων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση,
 Τὴν μέντοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι
 Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν,
 Ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμός ἐπ' αὐτήν,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηαι,
 Ῥηϊδίη δῆπείτα πέλει, χαλεπή περ εὐοῦσα.

20

Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει,
 Φρασσάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνων.

30

Ἔσθλός δ' αὖ κακείνος, ὃς εὖ εἰπὸντι πίθηται.

Ὃς δέ κε μήθ' αὐτῷ νοήσῃ, μήτ' ἄλλω ἀκούων

Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃδ' αὐτ' ἀχρῆϊος ἀνῆρ.

Hesiod.

5. ME. Ἀγρεα καὶ ποταμοὶ, θεῖον γένος, αἳ τι Μενάλκας

Πά ποχ' ὁ συρικτὰ προσφιλεῖς ἄσε μέλος,
 Βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνίδας· ἦν δὲ ποκ' ἐνθῇ

Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.

ΔΑ. Κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτὸν, αἵπερ ὁμοῖον

Μουσίσδοι Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι.

Τοῦτο τὸ βωκόλιον πιαίνειτε· κῆν τι Μενάλκας

Τῇ δ' ἀγάγοι, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.

ME. Παντᾶ ἔαρ, παντᾶ δὲ νόμοι, παντᾶ δὲ γάλακτος

Οὔθата πλήθουσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται,

10

Ἐνθ' ἃ καλὰ παῖς ἐπινίσσεται, αἱ δ' ἂν ἀφέρπη,

Χῶ ποιμᾶν ξηρὸς τηνόθι, χαί βοτάναι.

ΔΑ. Ἐνθ' οἷς, ἐνθ' αἰγες διδυματόκοι, ἔνθα μέλισσαι

Σμάνεα πληροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι·

Ἐνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη,

Χῶ τὰς βῶς βόσκων, χαί βόες αὐότεραι.

ME. ὦ τράγε, τῶν λευκῶν αἰγῶν ἄνερ, ὃ βάθος ὕλας
Μυρίον, ὃ σιμαῖ δεῦτ' ἐφ' ὕδαρ ἔριφοι.

Ἐν τήνῃ γὰρ τήνος, ἴθ' ὃ κόλε, καὶ λέγε Μίλων

Ὡς Πρωτεὺς φώκας, καὶ θεὸς ὦν, ἔνεμε.

20

ΔΑ. Μή μοι γὰν Πέλοπος, μή μοι χρύσεια τάλαντα

Εἶη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων,

Ἄλλ' ὑπὸ τῇ πέτρῃ τῷ ἄσομαι, ἀγκὰς ἔχων τυ,

Σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἄλλα.

ME. Δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερὸν κακὸν, ὕδασι δ' αὖχμὸς,

*Ορνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα.

Ἄνδρ' δὲ παρθενικᾶς ἀπαλᾶς πόθος· ὃ πάτερ, ὢ Ζεῦ,

Οὐ μόνος ἡράσθην· καὶ τὸ γυναικοφίλας.

Theocritus.

6. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων ὥς μοι σαφῇ

Σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγῶς.

*Ὡσπερ γὰρ ἵππος εὐγενὴς, κᾶν ἢ γέρων,

Ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,

Ἄλλ' ὀρθὸν οὕς ἴστησιν· ὡσαύτως δὲ σὺ

Ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις, κᾶν τὸς ἐν πρώτοις ἔπη.

Τοιγάρ, τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω· σὺ δὲ

Ὅξεϊαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς,

Εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.

Ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἰκόμην τὸ Πυθικὸν

10

Μαντεῖον, ὥς μάθοιμ' ὅτῃ τρόπῃ πατρὸς

Δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,

Χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὦν πεύσῃ τάχα·

*Ἀσκευον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ,

Δόλοισι κλέψαι χεῖρὸς ἐνδίκους σφαγᾶς.

Ὅτ' οὖν τοιόνδε χρῆσμον εἰσηκούσαμεν,

Σὺ μὲν μόλων, ὅταν σὲ καιρὸς εἰσάγῃ·

Δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον,

*Ὅπως ἂν εἰδῶς, ἡμῖν ἀγγελίης σαφῇ.

Οὐ γάρ σε μὴ γήρα τε καὶ χρόνῳ μακρῷ

20

Γνώσ', οὐδ' ὑποπτεύσωσιν ὡδ' ἡνθισμένον.

Λόγῳ δὲ χρῶ· τοιᾶδ', ὅτι ξένος μὲν εἶ

Φωκεὺς, παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἦκων· ὁ γὰρ

Μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.

*Ἀγγελλε δ', ὅρκῳ προστιθεῖς, ὅθ' οὐνεκα

Τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
 "Αθλοισι Πυθικοῖσιν, ἐκ τροχηλάτων
 Δίφρων κυλισθείς· ὧδ' ὁ μῦθος ἐστάτω.

*Ημεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
 Λοιθαῖσι πρῶτον, καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
 Στέψαντες, εἴτ' ἄψορρον ἤξομεν πάλιν
 Τύπωμα χαλκόπλευρον ἡρμῆνοι χερσὶν,
 *Ο καὶ σὺ θάμνοις οἶσθά που κεκρυμμένον.

30

*Οπως λόγῳ κλέπτοντες, ἠδέϊαν φάτιν
 Φέρομεν αὐτοῖς, τοῦμὸν ὡς ἔρρει δέμας
 Φλογιστὸν ἤδη, καὶ κατηνθρακωμένον.

Τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανῶν

*Εργοισι σωθῶ, κᾶξενέγκωμαι κλέος ;
 Δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥήμα σὺν κέρδει κακόν.

*Ἦδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
 Λόγῳ μάτην θνήσκοντας, εἴθ' ὅταν δόμους

40

*Ελθωσιν, αὐθις ἐκτετίμηνται πλέον·

*Ὡς κᾶμ' ἐπαυχῶ τῇσδε τῆς φήμης ἄπο
 Δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὡς, λάμψειν ἔτι.

*Ἀλλ' ὦ πατρώα γῆ, Θεοί τ' ἐγχώριοι,
 Δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
 Σὺ τ' ὦ πατρῶων δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
 Δίκη καθαρτῆς πρὸς θεῶν ὠρμημένος·

Καὶ μή μ' ἄτιμον τῇσδ' ἀποστείλῃτε γῆς,
 *Ἀλλ' ἀρχέπλουτον, καὶ καταστάτην δόμων.

Sophocles. 50

CHAP. LIII.

*ΗΛΘΕΝ ὁ Χρύσης τῆς τε θυγατρὸς λύτρα φέρων, καὶ ἰκέτης τῶν
 *Αχαιῶν, μάλιστα δὲ τῶν βασιλέων· καὶ εὐχέτο ἐκείνοις μὲν τοὺς
 θεοὺς δοῦναι ἐλόντας τὴν Τροίαν, αὐτοὺς δὲ σωθῆναι, τὴν δὲ θυγα-
 τέρα οἱ αὐτῷ λύσαι, δεξαμένους ἄποινα, καὶ τὸν θεὸν αἰδεσθέντας.
 Τοιαῦτα δὲ εἰπόντος αὐτοῦ, οἱ μὲν ἄλλοι ἐσέβοντο καὶ συνήγουν· ὁ δὲ

Αγαμέμνων ἡγρῶναιεν, ἐντελλόμενος νῦν τε ἀπιέναι, καὶ αὖθις μὴ ἐλθεῖν, μὴ αὐτῷ τό τε σκῆπτρον καὶ τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα οὐκ ἐπαρκέσειε· πρὶν δὲ λυθῆναι αὐτοῦ τὴν θυγατέρα, ἐν Ἀργεὶ ἔφη γηράσκειν μετὰ οὗ· ἀπιέναι δὲ ἐκέλευε, καὶ μὴ ἐρρηίζειν, ἵνα σῶς οἴκαδε ἔλθοι. Ὁ δὲ πρὸς βύτης ἀκούσας, ἔδωκε τε καὶ ἀπὸ σιγῇ ἀποχωρήσας δ' ἐκ τοῦ στρατοπέδου, πολλὰ τῷ Ἀπόλλωνι εὐχέτο, τάς τε ἐπωνυμίας τοῦ θεοῦ ἀνακαλῶν, καὶ ὑπομιμνήσκων καὶ ἀπαιτῶν, εἴ τί πώ ποτε ἢ ἐν ναῶν οἰκοδομήσεσιν, ἢ ἐν ἱερῶν θυσίαις κεχαρισμένον δωρήσταιτο, ὧν δὴ χάριν κατεύχετο εἶσαι τοὺς Ἀχαιοὺς τὰ ἅ δάκρυα τοῖς ἐκείνου βέλεσι. Plato.

THE END.

LONDON :

Printed by A. & R. Spottiswoods,
New-Street-Square.

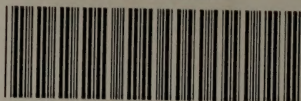
Deacidified using the Bookkeeper process.
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: July 2006

Preservation Technologies
A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION

111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

LIBRARY OF CONGRESS

0 003 035 595 7